

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕)

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

งานนโยบายและแผน

สำนักปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

โทรศัพท์ ๐-๔๔๘๔-๘๓๙๕

โทรสาร ๐-๔๔๘๔-๘๖๙๕ , ๐-๔๔๘๔-๘๒๙๙ ต่อ ๑๔ สำนักปลัด

คำนำ

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนา ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดให้มีแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นซึ่งเป็นแผนระยะยาว เพื่อกำหนด ทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยจึงได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา(พ.ศ.๒๕๕๙- ๒๕๖๓) ขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือกำหนดทิศทางการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนยุทธศาสตร์การ พัฒนา (พ.ศ.๒๕๕๙ – ๒๕๖๓) ขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย จะเป็นประโยชน์ต่อการวางแผนการบริหาร จัดการทรัพยากรที่มีอยู่ให้สามารถแก้ไขปัญหาและสนองตอบต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง

สามารถ หิรัญคำ

(นายสามารถ หิรัญคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๓
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๔
๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๔
๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา	๕
บทที่ ๒ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล	
๒.๑ สภาพทั่วไป	๗
๒.๒ สภาพทางเศรษฐกิจ	๑๑
๒.๓ สภาพทางสังคม	๑๓
๒.๔ การบริการขั้นพื้นฐาน	๑๔
๒.๕ ศักยภาพในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล	๑๗
บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น	
๓.๑ หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น	๕๖
- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๕๗
- นโยบายรัฐบาล	๖๒
๓.๒ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ	๖๖
- กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๖๙
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์	๗๙
- นโยบายผู้บริหารท้องถิ่น	๘๑
๓.๓ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา	๘๕
บทที่ ๔ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	
๔.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนา	๑๐๓
๔.๒ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา	๑๐๔
๔.๓ พันธกิจหลัก	๑๐๕
๔.๔ จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา	๑๐๗
บทที่ ๕ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น	๑๒๑
บทที่ ๖ การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและ การติดตามประเมินผล	๑๒๓
ภาคผนวก	๑๓๐

บทที่ ๑

บทนำ

บทที่ ๑

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ตามสถานการณ์ทางการเมืองที่เกิดความขัดแย้งทางการเมืองและความวุ่นวาย ขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครและพื้นที่ใกล้เคียงต่อเนื่องมาเป็นเวลา จนลูกกลามแลไปสู่แทบทุกภูมิภาคของประเทศ ประชาชนแตกแยกเป็นฝ่ายต่างๆ ขาดความสามัคคีและทัศนคติไม่ตรงกันไม่เป็นมิตรต่อกัน บางครั้งเกิดความรุนแรง ใช้กำลังและอาวุธสงครามเข้าทำร้ายประหัตประหารกัน

สวัสดิภาพและการดำรงชีวิตของประชาชนไม่เป็นปกติสุข การพัฒนาเศรษฐกิจและการเมืองการปกครองชะงักงัน กระทบต่อการใช้อำนาจในทางนิติบัญญัติ ในทางบริหาร และในทางตุลาการการบังคับใช้กฎหมายได้ผล นับเป็นวิกฤตการณ์ร้ายแรงที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน แม้รัฐจะแก้ไขปัญหาหาด้วยกลไกและมาตรการทางกฎหมาย เช่นนำกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อยในภาวะต่างๆ มาบังคับใช้ ยุบสภาผู้แทนราษฎรและจัดให้มีการเลือกตั้งทั่วไป และฝ่ายที่ไม่ได้เป็นคู่กรณี เช่น องค์การธุรกิจ ภาคเอกชน องค์การตามรัฐธรรมนูญ พรรคการเมือง กองทัพ และวุฒิสภา ได้พยายามประสานให้มีการเจรจาปองดองกัน แต่ไม่เป็นผลสำเร็จ กลับจะเกิดข้อขัดแย้งใหม่ทางกฎหมายและการเมือง เป็นวังวนเป็นแห่งปัญหาไม่รู้จักจบสิ้น ในขณะที่ความขัดแย้งได้ขยายตัวกว้างขวางออกไปและมีแนวโน้มจะรุนแรงมากขึ้นจนถึงขั้นจลาจล เป็นอันตรายต่อชีวิต ทรัพย์สิน ความสะดวกสบายของประชาชนผู้สุจริต กระทบต่อการทำมาหากินและภาวะหนี้สินเกษตรกร โดยเฉพาะชาวนา การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศการป้องกันภัยธรรมชาติ ความเชื่อถือในอำนาจรัฐ ความเชื่อมั่นของนักลงทุนต่างชาติและความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในที่สุด คณะรักษาความสงบแห่งชาติจึงจำเป็นต้องเข้ายึดและควบคุมอำนาจการปกครองประเทศในที่สุดเป็นเหตุให้ บทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบมีความเป็นอิสระถูกจำกัดขอบเขต ในการแสดงออกทางการเมืองและการแสดงความคิดเห็นพอสมควร แต่ยังคงใช้กรอบสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายที่จะดำเนินในการบริหารด้านต่างๆตามอำนาจหน้าที่ของตนเองประกอบกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ โดยถ่ายโอนภารกิจในการให้บริการสาธารณะที่จำเป็นและรายได้ที่รัฐจัดเก็บให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพิ่มขึ้น การดำเนินการบริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุก ๆ ด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนการวางแผนในการดำเนินการบริหารจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทางการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุลและมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการบริหารเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ แก้ปัญหาได้ถูกต้อง อันเกิดประโยชน์แก่ส่วนรวม และทำให้บรรลุตามความมุ่งหมาย

ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุก ๆ ด้านเกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในพื้นที่และมีความโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอนการวางแผน ในการดำเนินการบริหารงานจึงเป็นกลไกที่สำคัญที่ทำให้การบริหารเป็นรูปแบบและมีทิศทางการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สมดุลและมีประสิทธิภาพจะส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบล สามารถดำเนินการบริหารงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพแก้ปัญหาได้ตรงกับปัญหาและความต้องการของประชาชนอันจะส่งผลต่อประโยชน์แก่ส่วนรวม

ความเป็นมาและความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ หมวด ๑ ข้อ ๑๐ เป็นผลให้บทบาทอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมอย่างมาก ไม่เพียงแต่มีหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะพื้นฐานเท่านั้น แต่ยังขยายบทบาทหน้าที่

ออกไปครอบคลุมถึงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของท้องถิ่น ทั้งยังเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารและตรวจสอบการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นด้วยและรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันให้ความสำคัญกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยกำหนดกรอบความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหารงานบุคคล การเงินการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ

นอกจากนั้น พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๐ (๔) และแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ข้อ ๕.๒ กำหนดให้รัฐต้องจัดสรรงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ ของรายได้ของรัฐทั้งหมด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๔ และไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓๕ ของรายได้ของรัฐทั้งหมด ภายในปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งจึงจำเป็นต้องใช้ทรัพยากรรายได้ที่มีอยู่นั้นให้คุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดและมีความโปร่งใสมากที่สุดแก่ประชาชนทั้งในปัจจุบันและอนาคต

การวางแผนพัฒนาเป็นกลไกสำคัญประการหนึ่ง ที่จะทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบรรลุถึงเป้าหมายดังกล่าว พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๖ และ ๑๗ จึงได้บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง ทั้งแผนพัฒนาระยะสั้นและระยะยาว และเป็นกระบวนการใช้ทรัพยากรขององค์กร โดยกำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ในช่วงเวลาให้บรรลุวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น การที่ท้องถิ่นจะพัฒนาไปในทิศทางใด จำเป็นต้องมีการกำหนดวิสัยทัศน์หรือภาพในอนาคตและแปลงมาสู่การปฏิบัติ ซึ่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำและประสานแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดประเภทและความหมายของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้อย่างชัดเจนโดยแผนพัฒนาท้องถิ่นมี ๒ ประเภท คือ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่แสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด อำเภอ และแผนชุมชน นโยบายการพัฒนาท้องถิ่นโดยแผนยุทธศาสตร์การพัฒนานี้ใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอีกด้วย

ดังนั้น การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงเป็นกระบวนการการกำหนดทิศทางในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นแผนพัฒนาที่มุ่งสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นใน อนาคต และเป็นแนวทางในการบรรลุถึงสภาพการณ์นั้น บนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบเพื่อเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาให้มุ่งสู่ภาวะอันพึงประสงค์ได้อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงในสังคมโดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่นและปัญหาหรือความ

ต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้นด้วย

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งหนึ่ง ได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติที่เกี่ยวข้อง จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาครอบคลุมระยะเวลา ๕ ปี ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ สำหรับใช้เป็นแนวทางและกรอบปฏิบัติในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้สืบต่อไปในอนาคต

๑.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์และแนวทาง ในการพัฒนาเป็นการแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายที่จะดำเนินการพัฒนาในอนาคต โดยแผนดังกล่าวสอดคล้องกับ แผนเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และนโยบายในการพัฒนาท้องถิ่นโดยมี สาระสำคัญและส่วนประกอบดังนี้

- ๑.สภาพทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย แสดงให้เห็นถึงภาพรวมของ ลักษณะภูมิประเทศการปกครองประชากรการประกอบอาชีพสภาพเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและ องค์ประกอบขององค์การบริหารส่วนตำบลคอนสวรรค์ในด้านโครงสร้างการบริหารการงบประมาณและการคลัง
- ๒.การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่นกล่าวถึงหลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นและ ปัจจัยรวมถึงสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา
- ๓.วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา เป็นการพิจารณาถึงเป้าหมายในอนาคตขององค์การบริหาร ส่วนตำบลโคกมั่งงอยและการกำหนดแนวทางและขอบเขตหรือประเภทของกิจกรรมที่องค์การบริหารส่วนตำบล โคกมั่งงอยจะก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- ๔.ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น เป็นกรอบชี้แนะหรือส่วนนำของชุดแผนงานซึ่งกำหนดวิธีการ หรือขั้นตอนที่องค์การบริหารส่วนตำบลเลือกที่จะปฏิบัติเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์
- ๕.การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล กล่าวถึง แนวทางการดำเนินงานและตัวชี้วัดความสำเร็จในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์

๑.๒ วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง การพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานะภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุ เป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและ ความต้องการของชุมชน เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและ สามารถตอบสนองความต้องการของชุมชน ครอบคลุมทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย จึงจัดทำแผน ยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

๑.๓ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้กำหนดขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ดังนี้

- ๑.คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนาและประเด็นที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา จากหน่วยงานต่างๆและข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
- ๒.คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นรวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อ จัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น
- ๓.คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

๔.ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์ และประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ได้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.๔ ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย เป็นการกำหนดทิศทางในการพัฒนาในอนาคตระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อเป็นทิศทางในการพัฒนาที่ทำให้การดำรงชีวิตของประชาชน มีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่สิ่งเหล่านี้จะบรรลุตามเป้าหมายได้ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุก ๆ ฝ่ายในการที่จะนำแผนยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติอย่างมีระบบดังนี้

๑. ท้องถิ่นมีจุดมุ่งหมายและแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน
๒. ท้องถิ่นสามารถจัดสรรและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. ผู้บริหารบริหารจัดการได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้อง กับความต้องการของชุมชน อย่างมีประสิทธิภาพ
๔. แนวทางพัฒนาเป็นการประสานความร่วมมือ ระหว่างองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐ และเอกชน และมีชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนา
๕. สามารถกำกับดูแล ติดตาม และประเมินผลการพัฒนาได้

บทที่ ๒

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน
สำคัญของท้องถิ่น

บทที่ ๒

สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย เป็นหนึ่งใน ๙ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (รวมทั้งแก้ไขเพิ่มเติมใหม่ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๖) คือ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม นอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติฯ ข้างต้นแล้ว ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๒ : นโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดอำนาจ และหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๑๖

ในการพัฒนาท้องถิ่นที่ผ่านมา องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ได้ใช้แผนพัฒนาตำบลเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาร่วมกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งผลการพัฒนาตำบลที่ผ่านมาล้วนแต่มาจากการจัดทำประชาคม (Civil Society) ซึ่งเป็นความต้องการของประชาชนในตำบลโคกมั่งงอยเป็นหลัก ประกอบกับงบประมาณที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยที่มีอยู่อย่างจำกัด และสามารถดำเนินการจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล จึงนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและสนองตอบความต้องการของประชาชนในตำบลได้อย่างแท้จริง

คำขวัญตำบลโคกมั่งงอย

โคกมั่งงอยแดนธรรม	หลวงพ่อคำคู่บ้าน	หนองตาพานแก้วคู่ถิ่น
ดินแดนหมอนซิด แหล่งผลิตผ้าห่ม	อุดมมะม่วงแก้วรสดี	
ประเพณีบุญผายหิน	ถิ่นเกษตรก้าวหน้า	ล้ำค่าบุญปรีวาสกรรม

ประวัติการจัดตั้งตำบลโคกมั่งงอย

เมื่อประมาณปีพุทธศักราช ๒๔๕๔ นายชามา สนิทไทย ราษฎรบ้านโสก ตำบลยางหวาย อำเภอเมือง ได้ย้ายครอบครัวของตนเองมาตั้งถิ่นฐานบริเวณทางด้านทิศเหนือของลำห้วยยาง เพื่อให้สะดวกต่อการประกอบอาชีพ เนื่องจากพื้นที่แห่งนี้มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะประกอบอาชีพเกษตรกรรม ทำไร่ ทำนา และเลี้ยงสัตว์ได้เป็นอย่างดี เพราะบริเวณ พื้นที่เป็นพื้นที่ราบตามแนวลำห้วยยาง และมีพื้นที่ราบสูง (ภาษาถิ่นเรียกว่า “โคก”) ด้านทิศเหนือของลำห้วยมีป่าไม้นานาพันธุ์อุดมสมบูรณ์ มีหนองน้ำอยู่กลางโคก (ชาวบ้านเรียกว่าหนองมั่งงอย) เป็นที่อาศัยของฝูงสัตว์ป่านานาชนิดได้อาศัยลงกินน้ำ โดยเฉพาะฝูงละมั่ง

ต่อมาเมื่อครอบครัว นายบัว โตชัยภูมิ และเครือญาติได้ย้ายมาอยู่ร่วมกัน และมีจำนวนครอบครัวเพิ่มมากขึ้น พ.ศ. ๒๔๗๔ จึงตั้งเป็นหมู่บ้าน ชื่อหมู่บ้านว่า “บ้านโคกมั่งงอย” โดยเสนอ นายบุ สนิทไทย เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก ต่อมาเมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๘ นายบุ สนิทไทย จึงลาออกเนื่องจากมีปัญหาการปกครอง นายทอก สนิทไทย ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นผู้ใหญ่บ้านแทน พ.ศ. ๒๔๘๓ นายทอก สนิทไทย เสียชีวิต

◆ พ.ศ. ๒๔๘๓-๒๕๑๗ นายเข้ม นาชัยภูมิ ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลคอนสวรรค์ กิ่งอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

◆ พ.ศ. ๒๕๑๗-๒๕๑๘ นายเชิงชาย ทองประภา ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

◆ พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๓๓ นายเหล่า สนิทไทย ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๙ ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๒ นายเหล่า สนิทไทย ได้ประชุมชาวบ้านเพื่อขอแยกหมู่บ้าน เนื่องจากจำนวนของราษฎร และจำนวนครัวเรือนมีจำนวนมากลำบากต่อการปกครอง

◆ พ.ศ. ๒๕๒๒-๒๕๔๒ ทางราชการอนุมัติให้แยกได้ตามที่เสนอ เป็นหมู่ที่ ๑๗ ตำบลคอนสวรรค์ อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีนายบุญ ดีบ้านโสก เป็นผู้ใหญ่บ้านคนแรก

◆ พ.ศ. ๒๕๒๗ นายเหล่า สนิทไทย ได้รับเลือกตั้งให้เป็น กำนันตำบลคอนสวรรค์ และทางราชการได้แยกตำบลคอนสวรรค์ ออกเป็น ๒ ตำบล คือ ตำบลโคกมั่งงอย และ ตำบลคอนสวรรค์ มีทั้งหมด ๗ หมู่บ้าน

◆ พ.ศ. ๒๕๓๐ บ้านโคกมั่งงอยได้แยกการปกครองออกอีก ๑ หมู่ คือ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ โดยมีนายสนิท ดีบ้านโสก เป็น ผู้ใหญ่บ้านคนแรก

ผู้ดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑. นายเหลียม บึงทอง	๒๕๓๘ - ๒๕๔๑
๒. นายบุญชู ปะวะเซ	๒๕๔๑ - ๒๕๔๕
๓. นายเสวย ดีบ้านโสก	๒๕๔๕ - ๒๕๔๗
๔. นายกองหลา ครองพวก	๒๕๔๗ - ๒๕๕๑
๕. นายสามารถ หิรัญคำ	๒๕๕๑ - ปัจจุบัน

ข้อมูลทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลทั่วไป ได้แก่ที่เกี่ยวข้องกับที่ตั้ง อาณาเขต เขตการปกครอง ประชากร โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ระบบการบริหารสาธารณสุข โภคสาธารณสุข การด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่การประกอบอาชีพ ผลิตภัณฑ์มวลรวมรายได้ ด้านสังคม ได้แก่ การศึกษา สาธารณสุข ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและด้านการเมืองการบริหารได้แก่ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคลงบประมาณและเครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ และทรัพยากรธรรมชาติข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของท้องถิ่น

๒.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไป

๒.๑.๑ ที่ตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยตั้งอยู่ เลขที่๓๙๙ บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๘ ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอำเภอกอนสวรรค์ ระยะห่างจากอำเภอ ประมาณ ๓.๓ กิโลเมตร อยู่ริมทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๕๔ สายบ้านลาดใหญ่ – ช่องสามหมอ และถนน รพช. สายไพรงาม – หนองแดงน้อย

อาณาเขตของตำบล

ทิศเหนือ

ติดต่อกับตำบลช่องสามหมอ ตำบลห้วยไร่ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศใต้

ติดต่อกับตำบลคอนสวรรค์ ตำบลบ้านโสก อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันออก

ติดต่อกับตำบลศรีสำราญ อำเภอกอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

ทิศตะวันตก

ติดต่อกับตำบลบ้านโสก ตำบลห้วยไร่ จังหวัดชัยภูมิ

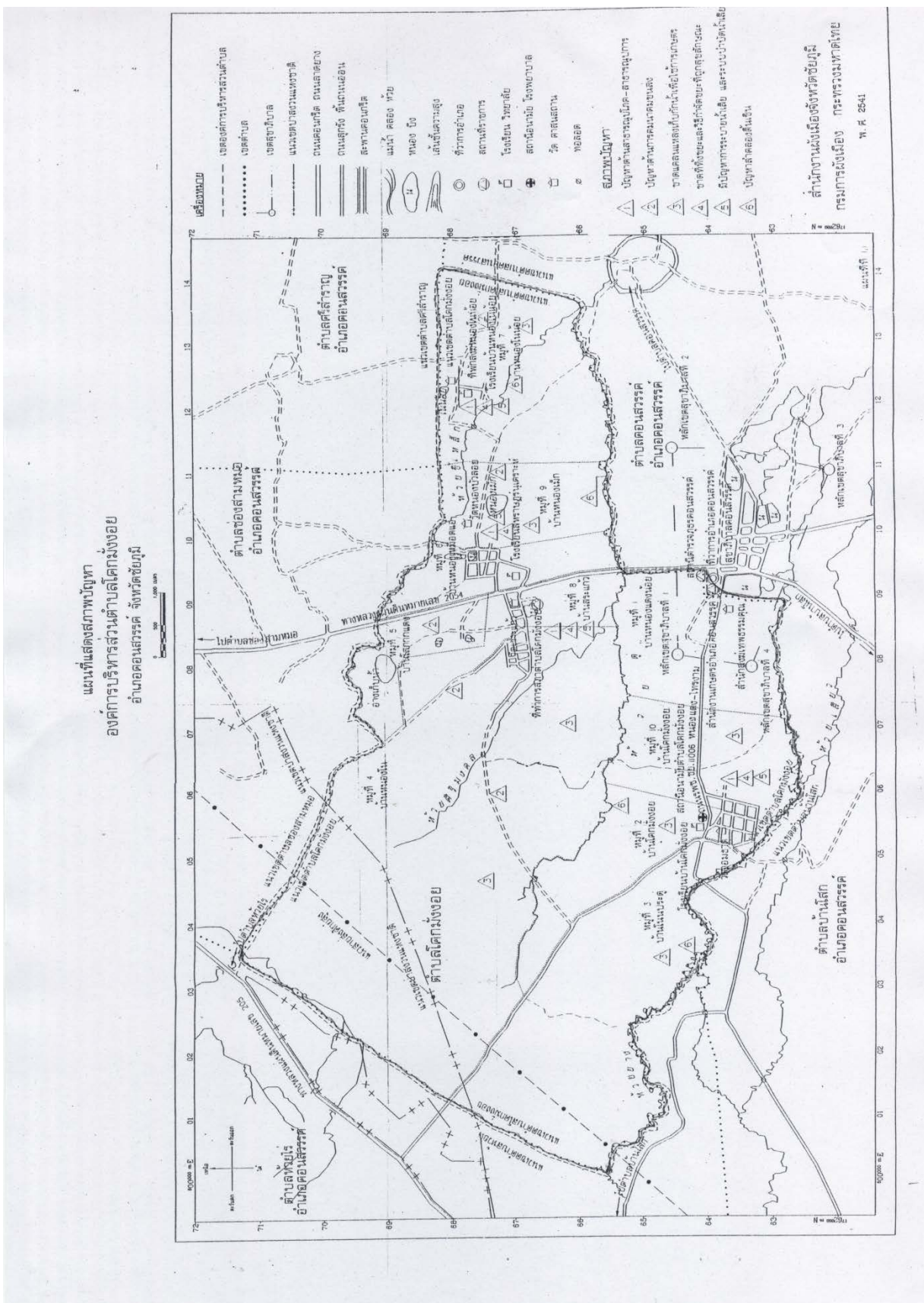
๒.๑.๒ เนื้อที่

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีพื้นที่ประมาณ ๖๑,๗๕๕ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๘,๕๙๖ ไร่

๒.๑.๓ ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีสภาพเนื้อที่เป็นที่ราบสูงทางทิศตะวันตกแล้วค่อย ๆ ลาดต่ำลงมาทางตอนกลางของตำบล ทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่ม ซึ่งมีพื้นที่ติดกับเขตตำบลอื่น

๒.๑.๔ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย

๒.๒.๒ จำนวนหมู่บ้าน

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีทั้งหมด ๑๓ หมู่บ้าน โดยแยกพื้นที่ปกครองออกเป็น ๑๓ หมู่บ้าน ดังนี้

- บ้านหนองแดงน้อย หมู่ที่ ๑
- บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ ๒
- บ้านโนนประดู่ หมู่ที่ ๓
- บ้านหนองโน หมู่ที่ ๔
- บ้านโสกกกแดง หมู่ที่ ๕
- บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ ๖
- บ้านหนองโนน้อย หมู่ที่ ๗
- บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๘
- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๙
- บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ ๑๐
- บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ ๑๑
- บ้านหนองโน หมู่ที่ ๑๒
- บ้านหนองแดงน้อย หมู่ที่ ๑๓

- จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มทั้ง ๑๑ หมู่บ้าน

ได้แก่ หมู่ที่ ๒ - ๑๑

- จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล เต็มบางส่วน ๑ หมู่บ้าน

ได้แก่ หมู่ที่ ๑ และ หมู่ที่ ๑๓

๒.๒.๓ จำนวนประชากร

๓	หมู่บ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนหลังคา เรือน	ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
		ชาย	หญิง	รวม	(หลังคา)	
๑	บ้านหนองแดงน้อย	๓๘	๑๗	๕๕	๗๗	
๒	บ้านโคกมั่งงอย	๔๘๔	๔๖๓	๙๔๗	๓๘๔	
๓	บ้านโนนประดู่	๓๖๓	๓๓๔	๖๙๗	๒๘๕	
๔	บ้านหนองโน	๓๐๕	๓๑๔	๖๑๙	๒๕๕	
๕	บ้านโสกกกแดง	๑๒๗	๑๓๐	๒๕๗	๙๖	
๖	บ้านหนองเหมือดแอ่	๓๐๖	๓๒๘	๖๓๔	๒๑๒	
๗	บ้านหนองโนน้อย	๒๔๘	๒๕๐	๔๙๘	๑๕๗	
๘	บ้านสระแก้ว	๒๔๒	๒๒๙	๔๗๑	๒๑๒	
๙	บ้านหนองเม็ก	๒๑๓	๒๔๕	๔๕๘	๑๗๔	
๑๐	บ้านโคกมั่งงอย	๓๙๒	๔๐๗	๗๙๙	๒๕๙	
๑๑	บ้านหนองเหมือดแอ่	๓๑๑	๓๒๕	๖๓๖	๒๐๒	
๑๒	บ้านหนองโน	๓๗๘	๓๖๖	๗๔๔	๒๙๖	
๑๓	บ้านหนองแดงน้อย	๕	๒	๗	๔	
รวม		๓,๔๑๒	๓,๔๑๐	๖,๘๒๒	๒,๖๑๓	

๓.๒.๒ สภาพทางเศรษฐกิจ

การประกอบอาชีพ

จำนวนประชากรจำแนกตามประเภทอาชีพ ปี ๒๕๕๘

ประเภทอาชีพ	เพศ				รวม (คน)	%
	ชาย (คน)	%	หญิง (คน)	%		
เกษตรกรรม-ทำนา	๑,๓๗๖	๔๔.๕๒	๑,๕๔๗	๔๘.๙๙	๒,๙๒๓	๔๖.๗๘
เกษตรกรรม-ทำไร่	๖	๐.๑๙	๒	๐.๐๖	๘	๐.๑๓
เกษตรกรรม-ทำสวน	-	-	๑	๐.๐๓	๑	๐.๐๒
เกษตรกรรม-ประมง	๓	๐.๑๐	๖	๐.๑๙	๙	๐.๑๔
เกษตรกรรม-ปศุสัตว์	-	-	-	-	-	-
รับราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐ	๑๕๐	๔.๘๕	๒๑๗	๖.๘๗	๓๖๗	๕.๘๗
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๘	๐.๒๖	๓	๐.๐๙	๑๑	๐.๑๘
พนักงานบริษัท	๒๖๔	๘.๕๔	๒๑๖	๖.๘๔	๔๘๐	๗.๖๘
รับจ้างทั่วไป	๕๒๕	๑๖.๙๘	๔๓๕	๑๓.๗๗	๙๖๐	๑๕.๓๖
ค้าขาย	๔๑	๑.๓๓	๕๑	๑.๖๑	๙๒	๑.๔๗
ธุรกิจส่วนตัว	๓๗	๑.๒๐	๒๗	.๘๕	๖๔	๑.๐๒
อาชีพอื่น (นอกเหนือที่กล่าว แล้ว)	๓๕	๑.๑๓	๓๕	๑.๑๑	๗๐	๑.๑๒
กำลังศึกษา	๕๔๙	๑๗.๗๖	๕๒๐	๑๖.๔๗	๑๐๖๙	๑๗.๑๑
ไม่มีอาชีพ	๙๗	๓.๑๔	๙๘	๓.๑๐	๑๙๕	๓.๑๒
รวม	๓,๐๙๑	๑๐๐	๓,๑๕๘	๑๐๐	๖,๒๔๙	๑๐๐

๒.๒.๒ รายได้เฉลี่ยครัวเรือนเรียงจากหมู่บ้านที่มีรายได้มากที่สุด ไปถึงหมู่บ้านที่มีรายได้น้อยสุด

ข้อมูลภาพรวม ระดับตำบล ปี ๒๕๕๘

ที่	พื้นที่	จำนวน ครัวเรือน	จำนวน คน	แหล่งรายได้ครัวเรือนเฉลี่ย (บาท/ปี)				รายได้ครัวเรือน เฉลี่ย (บาท/ปี)	รายได้ บุคคลเฉลี่ย (บาท/ปี)
				อาชีพ หลัก	อาชีพ รอง	รายได้ อื่น	ปลูก เลี้ยง หาเอง		
๑	หมู่ ๑๓ หนอง แดงน้อย	๔	๗	๑๕๑,๐๐๐	๓๐,๒๕๐		๓๘,๗๕๐	๒๒๐,๐๐๐	๑๒๕,๗๑๔
๒	หมู่ ๔ หนองโน	๑๗๐	๕๓๑	๑๒๕,๒๕๙	๗๐,๓๖๘	๒๙,๗๐๙	๒๙,๑๙๕	๒๕๔,๕๓๑	๘๑,๔๘๘
๓	หมู่ที่ ๘ สระแก้ว	๑๓๘	๓๖๒	๑๔๗,๑๘๑	๑๘,๘๖๒	๑๘,๑๑๖	๒๓,๕๕๑	๒๐๗,๗๑๐	๗๙,๑๘๒
๔	หมู่ ๒ โคกมั่งงอย	๒๔๙	๙๕๘	๑๙๖,๑๒๘	๕๐,๙๑๖	๒๒,๙๕๖	๑๓,๘๙๐	๒๘๓,๘๙๐	๗๓,๗๘๘
๕	หมู่ ๙ หนองเม็ก	๑๒๖	๓๖๖	๑๓๐,๗๒๒	๒๓,๗๗๐	๒๔,๗๓๘	๒๕,๓๔๙	๒๐๔,๕๗๙	๗๐,๔๒๙
๖	หมู่ ๕ โสกกกแดง	๖๔	๒๒๒	๑๕๓,๖๐๙	๖๖,๔๓๘	๑๑,๑๕๖	๙,๖๘๔	๒๔๐,๘๘๘	๖๙,๔๔๕
๗	หมู่ ๑๐ โคกมั่ง งอย	๒๑๕	๗๐๒	๑๕๓,๙๒๕	๒๘,๐๐๕	๒๐,๔๓๑	๒๐,๖๗๐	๒๒๓,๐๓๐	๖๘,๓๐๗
๘	หมู่ ๑๒ หนองโน	๒๐๕	๖๖๗	๘๕,๙๓๙	๔๕,๕๘๐	๒๒,๖๓๙	๔๗,๐๖๗	๒๐๑,๒๒๖	๖๑,๘๔๖
๙	หมู่ ๖ หนอง เหมือดแอ่	๑๖๓	๕๗๐	๙๕,๒๑๗	๒๗,๓๑๕	๒๕,๕๗๙	๒๕,๗๘๔	๑๗๓,๘๙๔	๔๙,๗๒๘
๑๐	หมู่ ๓ โนนประดู่	๑๖๖	๗๐๕	๑๒๕,๐๓๐	๓๓,๔๗๙	๓๐,๑๓๔	๒๐,๔๖๖	๒๐๙,๑๐๙	๔๙,๒๓๗
๑๑	หมู่ ๑๑ หนอง เหมือดแอ่	๑๕๔	๖๕๑	๑๐๖,๔๐๙	๓๔,๔๗๔	๓๐,๐๕๒	๓๑,๖๘๘	๒๐๒,๖๒๓	๔๗,๙๓๒
๑๒	หมู่ ๗ หนองโน น้อย	๑๐๙	๔๙๗	๘๑,๐๗๘	๔๖,๖๐๐	๔๔,๗๔๘	๔๓,๘๐๗	๒๑๖,๒๓๓	๔๗,๔๒๓
๑๓	หมู่ ๑ หนองแดง น้อย	๓	๑๑	๘๐,๓๓๓	๕๘,๓๓๓	๑๗,๐๐๐	๑๗,๖๖๗	๑๗๓,๓๓๓	๔๗,๒๗๓
รวม		๑๗๖๖	๖๒๔๙	๑๓๐,๑๒๔	๓๙,๙๔๙	๒๕,๔๐๒	๒๖,๖๓๗	๒๒๒,๑๑๒	๖๒,๗๗๐

ข้อมูลจากสำนักงานพัฒนาชุมชน อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

๒.๒.๕ ผลผลิตการปลูกข้าวปลูกพืชไร่ที่สำคัญ

ประเภท	พันธุ์	พื้นที่ปลูก (ไร่)	จำนวน ผลผลิต ต่อปี (ตัน)	แหล่งผลิต (หมู่ที่)
พันธุ์พืชเศรษฐกิจ				
ข้าว	ขาวมะลิ ๑๐๕	๑๐,๓๘๑	๓,๕๒๙	ทุกหมู่บ้าน
	เหนียว	๑๐,๖๘๑	๓,๖๓๑	,,
ไร่ปะหลัง	ระยอง ๙๐ เกษตรศาสตร์ ๕๐	๙๗๐	๗,๗๖๐	,,
ม่วงแก้ว		๑,๓๗๓	๒๗๔	ทุกหมู่บ้าน
กล้วยสัตร		๖๔๕	๑๒	,,
	พันธุ์ K๘๔-๒๐๐ , K๘๘ -๙๒,F๑๕๖	๕๕๓	๔,๔๒๔	หมู่ที่ ๒,๓,๔,๕,๖,๗, ๑๐,๑๑,๑๒

การใช้ประโยชน์ที่ดิน พื้นที่ปลูกข้าว ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

หมู่ที่	จำนวน เกษตรกร	พื้นที่ปลูกข้าว		จำนวนพื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)
		ข้าวเจ้า	ข้าวเหนียว	
๑	๙๕	๑,๐๒๘	๕๕๕	๑,๕๘๓
๒	๑๕๑	๑,๔๓๔	๙๗๓	๒,๔๐๗
๓	๙๖	๙๓๖	๗๕๙	๑,๖๙๕
๔	๘๑	๙๑๔	๗๓๑	๑,๖๔๕
๕	๒๕	๒๓๖	๑๑๖	๓๕๒
๖	๔๑	๖๐๒	๒๒๕	๘๒๗
๗	๙๘	๘๑๖	๖๘๐	๑,๔๙๖
๘	๘๔	๘๙๓	๔๕๘	๑,๓๕๑
๙	๔๕	๓๕๖	๒๔๐	๕๙๖
๑๐	๑๒๘	๑,๑๕๓	๖๗๓	๑,๘๒๖
๑๑	๓๙	๕๓๐	๘๑๖	๑,๓๔๖
๑๒	๑๙๔	๒,๕๕๒	๑,๔๖๒	๔,๐๑๔
๑๓	๓๐	๒๔๗	๑๒๓	๓๗๐
รวม	๑,๑๐๗	๑๑,๖๙๗	๗,๘๑๑	๑๙,๕๐๘

ที่มาของข้อมูล สนง.เกษตรอำเภอคอนสวรรค์

การใช้ประโยชน์ที่ดิน ตำบลโคกมั่งงอย อำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

หมู่ที่	มันสำปะหลัง		อ้อย	
	จำนวนเกษตรกร	พื้นที่ปลูก(ไร่)	จำนวนเกษตรกร	พื้นที่ปลูก(ไร่)
๑	-	-	-	-
๒	๓๔	๒๓๙	๓๒	๓๔๐
๓	๒๗	๑๙๖	๒๗	๒๙๘
๔	๕	๔๔	๑๐	๗๑.๒
๕	๑	๕	-	-
๖	๑	๘	-	-
๗	-	-	-	-
๘	๒	๑๕	-	-
๙	-	-	-	-
๑๐	๑๐	๕๑	๑๐	๑๒๒
๑๑	๑	๑๑	-	-
๑๒	๒๐	๑๘๗	๑๒	๑๗๒
๑๓	-	-	-	-
รวม	๑๐๑	๗๕๖	๙๑	๙๖๓.๒

ที่มาของข้อมูล สนง.เกษตรอำเภอคอนสวรรค์

แสดงจำนวนบ่อปลาและครัวเรือนที่เลี้ยงปลาในตำบลโคกมั่งงอย

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ครัวเรือน เกษตรกร	จำนวนบ่อ	พื้นที่ (ไร่)
๑	หนองแดงน้อย	๕	๑๙	๖.๖๘
๒	โคกมั่งงอย	๓๐	๖๘	๒๙
๓	โนนประคู้	-	-	-
๔	หนองโน	๔๘	๖๓	๗๕
๕	โสกกกแดง	-	-	-
๖	หนองเหมือดแอ่	๓๕	๖๓	๘๑.๗๗
๗	หนองโนน้อย	-	-	-
๘	สระแก้ว	๓๘	๔๑	๑๒
๙	หนองเม็ก	-	๔๘	-
๑๐	โคกมั่งงอย	-	๕๒	-
๑๑	หนองเหมือดแอ่	๗๑	๒๐	๙๒
๑๒	หนองโน	๑๕	-	๕
รวม		๒๔๒	๓๗๔	๒๖๘.๕๕

ที่มา: สำนักงานประมงอำเภอคอนสวรรค์

แสดงจำนวนปศุสัตว์และครัวเรือนที่เลี้ยงปศุสัตว์ในตำบลโคกมั่งงอย

หมู่ ที่	โคเนื้อ		กระบือ		สุกร		ไก่		เป็ด	
	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน	ตัว	ครัวเรือน
๑	๒๓๐	๔๕	๖๑	๖	๐	๐	๒,๐๙๖	๙๐	๑๓๓	๙
๒	๓๕๐	๖๕	๓	๒	๐	๐	๑,๒๘๑	๗๖	๕	๑
๓	๓๘๐	๕๔	๒	๒	๐	๐	๑,๐๙๙	๕๓	๗๕	๖
๔	๓๓๐	๕๐	๔	๒	๑๕	๒	๒,๐๙๕	๗๕	๒๓๙	๒๓
๕	๒๓๕	๑๙	๔	๒	๑๔	๓	๗๐๓	๓๑	๙๒	๓
๖	๔๖	๑๒	๑๓	๔	๓๒	๒	๖๙๒	๕๔	๓๖	๖
๗	๘๘	๑๕	๒๙	๕	๓	๓	๔๓๒	๒๒	๘๘	๕
๘	๒๘๐	๓๒	๓๔	๑๓	๐	๐	๒,๓๕๖	๙๔	๕๔๔	๙
๙	๑๔๖	๒๐	๑๐	๒	๗๖	๕	๒๐,๕๘๒	๓๘	๖,๑๖๐	๑๑
๑๐	๓๔๑	๕๙	๐	๐	๐	๐	๔,๒๕๖	๙๖	๒๕๑	๑๖
๑๑	๑๑๕	๑๕	๒	๑	๕๓	๑	๔๗๒	๑๙	๓๖	๒
๑๒	๕๗๔	๔๑	๑๙	๖	๒๕	๒	๙๘๓	๓๒	๑๐๘	๑๑
รวม	๓,๑๑๕	๔๒๗	๑๘๑	๔๕	๑๘๑	๔๕	๓๗,๐๔๗	๖๘๐	๗,๗๖๗	๑๐๒

ที่มาของข้อมูล สำนักงานปศุสัตว์อำเภอคอนสวรรค์

๒.๒.๖ หน่วยธุรกิจในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้แก่

ลำดับ	ประเภท	จำนวน (แห่ง)
๑	ปั้มน้ำมัน ขนาดใหญ่	-
๒	ปั้มน้ำมันหลอด	๔
๓	ร้านค้าเบ็ดเตล็ด	๓๘
๕	ร้านรับซ่อมยานยนต์	๗
๖	กลุ่มอาชีพ	๑๙
๗	กลุ่มออมทรัพย์	๑๑

๒.๓ สภาพทางสังคม

๒.๓.๑ สถานศึกษา

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๓ แห่ง
- โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๓ แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา(ขยายโอกาส)	จำนวน	๒ แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนประจำตำบล	จำนวน	๑ แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	๑๒ แห่ง

๒.๓.๒ การสาธารณสุข

มีสถานอนามัยประจำตำบล ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ ๑๐ บ้านโคกมั่งงอย

๒.๓.๓ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑. สถานีดับเพลิง	มีจำนวน	๑	แห่ง
- สถานที่ตั้ง ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย			
๒. ศูนย์ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	มีจำนวน	๑	แห่ง
- สถานที่ตั้ง ณ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย			
๓. จุดตรวจประจำหมู่บ้าน	มีจำนวน	๒๒	แห่ง ดังนี้
- บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ ๒	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านโนนประดู่ หมู่ที่ ๓	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองโน หมู่ที่ ๔	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านโสกกกแดง หมู่ที่ ๕	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ ๖	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองโนน้อย หมู่ที่ ๗	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านสระแก้ว หมู่ที่ ๘	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองเม็ก หมู่ที่ ๙	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านโคกมั่งงอย หมู่ที่ ๑๐	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองเหมือดแอ่ หมู่ที่ ๑๑	มีจำนวน	๒	แห่ง
- บ้านหนองโน หมู่ที่ ๑๒	มีจำนวน	๒	แห่ง

๒.๓.๔ สถาบันทางศาสนา

ประเภท	จำนวน	ชื่อ	สถานที่ตั้ง
๑.วัด	๓ แห่ง	๑. วัดจอมธาตุ ๒. วัดหนองบัวลอย ๓. วัดโพธิ์ทอง ๔. วัดเกาะแก้ว ๕. วัดปากกแดงเจริญธรรม	หมู่ที่ ๒ หมู่ที่ ๖ หมู่ที่ ๗ หมู่ที่ ๘ หมู่ที่ ๕
๒. สำนักสงฆ์ (ยังไม่ได้รับประกาศ จัดตั้งเป็นวัด)	๑ แห่ง	๑. สำนักสงฆ์แจ้งสว่าง	หมู่ที่ ๒

๒.๔ การบริการขั้นพื้นฐาน

๒.๔.๑ การคมนาคม

- การการเดินทางระหว่างตำบล อำเภอ จังหวัด รวมทั้งการคมนาคมในเขตตำบล และหมู่บ้าน มีรายละเอียดดังนี้

๑) การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และหมู่ที่ ๔ , ๕ , ๖ , ๗ , ๘ , ๙ , ๑๑ และหมู่ที่ ๑๒ ไปอำเภอคอนสวรรค์ ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๒๐๕๔ สายบ้านลาดใหญ่ - ช่องสามหมอ ระยะทาง ๔ กิโลเมตร

๒) การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย หมู่ที่ ๑ , ๒ , ๓ และหมู่ที่ ๑๐ ไปอำเภอคอนสวรรค์ ตามถนน รพช. สายไทรงาม - หนองแดงน้อย ระยะทาง ๔ กิโลเมตร

๓) การเดินทางจากสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ไปยังจังหวัด

ชัยภูมิ สามารถเดินทางตามทางหลวงแผ่นดิน หมายเลขทะเบียน ๒๐๕๔ ไปบ้านลาดใหญ่ ระยะทาง ๑๙ กิโลเมตร ต่อจากบ้านลาดใหญ่ไปจังหวัดชัยภูมิ ระยะทาง ๒๐ กิโลเมตร และเดินทางตามถนน รพช. สายไทรงาม - หนองแดงน้อย เลี้ยวตามถนน สายชัยภูมิ - ชุมแพ ระยะทาง ๓๒ กิโลเมตร

๔) การคมนาคมเชื่อมระหว่างตำบล และหมู่บ้าน เป็นสภาพถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต และถนนลูกรัง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงาน รพช. จังหวัดชัยภูมิ สำนักงานโยธาธิการ และถนนองค์การบริหารส่วนตำบล สามารถติดต่อเชื่อมโยงกันทั่วทุกหมู่บ้าน

ที่	หมู่บ้าน	ถนนคอนกรีต		ถนนลาดยาง		ถนนลูกรัง	
		จำนวน (สาย)	ระยะทาง (กม.)	จำนวน (สาย)	ระยะทาง (กม.)	จำนวน(สาย)	ระยะทาง (กม.)
๑	บ้านหนองแดงน้อย	๐	-	๐	-	๖	๑๕.๘
๒	บ้านโคกมั่งงอย	๑๕	๓.๐๗	๑	-	๑๕	๑๗.๘๐
๓	บ้านโนนประดู่	๗	๑.๘๑	๑	๑๐.๔	๑๒	๑๒.๘๐
๔	บ้านหนองโน	๖	๑.๔๗	๐	-	๘	๘.๙
๕	บ้านโสกกกแดง	๓	๒.๖๔	๐	-	๕	๔
๖	บ้านหนองเหมือดแอ่	๑๐	๒.๔๓	๑	-	๖	๓.๘
๗	บ้านหนองโนน้อย	๖	๑.๓๗	๐	-	๑๒	๑๓
๘	บ้านสระแก้ว	๙	๑.๘๔	๐	-	๔	๓.๖
๙	บ้านหนองเม็ก	๗	๒.๑๔	๐	-	๑๐	๙.๔
๑๐	บ้านโคกมั่งงอย	๑๘	๒.๐	๐	-	๖	๕.๖๔
๑๑	บ้านหนองเหมือดแอ่	๑๑	๒.๕๓	๑	๐.๒๗๐	๔	๒.๕
๑๒	บ้านหนองโน	๖	๑.๑๘	๑	-	๑๘	๒๑.๔
รวม		๙๘	๒๒.๔๘	๒	๑๐.๔.๒๗	๑๐๖	๑๑๘.๖๕

๒.๔.๒ การโทรคมนาคม

- มีโทรศัพท์สาธารณะ จำนวน ๑๐ แห่ง ดังนี้

๑. เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๒,๓,๑๐ มีจำนวน ๓ ตู้
๒. เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๔,๘,๑๒ มีจำนวน ๓ ตู้
๓. เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๖,๙,๑๑ มีจำนวน ๒ ตู้
๔. เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๕ มีจำนวน ๑ ตู้
๕. เขตพื้นที่ หมู่ที่ ๗ มีจำนวน ๑ ตู้

๒.๔.๓ การไฟฟ้า

- ตำบลโคกมั่งงอย มีไฟฟ้าเข้าถึงหมู่บ้าน แต่ยังไม่ทั่วถึง ทุกหลังคาเรือน และพื้นที่การเกษตร

๒.๔.๔ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๒.๔.๔.๑ ลำน้ำ , ลำห้วย จำนวน ๖ ลำห้วย ดังนี้

๑. ลำห้วยยาง
๒. ลำห้วยขี้เหล็ก
๓. ลำห้วยแบ้
๔. ลำห้วยดู่
๕. ลำห้วยแล้ง

๖. ลำห้วยน้อย

๒.๔.๔.๒ บึง , หนอง และอื่น ๆ ๑๐ แห่ง (รวมทั้งสระน้ำขนาดเล็ก)

๒.๔.๕ แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย จำนวน ๑๕ แห่ง ดังนี้

๑. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๑
๒. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๒
๓. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๓
๔. ฝายห้วยขี้เหล็ก	จุดที่ ๑
๕. ฝายห้วยขี้เหล็ก	จุดที่ ๒
๖. ฝายห้วยขี้เหล็ก	จุดที่ ๓
๗. ฝายห้วยขี้เหล็ก	จุดที่ ๔
๘. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ ๑
๙. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ ๒
๑๐. ฝายห้วยแบ้	จุดที่ ๓
๑๑. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๑
๑๒. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๒
๑๓. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๓
๑๔. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๔
๑๕. ฝายห้วยยาง	จุดที่ ๕

๒.๔.๖ มวลชนจัดตั้ง

- ลูกเสือชาวบ้าน ๑ รุ่น	๒๐๐	คน
- ไทยอาสาป้องกันชาติ	-	คน
- กองหนุนเพื่อความมั่นคงของชาติ -รุ่น	-	คน
- อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน	๓๙๖	คน
- กลุ่มสตรีแม่บ้านตำบลโคกมั่งงอย	๖๐๐	คน
- กลุ่มอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน	๓๔	คน
- กลุ่มตำรวจอาสา	๑๑๗	คน
- กลุ่มอาสาป้องกันปราบปรามยาเสพติด	๒๗๕	คน

๒.๕ ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีองค์ประกอบในการบริหารงาน ๒ ฝ่าย ดังนี้

๑. ฝ่ายนิติบัญญัติประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาฯ

มีหน้าที่ ดำเนินกิจการของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามระเบียบ ข้อบังคับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๒. ฝ่ายบริหารประกอบด้วย นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย รองนายก ฯ คนที่ ๑ รองนายก ฯ คนที่ ๒

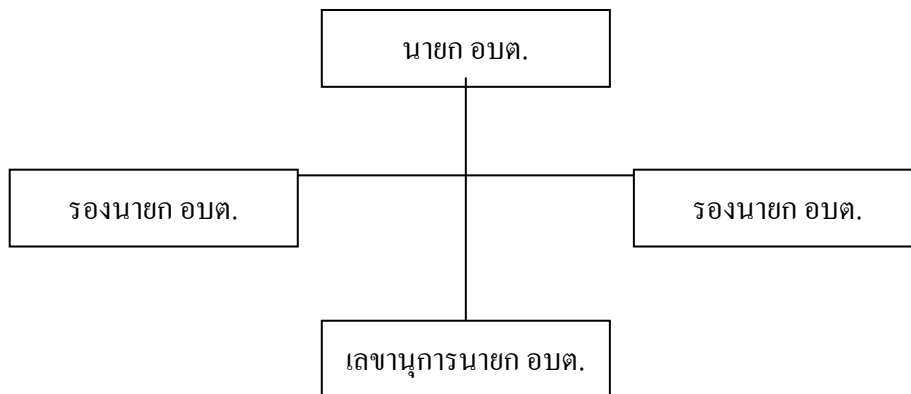
มีหน้าที่ ดำเนินกิจการอันเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาฯ และหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๖

การแบ่งส่วนราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑. สำนักงานปลัด
๒. กองคลัง
๓. กองช่าง
๔. กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
๕. กองการเกษตร
๖. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่นายกมอบหมาย

๒.๕.๑ โครงสร้างคณะผู้บริหาร

- รายชื่อคณะผู้บริหาร

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

- นายสามารถ หิรัญคำ

รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

- นายจิตุพร สมათา
- นายวีระ สนิทไทย

เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

- นายฤชณะ ทวีทรัพย์

- ข้อมูลด้านการศึกษาคณะผู้บริหาร

คณะผู้บริหาร	ระดับการศึกษา
นายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ปริญญาตรี
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ปริญญาตรี
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล	ประกาศนียบัตรวิชาชีพ

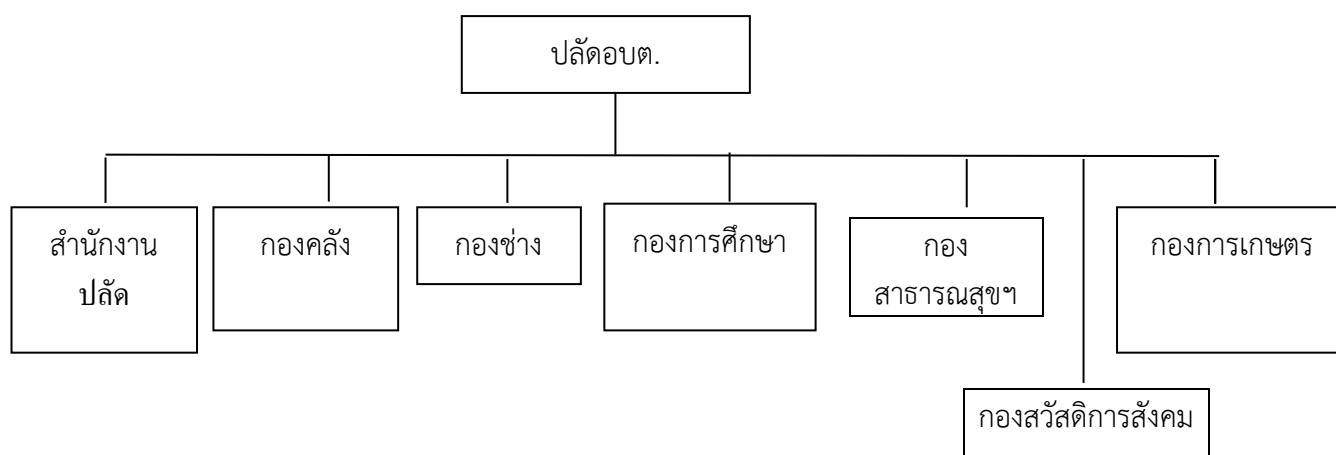
๒.๕.๒ ข้อมูลกำนัน / ผู้ใหญ่บ้าน / สมาชิก อบต.

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน	สมาชิก อบต.
๑	บ้านหนองแดงน้อย	- นายชุมพลเกียรติี ครอบเคหา	๑. - ๒. นายสุราษ หิรัญคำ
๒	บ้านโคกมั่งงอย	- นายพินิจ ไสยาสน์	๑. นายธวัชชัย คำหวาน ๒. นายศรายุทธ์ หิรัญคำ
๓	บ้านโนนประดู่	- นายสมาน ต่อโชติ	๑. - ๒. นางเข็มพร เมืองขวา
๔	บ้านหนองโน	- นายวิเชียร อุดมทรัพย์ (กำนันตำบล)	๑. นายสังคม จอมดวง ๒. นางพูนทรัพย์ ประกอบดี
๕	บ้านโสกกกแดง	- นายยงยุทธ พิจิตร	๑. นายทองรัก ทวีเงิน ๒. นายสุรพงษ์ พรหมมา
๖	บ้านหนองเหมือดแอ่	- นายเชิดชาย สมทา	๑. นายกร กองทอง ๒. นายวิจิต ประโพธิ์ทั้ง
๗	บ้านหนองโนน้อย	- นายบุญธรรม แต่งเชื้อ	๑. นางอนง พาวอ ๒. นายประยวน แต่งพงษ์
๘	บ้านสระแก้ว	- นายเกิดศักดิ์ ทวีชีพ	๑. น.ส.ณัฐนันท์ นาคคำ ๒. นายวันชัย ทวีเงิน
๙	บ้านหนองเม็ก	- นายสุคม มุลกะศก	๑. นายภูธา เขยชัยภูมิ ๒. นายณรงค์ ทวีบุญ
๑๐	บ้านโคกมั่งงอย	- นายณัฐพล คำหวาน	๑. นายชัยสวัสดิ์ จอกแก้ว ๒. นายพงษ์พันธ์ โตชัยภูมิ (ประธานสภา)
๑๑	บ้านหนองเหมือดแอ่	- นายสุทิน หาญอาษา	๑. นายนพดล ต่อพล ๒. นายไพรัตน์ อุดมทรัพย์
๑๒	บ้านหนองโน	- นายภูวนศ ทวีทรัพย์	๑. น.ส.ระวีการณ สหาย ๒. นายเอกชัย โพธิ์เพชร
๑๓	บ้านหนองแดงน้อย	- นายมนตรี ทวีทรัพย์	๑. นายสมพร คงสตรี ๒. นายเรียงศักดิ์ คงสตรี

ข้อมูลด้านการศึกษาของฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

จำนวน สภาฯ	ระดับการศึกษา					
	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา ตอนต้น	มัธยมศึกษา ตอนปลาย	อนุปริญญา หรือเทียบเท่า	ปริญญาตรี	สูงกว่า ปริญญา ตรี
ชาย ๒๑ คน	๗	๓	๘	-	๓	-
หญิง ๕ คน	-	๒	๒	๑	-	-
รวม ๒๖คน	๗	๕	๑๐	๑	๓	-

๒.๕.๓ โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการ

จำนวนบุคลากร (พนักงานส่วนตำบลและลูกจ้าง) ทั้งหมด จำนวน ๔๑ คน

สำนักปลัด

จำนวน	ตำแหน่ง	จำนวน	ตำแหน่ง
๑. นายรุชิต เจริญเกียรติ	ตำแหน่ง	๑๐ คน	ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
๒. นางจิราวรรณ สีภูหล้า	ตำแหน่ง		หัวหน้าสำนักปลัด
๓. นายพิเชตชัย พึ่งกุศล	ตำแหน่ง		นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ
๔. นายอภิชาติ มาชัยภูมิ	ตำแหน่ง		นักทรัพยากรบุคคล
๕. นายอภิรัตน์ คุณประทุม	ตำแหน่ง		นักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๖. นางเอมอร สนิทไทย	ตำแหน่ง		เจ้าพนักงานธุรการ
๗. นางชัชววรรณ นวนศรี	ตำแหน่ง		ผู้ช่วยเจ้าพนักงานบันทึกข้อมูล
๘. นายอดุลย์ ทวีเงิน	ตำแหน่ง		คนขับรถยนต์
๙. นายสมานมิตร กองกุล	ตำแหน่ง		พนักงานขับรถบรรทุกน้ำเอนกประสงค์
๑๐. นางสุธารัตน์ วงศรี	ตำแหน่ง		แม่บ้าน

กองช่าง

จำนวน	ตำแหน่ง	จำนวน	ตำแหน่ง
๑. นายชัยยัณต์ ไพศาลฤทธิ์	ตำแหน่ง	๔ คน	หัวหน้าส่วนโยธา
๒. นายนครินทร์ สิรินพบูรณ์	ตำแหน่ง		นายช่างโยธา
๓. นายสุระศักดิ์ ฐานะพิมพ์	ตำแหน่ง		นายช่างไฟฟ้า
๔. นายภัทรพงศ์ จอกทอง	ตำแหน่ง		นายช่างโยธา

กองคลัง

จำนวน ๖ คน

๑.นางสาววาสนา ทับทิม	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองคลัง
๒. นางอำไพพรรณ พันธุ์สง่า	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี
๓. นางหญทัย ประสานศักดิ์	ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่พนักงานจัดเก็บรายได้
๔. นางสาววรินดา ตอพล	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานธุรการ
๕. นางสาวเพ็ญพิศ จอกเงิน	ตำแหน่ง	เจ้าพนักงานพัสดุ
๖. นางสาวอารีรัตน์ ดอนชาดา	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยนักวิชาการการเงินและบัญชี

กองส่งเสริมการเกษตร

จำนวน ๓ คน

๑. นางสาวบุหงา พิจิตร	ตำแหน่ง	กองการเกษตร
๒. นายชานนท์ วงษ์จันทร์	ตำแหน่ง	คนสวน
๓. นายประวิทย์ ประยูรหาร	ตำแหน่ง	พนักงานจ้างทั่วไป

กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

จำนวน ๕ คน

๑. นางธนพันธ์ สนิทไทย	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองสาธารณสุข
๒. น.ส.พรสุดา ต่อชีพ	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานส่งเสริมสุขภาพ
๓. นายวิระยุทธ บัวโต้น	ตำแหน่ง	หน่วยกู้ชีพ EMS
๔. นายวิจิตร จอกแก้ว	ตำแหน่ง	หน่วยกู้ชีพ EMS
๕. นายอาคม ประสานศักดิ์	ตำแหน่ง	หน่วยกู้ชีพ EMS

กองการศึกษาและวัฒนธรรม

จำนวน ๑๑ คน

๑. นางสาวอรอุมา สิ้นสู่	ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกองการศึกษา
๒.นางสาวสาวิตรี ญาติปลื้ม	ตำแหน่ง	ผู้ช่วยเจ้าพนักงานธุรการ
๓. นางพรภนา หิรัญคำ	ตำแหน่ง	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๔. นางรุ่งกัลยา หิรัญคำ	ตำแหน่ง	หัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก
๕. นางรินนา สาบุตรดี	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๖. นางกองแก้ว มาชนะเซ็นต์	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๗. นางปาริชาติ หงษ์วิเศษ	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๘. นางเรณู พิจิตร	ตำแหน่ง	ครูพี่เลี้ยง
๙. นางรัชนี รอดยุทธ	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๑๐. นางสาววาสนา ต่อชีพ	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก
๑๑.นางชัชฎาพร ตอพล	ตำแหน่ง	ครูผู้ดูแลเด็ก

กองสวัสดิการสังคม

จำนวน ๒ คน

๑. นางสุพัตราทองจำรูญ	ตำแหน่ง	กองสวัสดิการสังคม
๒.นายภิญโญ หิรัญคำ	ตำแหน่ง	ผช จพง พัฒนาชุมชน

โครงสร้างการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

โครงสร้างการบริหารของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย และหน้าที่ความรับผิดชอบ โดย แบ่งโครงสร้างการบริหารงานตามภารกิจการบริหารงาน ดังนี้

๑.สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

มีภาระหน้าที่เกี่ยว กับงานธุรการสารบรรณการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำร่างข้อบังคับ การ

จัดทำทะเบียนคณะผู้บริหาร สมาชิก อบต. การดำเนินการ ตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจการให้
คำปรึกษางานในหน้าที่และความรับผิดชอบการปกครอง บังคับบัญชา พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้าง การ
บริหารงานบุคคลของ อบต.ทั้งหมด การดำเนินการเกี่ยวกับการอนุญาตต่างๆ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วน
ราชการภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

๑.๑ งานบริหารทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสารบรรณ
- งานอำนวยการและข้อมูลข่าวสาร
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้ง
- งานตรวจสอบภายใน
- งานควบคุมและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๑.๒ งานนโยบายและแผน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานนโยบายและแผนพัฒนา
- งานวิชาการ
- งานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์
- งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์
- งานงบประมาณ

๑.๓ งานกฎหมายและคดี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานกฎหมายและนิติกรรม
- งานการดำเนินการทางคดีและศาลปกครอง
- งานร้องเรียนร้องทุกข์และอุทธรณ์
- งานระเบียบการคลัง
- งานข้อบัญญัติ อบต.

๑.๔ งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานอำนวยการ
- งานป้องกัน
- งานช่วยเหลือฟื้นฟู
- งานกู้ภัย

๒.กองคลัง

- มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการจัดทำบัญชีและทะเบียนรับ-จ่ายเงินทุกประเภท งานเกี่ยวกับการเงิน การ
เบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำส่งเงิน การฝากเงิน การตรวจเงิน อบต.รวบรวมสถิติเงินได้ ประเภทต่างๆการเก็บ
ตัดปี การขยายเวลาเบิกจ่ายงบประมาณ การหักภาษีและนำส่งเงินคงเหลือประจำวันการรับและจ่ายขาดเงินสะสมของ
อบต. การยืมเงินทรองราชการ การจัดหาผลประโยชน์จากสิ่งก่อสร้างและทรัพย์สินของ อบต.

-ตรวจสอบงานของจังหวัดและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินการเร่งรัดใบสำคัญและเงินยืมค้างชำระ การจัดเก็บ
ภาษี การประเมินภาษี การเร่งรัดจัดเก็บรายได้ การพัฒนารายได้การออกใบอนุญาตและค่าธรรมเนียม ต่างๆ และ
ปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

๒.๑ งานการเงิน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานรับเงิน –เบิกจ่ายเงิน
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- งานเก็บรักษาเงิน

๒.๒ งานบัญชี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานการบัญชี
- งานทะเบียนคุมการเบิกจ่าย
- งานงบการเงินและงบทดลอง
- งานงบแสดงฐานะทางการเงิน

๒.๓ งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
- งานพัฒนารายได้
- งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
- งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้

๒.๔ งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- งานพัสดุ
- งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ

๓. กองช่าง

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการสำรวจออกแบบและจัดทำโครงการ ใช้จ่ายเงินของ อบต.การอนุมัติ เพื่อดำเนินการตามโครงการที่ตั้งจ่ายจากเงินรายได้ของ อบต. งานบำรุงซ่อม และจัดทำทะเบียน สิ่งก่อสร้าง ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต.การให้คำแนะนำปรึกษา เกี่ยวกับการจัดทำโครงการ และการออกแบบ ก่อสร้าง แก่ อบต. และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง งานควบคุมอาคาร การดูแล ควบคุม ปรึกษา ซ่อมแซม วัสดุครุภัณฑ์ และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๔ งาน คือ

๓.๑ งานก่อสร้าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานก่อสร้างและบูรณะถนน
- งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
- งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ

๓.๒ งานออกแบบและควบคุมอาคาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสถาปัตยกรรมและมัณฑนศิลป์
- งานวิศวกรรม
- งานประเมินราคา
- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์
- งานออกแบบ

๓.๓ งานประสานสาธารณูปโภค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร

- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่

๓.๔ งานผังเมือง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง
- งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง

๔.กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติงานทางการศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์วิจัยและพัฒนาหลักสูตร การแนะแนว การวัดผลประเมินผลการพัฒนาตำราเรียน การวางแผนการศึกษาของมาตรฐานสถานศึกษา การจัดบริการส่งเสริมการศึกษา การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา การเสนอแนะเกี่ยวกับการศึกษา ส่งเสริมการวิจัยการวางโครงการสำรวจเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติการศึกษาเพื่อนำไปประกอบ การพิจารณา กำหนดนโยบาย แผนงานและแนวทางการปฏิบัติ ในการจัดการศึกษา การเผยแพร่การศึกษา และปฏิบัติหน้าที่ อื่นที่เกี่ยวข้อง แบ่งส่วนราชการภายในออกเป็น ๒ งาน คือ

๔.๑ งานบริหารงานการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานบริหารวิชาการ
- งานนิเทศการศึกษา
- งานเทคโนโลยีทางการศึกษา
- งานลูกเสือและยุวกาชาด

๔.๒ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานห้องสมุด พิพิธภัณฑ์ และเครือข่ายทางการศึกษา
- งานกิจการศาสนา
- งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- งานกิจการเด็กและเยาวชน
- งานกีฬาและนันทนาการ

๕.กองการเกษตร

มีภาระหน้าที่เกี่ยวกับการศึกษา วิเคราะห์และวิจัยถึงปัญหาทางการเกษตร กำหนดนโยบาย วางแผนงาน และดำเนินงานวิชาการเกษตรตามการวัด และประเมินผลการดำเนินงานการเกษตร กำหนดระบบและวิธีการด้านนิเทศ ควบคุมติดตาม ประเมินผลด้านการเกษตร จัดสอนและอบรมด้านวิชาการเกษตรจัดประชุม ดำเนินการเผยแพร่กิจกรรมการเกษตร ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะและแนววิชาการเกษตร และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้อง โดยมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับงานในหน้าที่ดังนี้คือ

๕.๑ งานส่งเสริมการเกษตร มีหน้าที่รับผิดชอบ

- งานวิชาการเกษตร
- งานส่งเสริมการเกษตร

๕.๒ งานส่งเสริมปศุสัตว์ มีหน้าที่รับผิดชอบ

- งานข้อมูลวิชาการ
- งานส่งเสริมปศุสัตว์
- งานควบคุมและป้องกันโรคระบาด

๖. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม หน้าที่ความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานให้เป็นไปตามเจตนารมณ์

ของกฎหมายที่ว่าด้วยการ สาธารณสุขและ สิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งกฎหมายอื่นใดที่เกี่ยวข้อง พัฒนาและ ปรับปรุงงานด้าน สาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม การอาชีวอนามัยการส่งเสริมสุขภาพการควบคุมป้องกันโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อ การ พัฒนาพฤติกรรมอนามัย การสุขาภิบาลและอนามัยสิ่งแวดล้อม จัดให้บริการเผยแพร่ความรู้ทางด้านการส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันโรค การควบคุมสิ่งแวดล้อม การคุ้มครองผู้บริโภคจัดบริการรักษาความสะอาด การจัดการขยะมูลฝอย งานกู้ชีพกู้ภัย และปฏิบัติงานอื่นใดตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายมีภาระหน้าที่เกี่ยวกับ การปฏิบัติงาน

๖.๑ งานอนามัยและสิ่งแวดล้อม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสุขาภิบาลทั่วไป
- งานสุขาภิบาลโรงงาน
- งานสุขาภิบาลอาหารและสถานประกอบการ
- งานอาชีวอนามัย

๖.๒ งานส่งเสริมสุขภาพและสาธารณสุข มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานอนามัยชุมชน
- งานสาธารณสุขมูลฐาน
- งานสุขศึกษา
- งานควบคุมมาตรฐานอาหารและน้ำ
- งานป้องกันยาเสพติด

๖.๓ งานรักษาความสะอาด มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานควบคุมสิ่งปฏิกูล
- งานรักษาความสะอาดและขนถ่ายสิ่งปฏิกูล
- งานกำจัดมูลฝอยและน้ำเสีย

๖.๔ งานควบคุมและจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมมีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานส่งเสริมและเผยแพร่
- งานควบคุมมลพิษ
- งานศึกษาและวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
- งานติดตามตรวจสอบ

๖.๕ งานควบคุมโรค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานการเฝ้าระวัง
- งานระบาดวิทยา
- งานโรคติดต่อและสัตว์นำโรค
- งานโรคเอดส์

๗. กองสวัสดิการสังคม

๗.๑ งานสวัสดิการและพัฒนาชุมชนมีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานศูนย์เยาวชน
- งานการกีฬา
- งานฝึกอบรมพัฒนาการ

๗.๒ งานสังคมสงเคราะห์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสงเคราะห์เด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ และผู้ป่วยเอดส์
- งานข้อมูล
- งานส่งเสริมสุขภาพ

๗.๓ งานส่งเสริมอาชีพและพัฒนาสตรี

- งานฝึกอบรมอาชีพ
- งานพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพ

อัตรากำลังพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างตามภารกิจ/ทั่วไปปีงบประมาณ ๒๕๖๐

ลำดับที่	ส่วนราชการ	พนักงานส่วนตำบล	พนักงานจ้าง	คนงานทั่วไป
๑	สำนักปลัด	๖	๓	-
๒	กองช่าง	๓	๑	-
๓	กองคลัง	๕	๑	-
๔	กองการศึกษา	๓	๘	-
๕	กองการเกษตร	๑	๒	-
๖	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑	๔	-
๗	กองสวัสดิการสังคม	๑	๑	-
	รวมทั้งสิ้น	๒๐	๒๑	-

- ข้อมูลระดับการศึกษาพนักงานส่วนตำบล

ส่วน	จำนวน	ระดับการศึกษา
สำนักงานปลัด	๖	-ปริญญาโท ๒ คน -ปริญญาตรี ๓ คน -ปวส. ๑ คน
ส่วนการคลัง	๕	-ปริญญาโท ๑ คน -ปริญญาตรี - คน -ปวส. ๔ คน
ส่วนโยธา	๒	-ปริญญาตรี ๒ คน
ส่วนการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	๓	-ปริญญาโท ๑ คน -ปริญญาตรี ๒ คน
ส่วนส่งเสริมการเกษตร	๑	-ปริญญาตรี ๑ คน
ส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	๑	-ปริญญาตรี ๑ คน
ส่วนสวัสดิการสังคม	๑	-ปริญญาตรี ๑ คน
รวม	๑๙	

๒.๕.๔ สถานะทางการเงินคลัง

รายรับ - รายจ่ายจริง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๕๖-๒๕๕๙ ขององค์การบริหารส่วนตำบล
โคกมั่งงอย

๑. รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นเงิน ๔๒,๓๐๙,๕๕๑.๔๓ บาท แยกเป็น

- รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลเก็บเอง ๕๔๒,๗๐๑.๕๖ บาท
- รายได้ที่ส่วนราชการอื่นเก็บให้ ๑๖,๗๒๖,๕๙๙.๓๓ บาท
- รายได้จากเงินอุดหนุนจากรัฐบาล ๒๕,๐๔๐,๒๕๐.๕๔ บาท

รายการ	รายได้ (บาท)			
	ปี ๒๕๕๖	ปี ๒๕๕๗	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙
รายได้จากภาษีอากร	๑๑๔,๙๖๐.๐๕	๑๕๗,๓๖๖.๘๗	๑๗๐,๑๙๒.๗๖	๑๗๑,๕๓๔.๙๙
รายได้ที่ไม่ใช่ภาษีอากร	๑๖,๖๒๒,๘๘๐.๑๕	๑๔,๗๔๑,๕๔๗.๗๕	๑๖,๕๓๖,๒๒๔.๒๙	๑๖,๗๒๖,๕๙๙.๓๓
เงินอุดหนุนทั่วไป	๗,๘๒๗,๐๑๗	๑๑,๗๓๘,๖๙๓	๗,๙๕๘,๙๓๐	๖,๙๐๙,๘๓๑
เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ / ระบุมัตถุประสงค์	๑๒,๖๕๓,๘๖๙	๑๓,๐๕๖,๙๙๕	๑๕,๑๒๕,๒๑๖	๑๘,๑๓๐,๔๑๙.๕๔
รวม	๓๗,๒๑๘,๗๒๕.๒๐	๓๙,๖๙๔,๖๐๒.๖๒	๓๙,๗๙๐,๕๖๓.๐๕	๔๒,๓๐๙,๕๕๑.๔๓

๒. งบประมาณ

รายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยอำเภอบ้านคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ

รายได้	ปีงบประมาณ ๒๕๕๖	ปีงบประมาณ ๒๕๕๗	
ก.รายได้ภาษีอากร			
๑.หมวดภาษีอากร			
๑.๑ อากรฆ่าสัตว์	๒๐,๔๐๐	๒๔,๐๐๐	
๑.๑ ภาษีบำรุงท้องที่	๕๔,๐๖๓.๐๕	๘๕,๔๒๔.๘๗	
๑.๒ ภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๓๕,๓๗๗	๓๙,๐๐๒	
๑.๓.ภาษีป้าย	๕,๑๒๐	๘,๙๔๐	
๑.๔.ภาษีสุรา	๑,๑๗๙,๔๙๒.๑๖	๑,๒๘๖,๐๕๕.๒๕	
๑.๕.ภาษีสรรพสามิต	๒,๕๗๘,๖๗๔.๔๒	๑,๗๔๙,๒๙๐.๐๖	
๑.๖.ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธินิติกรรมที่ดิน	๙๔๓,๖๘๑	๙๐๖,๖๒๒	
๑.๗.ค่าภาคหลวงแร่	๓๓,๘๓๒.๗๔	๔๓,๒๘๘.๕๑	
๑.๘.ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๑๐๖,๑๘๒.๒๘	๑๐๑,๒๓๔.๓๔	
๑.๙.ภาษีรถยนต์และล้อเลื่อน	-	๑๓๐,๕๒๒.๑๐	
๑.๑๐.ภาษีมูลค่าเพิ่ม	๑๑,๕๕๕,๒๒๒.๓๘	๑๐,๒๗๐,๗๒๙.๘๐	
๑.๑๑.ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๓๑,๑๑๖.๒๑	๓๐,๐๕๖	
รวมรายได้จากภาษีอากร	๑๖,๕๔๓,๑๖๑.๒๔	๑๔,๖๗๕,๑๖๔.๙๓	

รายได้	ปีงบประมาณ ๒๕๕๖	ปีงบประมาณ ๒๕๕๗	
๑.๑.ค่าใบอนุญาตประกอบการค้าสำหรับกิจการที่เป็น อันตรายต่อสุขภาพ	๒๕,๓๐๐	๓๒,๕๐๐	
๑.๒.ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการควบคุมการฆ่าสัตว์และ จำหน่ายเนื้อสัตว์	๓,๖๐๐	-	
๑.๓.ค่าใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายหรือสะสมอาหาร	-	-	
๑.๔.ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตขายสุรา	-	-	
๑.๕.ค่าธรรมเนียมการพนันเพิ่ม	-	-	
๑.๖.ค่าปรับ	๔,๑๐๐	๑,๕๐๐	
๑.๗.ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนพาณิชย์	๗๐๐	๒๗๐	
๑.๘.ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับการใช้น้ำ	-	-	

๑.๙ ค่าธรรมเนียมการสมัครรับเลือกตั้ง ส.อบต.	-	-	
๑.๑๐.ค่าธรรมเนียมปิดประกาศจดทะเบียนที่ดิน	-	-	
รวม	๓๓,๗๐๐	๓๔,๒๗๐	
๒.หมวดรายได้จากทรัพย์สิน			
๒.๑.ดอกเบี้ยเงินฝาก	๑๒๑,๖๗๘.๙๖	๑๓๖,๙๓๙.๖๙	

รายได้	ปีงบประมาณ ๒๕๕๖	ปีงบประมาณ ๒๕๕๗	ปี
๔.หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด			
๔.๑.ค่าขายแบบแปลน	๑๗,๕๐๐	๒๙,๖๐๐	
๔.๒.รายได้เบ็ดเตล็ดอื่น	๒๑,๘๐๐	๒๐,๒๐๐	
รวม	๓๙,๓๐๐	๔๙,๘๐๐	
๕.หมวดรายได้จากทุน			
๕.๑ ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	-	๒,๗๔๐	

รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

หมวด	ปีงบประมาณ ๒๕๕๖	ปีงบประมาณ ๒๕๕๗	ปี
๑.รายจ่ายงบกลาง-สำรองจ่าย	๔๕๓,๕๑๔	๔๘๖,๙๕๗.๔๓	
๒.หมวดเงินเดือนและค่าจ้างประจำ	๓,๕๑๔,๑๔๓	๗,๒๖๐,๓๓๒	
๓.หมวดค่าจ้างชั่วคราว	๑,๑๖๗,๑๓๑	๑,๓๑๑,๒๓๓	
๔.หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	๘,๗๓๑,๐๗๘.๒๕	๖,๕๓๘,๑๔๗.๖๕	๕,
๕.หมวดค่าสาธารณูปโภค	๒๐๓,๐๔๘.๙๐	๒๑๔,๗๘๔.๘๐	
๖.หมวดเงินอุดหนุน	๒,๐๒๔,๗๐๖.๒๙	๒,๔๘๙,๓๖๗.๙๔	๒,
๗.หมวดค่าครุภัณฑ์ที่ดินและสิ่งก่อสร้าง	๔,๕๓๔,๔๖๗	๓,๑๗๒,๘๑๙	
รวมรายจ่ายตามงบประมาณ	๒๐,๖๒๘,๐๘๘.๔๔	๒๑,๔๗๓,๖๔๑.๘๒	๒๓,
รวม	๑๒๑,๖๗๘.๙๖	๑๓๖,๙๓๙.๖๙	

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กรโดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายบนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพปัญหาและความต้องการของชุมชน ยุทธศาสตร์ในระดับชาติ จังหวัดเพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตาม เป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการชุมชน ครอบคลุม ทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

อำนาจ บทบาทหน้าที่และทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลสู่องค์กรบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างเป็นระบบ รัดกุม เพื่อให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตนเอง เนื่องจากการวางแผนเป็นกลไกหนึ่งในการพิจารณาอย่างเป็นระบบ เพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งหลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยทั่วไปนั้น อ้างอิงมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอเพื่อให้แนวทางการพัฒนามุ่งหน้าไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมกับพิจารณานโยบายริเริ่มของท้องถิ่นร่วมกับผลการพัฒนาที่ผ่านมา มาปรับปรุงให้แนวทางการพัฒนานั้นเหมาะสมกับท้องถิ่นและสรุปรวมเป็นแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยขึ้น ซึ่งรายละเอียดของแต่ละแนวคิดที่นำมาประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

วิสัยทัศน์ : สู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

กรอบวิสัยทัศน์และเป้าหมาย

๑. กรอบวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และ กรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็น ศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

๒. การกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศ (Country Strategic Positioning) เป็นการกำหนดตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของประเทศที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติที่ สศช. ได้จัดทำขึ้น ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม เป็นศูนย์กลางด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ของภูมิภาคสู่ความเป็นชาติการค้าและบริการ (Trading and Service Nation) เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย แหล่งอุตสาหกรรมสร้างสรรค์และมีนวัตกรรมสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าหมาย

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้าง สังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์หลัก

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

ทิศทางกรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์

๑.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- (๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล
- (๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- (๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- (๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ
- (๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวตั้งสู่แนวนอนมากขึ้น

๒.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข
- (๒) การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ
- (๓) การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้
- (๔) การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

- (๕) การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ
- (๖) การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการฝึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ
- (๗) การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และการปกป้องรักษา ผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเล รวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงาน และน้ำ
- (๘) การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวคิดสู่แนวระนาบมากขึ้น

๓.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศ โดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต
- (๒) การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
- (๓) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี
- (๔) การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

๔.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและ เท่าเทียมกันทางสังคม

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- (๒) การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ
- (๓) การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย
- (๔) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคมและทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน
- (๕) การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๕.ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิต ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การจัดระบบอนุรักษ์ พินฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ
 - (๒) การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ กลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการ
- อุทกภัยอย่างบูรณาการ
- (๓) การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ
 - (๔) การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (๕) การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (๖) การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๖.ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ

กรอบแนวทางที่สำคัญ

- (๑) การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ
- (๒) การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- (๓) การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- (๔) การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ
- (๕) การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ
- (๖) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- (๗) การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลง ระหว่างประเทศ ตลอดจน พัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

นโยบายรัฐบาล ๑๑ ด้าน รัฐบาลพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ประกอบด้วย

๑. การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันพระมหากษัตริย์เป็นองค์ประกอบสำคัญของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามประเพณีการปกครองของไทย รัฐบาลจึงถือเป็นหน้าที่สำคัญยิ่งยวดในอันที่จะเชิดชูสถาบันนี้ไว้ด้วยความจงรักภักดีและปกป้องรักษาพระบรมเดชานุภาพ โดยจะใช้มาตรการทางกฎหมาย มาตรการทางสังคมจิตวิทยา และมาตรการทางระบบสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศในการดำเนินการกับผู้คนองปาก ยามใจหรือประสงค์ร้าย มุ่งสั่นคลอนสถาบันหลักของชาติโดยไม่คำนึงถึงความรู้สำนึกและความผูกพันภักดีของคนอีกเป็นจำนวนมาก ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องและเป็นจริงเกี่ยวกับสถาบันพระมหากษัตริย์และพระราชกรณียกิจเพื่อประชาชน ทั้งจะสนับสนุนโครงการทั้งหลายอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่สถานศึกษา ตลอดจนหน่วยงานทั้งหลายของรัฐเรียนรู้เข้าใจหลักการทรงงาน สามารถนำหลักดังกล่าวมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการและการพัฒนา ตลอดจนเร่งขยายผลตามโครงการและแบบอย่างที่ดีที่ทรงวางรากฐานไว้ให้แพร่หลายเป็นที่ประจักษ์และเกิดประโยชน์ในวงกว้างอันจะช่วยสร้างความสมบูรณ์พูนสุขแก่ประชาชนในที่สุด

๒. การรักษาความมั่นคงของรัฐและการต่างประเทศ

๒.๑ ในระยะเร่งด่วน รัฐบาลให้ความสำคัญต่อการเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียนในกิจการ ๕ ด้าน ได้แก่ การบริหารจัดการชายแดน การสร้างความมั่นคงทางทะเล การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ การสร้างความไว้วางใจกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเสริมสร้างศักยภาพในการปฏิบัติการทางทหารร่วมกันของอาเซียนโดยเน้นความร่วมมือเพื่อป้องกัน แก้ไขข้อพิพาทต่าง ๆ และการแก้ไขปัญหาเส้นเขตแดนโดยใช้กลไกทั้งระดับทวิภาคีและพหุภาคี ทั้งจะจัดระเบียบการพัฒนาตามกรอบประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการบริหารจัดการพื้นที่ชายแดนทั้งทางบกและทางทะเล

๒.๒ เร่งแก้ไขปัญหาการใช้ความรุนแรงในจังหวัดชายแดนภาคใต้

๒.๓ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้ทันสมัย มีความพร้อมในการรักษาอธิปไตย และผลประโยชน์ของชาติ

๒.๔ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนานาประเทศบนหลักการที่ว่านโยบายการต่างประเทศเป็นส่วนประกอบสำคัญของนโยบายองค์รวมทั้งหมดในการบริหารราชการแผ่นดิน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำของสังคม และการสร้างโอกาสการเข้าถึงบริการของรัฐ ความเหลื่อมล้ำในสังคมเป็นอีกสาเหตุหนึ่งของปัญหาความขัดแย้งและความเดือดร้อนทั้งหลายของประชาชน จึงมีนโยบายที่จะดำเนินการดังนี้

๓.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งสร้างโอกาส อาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง แก่ผู้ที่เข้าสู่ตลาดแรงงาน รวมทั้งสตรี ผู้ด้อยโอกาส และแรงงานข้ามชาติที่ถูกกฎหมาย พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพแรงงาน

๓.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ รวมถึงปัญหาผู้หลบหนีเข้าเมืองการทารุณกรรมต่อแรงงานข้ามชาติ

๓.๓ ในระยะต่อไป จะพัฒนาระบบการคุ้มครองทางสังคม ระบบการออมและระบบสวัสดิการชุมชนให้มีประสิทธิภาพและมีความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๓.๔ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ เพื่อส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการมีงานหรือกิจกรรมที่เหมาะสม

๓.๕ เตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมที่มีความหลากหลายเนื่องจากการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

๓.๖ จัดระเบียบสังคม สร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาลให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนทั่วไป โดยใช้ค่านิยมหลัก ๑๒ ประการ ตามนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่ได้ประกาศไว้แล้ว

๓.๗ แก้ไขปัญหาการไร้ที่ดินทำกินของเกษตรกรและการรुक้าเขตป่าสงวนโดยการกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รูก้า และออกมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกร

๔. การศึกษาและเรียนรู้ การทะนุบำรุงศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม รัฐบาลจะน้้าการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ความภาคภูมิใจในประวัติศาสตร์และความเป็นไทยมาใช้สร้างสังคมให้เข้มแข็งอย่างมีคุณภาพและคุณธรรมควบคู่กัน ดังนี้

๔.๑ จัดให้มีการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๒ ในระยะเฉพาะหน้า จะปรับเปลี่ยนการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการศึกษาให้สอดคล้องกับ ความจำเป็นของผู้เรียนและลักษณะพื้นที่ของสถานศึกษา และปรับปรุงและบูรณาการระบบการกู้ยืมเงินเพื่อ การศึกษาให้มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มโอกาสแก่ผู้ยากจนหรือด้อยโอกาส

๔.๓ ให้องค์กรภาคประชาสังคม ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาชนทั่วไปมี โอกาสร่วมจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง และร่วมในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้

๔.๔ พัฒนาคอนทุกช่วงวัยโดยส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๔.๕ ส่งเสริมอาชีวศึกษาและการศึกษาระดับวิทยาลัยชุมชน

๔.๖ พัฒนาระบบการผลิตและพัฒนาครูที่มีคุณภาพและมีจิตวิญญาณของความเป็นครู

๔.๗ ทะนุบำรุงและอุปถัมภ์พระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ๆ

๔.๘ อนุรักษ์ ปิ่นฟู และเผยแพร่มรดกทางวัฒนธรรม ภาษาไทยและภาษาถิ่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น รวมทั้งความหลากหลายของศิลปวัฒนธรรมไทย

๔.๙ สนับสนุนการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ วัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านและวัฒนธรรมสากล และการสร้างสรรค์งานศิลปะและวัฒนธรรมที่เป็นสากล

๔.๑๐ ปลุกฝังค่านิยมและจิตสำนึกที่ดี รวมทั้งสนับสนุนการผลิตสื่อคุณภาพเพื่อเปิดพื้นที่สาธารณะ ให้เยาวชนและประชาชนได้มีโอกาสแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

๕. การยกระดับคุณภาพบริการด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน รัฐบาลจะวางรากฐาน พัฒนา และเสริมความเข้มแข็งให้แก่การให้บริการด้านสาธารณสุขและสุขภาพของประชาชนโดยเน้นความทั่วถึง ความมี คุณภาพ และประสิทธิภาพ ดังนี้

๕.๑ วางรากฐานให้ระบบหลักประกันสุขภาพครอบคลุมประชากรในทุกภาคส่วนอย่างมีคุณภาพโดย ไม่มีความเหลื่อมล้ำของคุณภาพบริการในแต่ละระบบ

๕.๒ พัฒนาระบบบริการสุขภาพ โดยเน้นการป้องกันโรคมกกว่ารอให้ป่วยแล้วจึงมารักษา สร้าง กลไกการจัดการสุขภาพในระดับเขตแทนการกระจุกตัวอยู่ที่ส่วนกลางปรับระบบการจ้างงาน

๕.๓ เสริมความเข้มแข็งของระบบเฝ้าระวังโรคระบาด

๕.๔ ป้องกันและแก้ไขปัญหาการเกิดอุบัติเหตุในการจราจรอันนำไปสู่การบาดเจ็บและเสียชีวิต

๕.๕ ส่งเสริมการกีฬาเพื่อสุขภาพ

๕.๖ ประสานการทำงานระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ในสังคม

๕.๗ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัยด้านวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุข

๖. การเพิ่มศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ รัฐบาลจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๖.๑ ในระยะเร่งด่วน เร่งจ่ายงบลงทุนของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ยังค้างอยู่ก่อนที่จะพ้น กำหนดภายในสิ้นปีนี้ และสานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๒ สานต่อนโยบายงบประมาณกระตุ้นเศรษฐกิจตามที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้จัดทำไว้

๖.๓ กระตุ้นการลงทุนด้วยการเร่งพิจารณาโครงการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ

๖.๔ ดูแลเกษตรกรให้มีรายได้ที่เหมาะสมด้วยวิธีการต่าง ๆ
๖.๕ ลดอุปสรรคในการส่งออกเพื่อให้เกิดความคล่องตัว
๖.๖ ชักจูงให้นักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาเที่ยวในประเทศไทย
๖.๗ ในระยะต่อไป ประสานนโยบายการเงินและการคลังให้สอดคล้องกัน
๖.๘ แก้ปัญหาน้ำท่วมในฤดูฝนทั้งที่ท่วมเป็นบริเวณกว้างและท่วมเฉพาะพื้นที่และปัญหาขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่และบางฤดูกาล

๖.๙ ปฏิรูปโครงสร้างราคาซื้อเพลิงประเภทต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับต้นทุนและให้มีภาระภาษีที่เหมาะสมระหว่างน้ำมันต่างชนิดและผู้ใช้ต่างประเภท

๖.๑๐ ปรับปรุงวิธีการจัดเก็บภาษีให้จัดเก็บได้อย่างครบถ้วน

๖.๑๑ บริหารจัดการหนี้ภาครัฐที่เกิดขึ้นในช่วงรัฐบาลที่ผ่านมา

๖.๑๒ ในระยะยาว พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและคมนาคม

๖.๑๓ ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการในสาขาขนส่งที่มีการแยกบทบาทและภารกิจของหน่วยงานระดับนโยบาย หน่วยงานกำกับดูแล และหน่วยปฏิบัติที่ชัดเจนและจัดตั้งหน่วยงานกำกับดูแลระบบราง

๖.๑๔ พัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการของรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้

๖.๑๕ ในด้านเกษตรกรรม ดำเนินการใน ๒ เรื่องใหญ่ คือ การปรับโครงสร้างการผลิตสินค้าเกษตรให้สอดคล้องกับความต้องการด้วยวิธีการต่าง ๆ

๖.๑๖ ในด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ

๖.๑๗ เพิ่มขีดความสามารถของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เข้มแข็งสามารถแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๖.๑๘ ส่งเสริมภาคเศรษฐกิจดิจิทัลและวางรากฐานของเศรษฐกิจดิจิทัลให้เริ่มขับเคลื่อนได้อย่างจริงจัง

๗. การส่งเสริมบทบาทและการใช้โอกาสในประชาคมอาเซียน การรวมตัวเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งจะมีผลใช้บังคับอย่างเต็มที่ ณ สิ้นปี ๒๕๕๘ จะเกิดประโยชน์แก่ประเทศไทยเป็นอย่างมาก หากประเทศไทยเตรียมการในเรื่องต่าง ๆ ให้พร้อม ดังนี้

๗.๑ เร่งส่งเสริมความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน ในภูมิภาคอาเซียนและขยายความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

๗.๒ พัฒนาศักยภาพในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทยทุกระดับโดยสอดคล้องกับข้อตกลงในการเคลื่อนย้ายในด้านสินค้า บริการ การลงทุน แรงงานฝีมือ และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ที่เปิดเสรีมาก

๗.๓ พัฒนาแรงงานของภาคอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทั้งแรงงานวิชาชีพ แรงงานมีทักษะ และแรงงานไม่มีทักษะ

๗.๔ เร่งพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายในอนุภูมิภาคและภูมิภาคอาเซียน โดยเร่งขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแผนงานการพัฒนาความร่วมมือ

๗.๕ ต่อเชื่อมเส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์จากฐานการผลิตในชุมชนสู่แหล่งแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าทั้งภายในประเทศและเชื่อมโยงกับอาเซียน เพื่อยกระดับ

๗.๖ พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษโดยเริ่มจากการพัฒนาด้านการค้าชายแดนและโครงข่ายการคมนาคมขนส่งบริเวณประตูการค้า

๘. การพัฒนาและส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีการวิจัยและพัฒนา และนวัตกรรม

เพื่อนำไปสู่การผลิตและบริการที่ทันสมัย ดังนี้

๘.๑ สนับสนุนการเพิ่มค่าใช้จ่ายในการวิจัยและพัฒนาของประเทศ

๘.๒ ส่งเสริมสร้างสังคมนวัตกรรม โดยส่งเสริมระบบการเรียนรู้การสอนที่เชื่อมโยงระหว่างวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์

๘.๓ ปฏิรูประบบการให้สิ่งจูงใจ ระเบียบ และกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการนำงานวิจัยและพัฒนาไปต่อยอดหรือใช้ประโยชน์

๘.๔ ส่งเสริมให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของประเทศ

๘.๕ ปรับปรุงและจัดเตรียมให้มีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ด้านการวิจัยและพัฒนา และด้านนวัตกรรม

๙. การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์กับการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน ดังนี้

๙.๑ ในระยะเฉพาะหน้า เร่งปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า

๙.๒ ส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

๙.๓ ในระยะต่อไป พัฒนาระบบบริหารจัดการที่ดิน และแก้ไขการบุกรุกที่ดินของรัฐโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้ประชาชนสามารถอยู่ร่วมกับป่าได้

๙.๔ บริหารจัดการทรัพยากรน้ำของประเทศให้เป็นเอกภาพในทุกมิติ

๙.๕ เร่งรัดการควบคุมมลพิษทั้งทางอากาศ ขยะ และน้ำเสีย ที่เกิดจากการผลิตและบริโภค

๑๐. การส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐระบบราชการเป็นระบบที่ใหญ่โตมหึมา ประกอบด้วยบุคลากร งบประมาณและอำนาจตามตัวบทกฎหมาย ตลอดจนดุลพินิจอันกว้างขวางของเจ้าหน้าที่ซึ่งสามารถให้คุณให้โทษให้ความสะดวก หรือเป็นอุปสรรคต่อการทำมาหากินและการดำรงชีวิตได้ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือและความสะดวกหรือยากง่ายในการทำธุรกิจในประเทศไทยมาแล้ว รัฐบาลจึงมีนโยบาย ดังนี้

๑๐.๑ ปรับปรุงระบบราชการในด้านองค์กรหรือหน่วยงานภาครัฐทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๐.๒ ในระยะแรก กระจายอำนาจเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้โดยรวดเร็ว ประหยัด และสะดวก

๑๐.๓ ยกระดับสมรรถนะของหน่วยงานของรัฐให้มีประสิทธิภาพ สามารถให้บริการเชิงรุก

๑๐.๔ เสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ

๑๐.๕ ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม และจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต

๑๐.๖ ปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายเพื่อให้ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิ

ชอบ และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ

๑๐.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีองค์กรภาคเอกชนและเครือข่ายต่าง ๆ

๑๑. การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรมในสังคมที่อารยะ การยึดหลักนิติธรรม ดังนี้

๑๑.๑ ในระยะเฉพาะหน้า จะเร่งปรับปรุงประมวลกฎหมายหลักของประเทศและกฎหมายอื่น ๆ ที่ล้าสมัย ไม่เป็นธรรม ไม่สอดคล้องกับความตกลงระหว่างประเทศ

๑๑.๒ เพิ่มศักยภาพหน่วยงานที่มีหน้าที่ให้ความเห็นทางกฎหมายและจัดทำกฎหมายให้สามารถ

ปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว

๑๑.๓ ในระยะต่อไปจัดตั้งองค์กรปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมที่ปราศจากการแทรกแซงของรัฐ

๑๑.๔ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยและความรู้ทางนิติวิทยาศาสตร์มาใช้ในการเร่งรัดการดำเนินคดีทุกขั้นตอนให้๑๑.๕ ปรับปรุงระบบการช่วยเหลือทางกฎหมายและค่าใช้จ่ายแก่ประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม

๑๑.๖ นำมาตรการทางการเงิน ภาษี และการป้องกันการฟอกเงินมาใช้ในการป้องกันและปราบปรามผู้มี

อิทธิพลและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ

ยุทธศาสตร์และนโยบายของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) มี ๙ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม

๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาค้นสู้สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน

๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน

๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

๕ ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๗. ยุทธศาสตร์การปรับปรุงรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

๘. ยุทธศาสตร์การปรับปรุงโทรคมนาคม เทคโนโลยีของชาติให้มีความมั่นคงอย่างทัดเทียมในอาเซียนและประชาคมโลก

๙. ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด และการทุจริตอย่างยั่งยืน

ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน

๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม

๓. กตัญญู ต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์

๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษา เล่าเรียน ทั้งทางตรงและทางอ้อม

๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม

๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน

๗. เข้าใจ เรียนรู้ การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง

๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่

๙. มีสติ รู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติ ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

๑๐. รู้จักตนเองอยู่ได้โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่าย จำหน่าย และขยายกิจการ เมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่าง ๆ หรือกิเลส มีความละเอียดเกรง กลัวต่อบาป ตามหลักของศาสนา

๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และต่อชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่าทันการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟูดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคนม

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และอำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๒) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๓) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๔) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๕) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๖) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๗) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

: วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์จังหวัดชัยภูมิ

“เมืองคุณภาพด้านสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ”

พันธกิจการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

๑. พัฒนาสภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน
๔. สร้างสังคมอยู่ดีมีสุข เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม

๑. ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๓. คนมีคุณภาพ ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชนเข้มแข็ง
๔. สภาพพื้นที่ป่าคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ พื้นที่จังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI)

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตร
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคอุตสาหกรรม
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ผลผลิตทางการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
๒. ผลผลิตทางการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
๔. ร้อยละของผลผลิตทางการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

๑.๑ การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๑.๒ พัฒนาผลิตภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

๑.๓ พัฒนาเกษตรกรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

๑.๔ พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

๒. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร

๒.๒ พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคบริการ

๓.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

๒. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๓. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว

๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว

๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

๑. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๑.๑ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพ มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

๑.๒ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

๒. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๒.๒ ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๒.๓ พัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๒.๔ พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

๓. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

๓.๒ สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๓ สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๓.๕ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน

๒. การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น

๒. สัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์

๓. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ

๕. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๑.๓ ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินต้นน้ำ และการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

๑.๔ พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุและการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

๑.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรกลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

๒.๑ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๒.๒ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

๒.๔ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

๒.๕ พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖ การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒.๗ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่น วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๓. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ การจัดทำแผนที่ เพื่อบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

๓.๒ พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

๓.๓ พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

๓.๔ สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

๓.๕ พัฒนาศักยภาพชุมชน ให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

๓.๖ การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น

๒. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ
๒. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
๕. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

๑.๒ สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ ความสามารถด้านวัฒนธรรม ได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

๑.๗ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

๑.๘ ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

๑.๙ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

๑.๑๐ ส่งเสริมและพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๑.๑๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒ การพัฒนาการศึกษา

๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยมีการมี

ส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุกช่วงวัย

๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๒.๕ สนับสนุนสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรองรับและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

๒.๖ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

๓. การพัฒนาการสาธารณสุข

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓.๒ พัฒนาระบบบริการ วิชาการและบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๓.๕ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๑ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

๔.๓ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๔.๔ ส่งเสริมและพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕.๒ พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๕.๓ สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๕.๕ ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

๖ การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ยาเสพติด เชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๖.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๖.๓ เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาท เบื้องต้นรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๖.๔ คุ่มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการมาร่วมในการอำนวยความสะดวก

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ (ฉบับทบทวน ๒๕๕๙-๒๕๖๓)

วิสัยทัศน์และพันธกิจ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศในระยะต่อไปต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ ๕ ปีของแผน ฯ ดังนั้น กรอบทิศทางของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

๑.๑ วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๑.๒ พันธกิจ

๑.๒.๑ สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

๑.๒.๒ คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๑.๓ ตัวชี้วัด

๑.๓.๑ ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่าง กลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์ การคอร์รัปชัน

๑.๓.๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากร ด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๑.๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๑.๓.๔ คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศต่อหัว จังหวัดและแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๑) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๒) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงใหม่-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-

อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบบรรเทา เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการ เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้งองค์กรร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท้า ทนการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความยากจน หนี้สิน และการออมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่างอบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ฟื้นฟู ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตร การส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ

อำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาหน้าท่วมและขาดแคลนน้ำ การสร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

- (๘) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก
- (๙) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูอินโดจีน
- (๑๐) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม
- (๑๑) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน
- (๑๒) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล
- (๑๓) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง
- (๑๔) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ (ฉบับ ทบทวน ๒๕๕๙-๒๕๖๓) องค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง วิสัยทัศน์และพันธกิจ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศในระยะต่อไปต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยกำหนดวิสัยทัศน์
พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ ๕ ปีของแผน ฯ ดังนั้น
กรอบทิศทางของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

๑.๑ วิสัยทัศน์

**“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการ
เปลี่ยนแปลง”**

๑.๒ พันธกิจ

๑.๒.๑ สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครอง
ทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุก
ภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส
เป็นธรรม

๑.๒.๒ คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลด การปล่อยก๊าซ
เรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๑.๓ ตัวชี้วัด

๑.๓.๑ ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่าง กลุ่มประชากรที่มีรายได้
สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่
สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์ การคอร์รัปชัน

๑.๓.๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม
จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากร ด้านการวิจัยและ
พัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๑.๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตภาพการผลิตรวม อันดับ
ความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาด
ย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๑.๓.๔ คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการ

ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศต่อหัว
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยาก และซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงจำเป็นต้องกำหนด

ทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน และสังคมไทยให้มีคุณภาพก้าวหน้าต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืนมียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคม ที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คน ในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๒.๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็ง และสามารถใช้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม การสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น และความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

๒.๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพ และยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายใน และต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรม

และความคิดสร้างสรรค์พัฒนาธุรกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจ ของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

๒.๕ ยุทธศาสตร์การสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแส การเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิต ในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคน ในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุงกฎ ระเบียบการขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๒.๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐาน ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทย เวทีประชาคมโลก ที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

๑. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

๑.๒ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

๑.๓ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชมรม ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

๒. นโยบายการศึกษา

๒.๑ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

๓. นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตรประจำวัน

๓.๒ พัฒนา สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

๔. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม พัฒนาสภาพป่าเสื่อมโทรมให้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

๔.๒ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่และการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร พัฒนาสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

๔.๓ จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

๕. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

๕.๒ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

๕.๓ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

๕.๕ ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

๕.๖ ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

๕.๗ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๕.๘ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๕.๙ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

๖. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๖.๑ สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงานองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

๖.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

๗. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

๗.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

๗.๒ จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะดวก และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

๘. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

๘.๑ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

๘.๒ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

๘.๔ ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

๘.๕ ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analisis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และ

ข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

๑. จุดเด่น

๑.๑ ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลัก ทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความ สะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้ นานาชนิด สภาพสังคมจึง ยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

๑.๒ ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่ สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่องสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นทางนี้จึงทำ ให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบาย รวดเร็วและเชื่อถือกันได้ทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมาย ซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

๑.๔ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

๒ .จุดด้อย

๒.๑ สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจาก ประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

๒.๒ เส้นทางคมนาคมหลัก ซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้ การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

๒.๓ ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

๒.๔ ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๓. โอกาส

๓.๑ สภาพพื้นที่ เหมาะแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนา และส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่ง เป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

๓.๒ เส้นทางคมนาคม ค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง(อำเภอ) จึงเหมาะแก่การ ส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไป ขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

๓.๓ นโยบายสนับสนุนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๔ เป็นต้นมาที่รัฐบาล เริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบาย ของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้ จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุน การพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

๓.๔ ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ

ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงจังกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

๑. จุดแข็ง

๑.๑ สภาพที่ตั้ง อยู่ใกล้เมืองเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

๑.๒ จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงินหมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

๑.๓ แรงงาน มีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงและโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๔ การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

๑.๕ ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพ

อุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนขีด เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื้อเป็นต้น

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

๒.๒ พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตร และอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอกับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับทำการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

๓. โอกาส

๓.๑ ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือ

พัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

๓.๒ ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

๓.๓ การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

๔. อุปสรรค

๔.๑ ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

๔.๒ การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดิน กรมผังเมืองและโยธา

๔.๓ ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔.๔ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

๔.๕ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเกินไป ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

๑. จุดแข็ง

๑.๑ ด้านการศึกษาที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษา รวม ๓ โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม ๒ แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

๑.๒ ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงมีสถานอนามัยประจำตำบล ๑ แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูการเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

๒.๒ ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก(ข้าว)

๒.๓ มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

๓. โอกาส

๓.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

๓.๒ แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

๔.๒ มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกม่วง(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็มีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิต และมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การทอผ้าไหม และ หมอนขิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการ

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างเสริมความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติด้อย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

กรอบประเด็นยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

" ถิ่นเกษตรก้าวหน้ามุ่งพัฒนาสู่สังคมมีสุข บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง"

พันธกิจหลักในตำบลโคกมั่งงอย

ภารกิจที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การประปา ไฟฟ้า และปรับปรุงแหล่งน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

ภารกิจที่ ๒ สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด

ภารกิจที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาทุกระดับ ทั้ง กีฬา นันทนาการ งานสังคม สงเคราะห์ สวัสดิการ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ภารกิจที่ ๔ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสภาพแวดล้อม ให้เป็นท้องถิ่นน่าอยู่ ส่งเสริม เศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย

ภารกิจที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของ ประชาชนพร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น

ภารกิจที่ ๖ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เอกชน ตลอดจน เสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลาง จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑.การคมนาคมสะดวก

๒.ระบบสาธารณสุขปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

๓.การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล

๔.การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๕.ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๖.ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๗.ประชาชนมีสุขภาพ อยู่ดีมีสุข

๘.จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน

๙.ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๑๐.ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๑๑.พัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูป ทางการเกษตร

๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑.จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น

๒.จำนวนกลุ่มอาชีพและการมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกปี

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร

๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด

๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณสุขปโภค และสาธารณสุขการ

เป้าประสงค์

- ๑.ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะดวก
- ๒.ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
- ๓.ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑.จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำมีเส้นทางเพิ่มขึ้นทุกปี
- ๒.จำนวนขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะและมีใช้ครบทุกครัวเรือน
- ๓.จำนวนระยะทางและประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ
- ๓.ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
- ๔.ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
- ๔.จำนวนผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และดูแลเพิ่มขึ้น
- ๕.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอุบัติเหตุภัยธรรมชาติและทางไกลสิ่งเสพติดและ

อบายมุก

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๒. การพัฒนาการศึกษา
๓. การพัฒนาสาธารณสุข
๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแลฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและระบบการบำบัดน้ำเสีย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

- ๑.จำนวนชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีการดูแลต้นไม้และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
- ๒.มีการปลูกป่าทดแทน มีการพัฒนาแหล่งน้ำ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

- ๑.การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.การพัฒนากระบวนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

- ๑.การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงามภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อันเนื่องมาจากเป็นสังคมเอื้ออาทร เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม
๒. กลุ่มเครือข่าย/สมาชิกทางด้านวัฒนธรรม เห็นความสำคัญ และตระหนักถึงบทบาทและหน้าที่ของตนเอง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

- ๑.ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคปรสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- ๒.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
- ๓.หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. หน่วยงานมีการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๒. ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน เพิ่มขึ้น

๓. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๔. สัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและของปัญหาความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไข ปัญหาและตรงกับความต้องการของชุมชน

๕. สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น
กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

๗ การบริหารจัดการสร้างสุข๓ ดินแดน๑ หมู่บ้านต้นแบบ

เป้าประสงค์

๑.ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีทั่วหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒.ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓.รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ขาดิพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔.ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑.ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ลดการพึ่งพา และเข้ารับการรักษาจาก สถานพยาบาล

๒.ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงทุน ช่องทางการตลาด

๓.ประชาชนในสังคมหมู่บ้านมีความรักความสามัคคี รักใคร่ปรองดอง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๔.สังคมการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑.สร้างภูมิคุ้มกันด้านการส่งเสริมสุขภาพชุมชน

๒.ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง

๓.สร้างวัฒนธรรมชุมชน ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีระเบียบกฎเกณฑ์ และความเชื่อถือเป็นสำคัญร่วมกัน

๔.พัฒนา หมู่บ้านต้นแบบ เศรษฐกิจดี มั่งมี ศรีสุข

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดชัยภูมิ วิสัยทัศน์และพันธกิจ

การจัดทำแผนพัฒนาประเทศในระยะต่อไปต้องสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในช่วงระยะ ๕ ปีของแผน ฯ ดังนั้น กรอบทิศทางของแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงประกอบด้วยวิสัยทัศน์และพันธกิจ ดังนี้

๑.๑ วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

๑.๒ พันธกิจ

๑.๒.๑ สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากร และกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วม ในกระบวนการพัฒนา ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใสเป็นธรรม

๑.๒.๒ คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลด การปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

๑.๓ ตัวชี้วัด

๑.๓.๑ ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่าง กลุ่มประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้น้อยร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์ การคอร์รัปชัน

๑.๓.๒ จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากร ด้านการวิจัยและพัฒนา อัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อ และดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

๑.๓.๓ อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลผลิตการผลิตรวม อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๑.๓.๔ คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และสัดส่วนการปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวม ในประเทศต่อหัว
ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงจำเป็นต้องกำหนด

ทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม โดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยง และเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้เข้มแข็ง ควบคู่กับการให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน และสังคมไทยให้มีคุณภาพ ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้ และความคิดสร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอันจะนำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและยั่งยืน มียุทธศาสตร์การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน

เพื่อให้เป็นสังคมที่มีคุณภาพ สามารถปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยสามารถเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพ ได้รับการคุ้มครองทางสังคม ที่ครอบคลุมทั่วถึงและมีคุณภาพเท่าเทียมกัน มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐานในการสร้างอาชีพและรายได้ที่มั่นคง สามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ได้รับการคุ้มครองสิทธิผลประโยชน์และความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอย่างเท่าเทียม และสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีศักดิ์ศรี ภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส ยึดประโยชน์ส่วนรวม และเปิดโอกาสการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนในกระบวนการพัฒนาประเทศ

๒.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาคู่มือสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน มุ่งเตรียมคนให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยให้มีภูมิคุ้มกัน เพื่อเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเสริมสร้างศักยภาพของคนในทุกมิติให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีสติปัญญาที่รอบรู้ และมีจิตใจที่สำนึกในคุณธรรม จริยธรรม มีความเพียร และรู้คุณค่าความเป็นไทย มีโอกาสและสามารถเรียนรู้ตลอดชีวิต ควบคู่กับการเสริมสร้างสภาพแวดล้อมในสังคมและสถาบันทางสังคมให้เข้มแข็งและเอื้อต่อการพัฒนาคน รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งและสามารถสร้างภูมิคุ้มกันให้คน ในชุมชน และเป็นพลังทางสังคมในการพัฒนาประเทศ

๒.๓ ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตร ความมั่นคงของอาหารและพลังงาน ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็ง และสามารถใช้อย่างยั่งยืน เพื่อให้ภาคเกษตรเป็นฐานการผลิตอาหารและพลังงานที่มีความมั่นคง โดยการเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์และสัตว์น้ำ รวมถึงเทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม การสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหาร และพลังงาน บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น และความรู้สร้างสรรค์ การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ขณะเดียวกัน ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงานชีวภาพทั้งในระดับครัวเรือน ชุมชน และประเทศ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้ภาคเกษตรสามารถพึ่งตนเองได้และเผชิญกับปัจจัยเสี่ยงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง

๒.๔ ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ความคิดสร้างสรรค์ ตลอดจนภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นพื้นฐานสำคัญในการขับเคลื่อนสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพ และยั่งยืน ภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรม เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประเทศ มุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายใน และต่างประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสาขาบริการที่มีศักยภาพบนพื้นฐานของนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ พัฒนารัฐกิจสร้างสรรค์และเมืองสร้างสรรค์ เพิ่มผลิตภาพของภาคเกษตร และสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาภาคอุตสาหกรรม สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบ โลจิสติกส์ สร้างความมั่นคงด้านพลังงาน ควบคู่ไปกับการปฏิรูปกฎหมาย และกฎ ระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจ และบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจ ของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

๒.๕ ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคง ทางเศรษฐกิจและสังคม มุ่งเชื่อมโยงมิติของการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศกับมิติของความร่วมมือกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานของการพึ่งพาซึ่งกันและกัน และมีภูมิคุ้มกันต่อกระแส การเปลี่ยนแปลงจากภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาฐานการผลิตและการลงทุนของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและ

ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รวมทั้งเชื่อมโยงกับการผลิต ในประเทศ พัฒนาความร่วมมือแบบหุ้นส่วนการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานของผลประโยชน์ร่วมกันทั้งในระดับอนุภูมิภาคและภูมิภาค และสร้างปฏิสัมพันธ์ในความ

ร่วมมือระหว่างประเทศอย่างสร้างสรรค์ เตรียมความพร้อมประเทศไทยในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ให้มีความสำคัญกับการพัฒนากำลังคน ในทุกภาคส่วนให้มีทักษะที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ควบคู่ไปกับการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านขนส่ง และระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบร่วมมืออนุภูมิภาค ปรับปรุงกฎ ระเบียบการขนส่งคนและสินค้าเพื่อลดต้นทุนการดำเนินธุรกิจ และเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่นให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลง

๒.๖ ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน มุ่งบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศบนพื้นฐาน ของการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแล รักษาและใช้ประโยชน์ ควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และภัยพิบัติทางธรรมชาติเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน สามารถสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตให้คนในสังคมไทย โดยให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปรับกระบวนทัศน์การพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ยกระดับขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ ควบคุมและลดมลพิษ และพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ สร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้า จากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตภาวะโลกร้อน และเพิ่มบทบาทประเทศไทย เวทีประชาคมโลก ที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ

สรุปสาระสำคัญของยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ปี ๒๕๕๘

วิสัยทัศน์: ประเทศไทยเป็นสมาชิกที่เข้มแข็ง และสนับสนุนคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนอาเซียนร่วมกัน

ยุทธศาสตร์การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน: ประกอบด้วย ๘ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของสินค้า บริการ การค้าและการลงทุน เพื่อเพิ่มศักยภาพภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุนให้สามารถรองรับการเปิดเสรี และใช้โอกาสจากการเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวของอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพ ได้รับการคุ้มครอง ประกันความเสี่ยง และมีสภาพแวดล้อมความเป็นอยู่ที่ดีที่มั่นคง ปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ เพื่อให้โครงสร้างพื้นฐานมีความเชื่อมโยง และมีขีดความสามารถในการรองรับ พร้อมทั้ง มีกฎ ระเบียบที่อำนวยความสะดวกการค้าและการลงทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้มีมาตรฐานการศึกษาอาเซียน รวมทั้ง ทักษะฝีมือและภาษา

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนากฎหมาย กฎ และระเบียบ เพื่อให้มีกฎหมาย กฎ ระเบียบที่อำนวยความสะดวกการค้า การลงทุน และสอดคล้องกับพันธกรณีและข้อตกลงอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การสร้างความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักถึงความสำคัญของอาเซียน เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีความเข้าใจและตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อให้มีบรรทัดฐานร่วมที่มีเอกภาพและสันติภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ การเพิ่มศักยภาพของเมืองเพื่อเชื่อมโยงโอกาสจากอาเซียน เพื่อให้เมืองมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในด้านอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว บริการ และเมืองชายแดน

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค

ตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓/๑ และมาตรา

๕๓/๒ บัญญัติให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น สำนักงานพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) จึงได้จัดทำกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคที่ยึดกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนจากทุกจังหวัดทั้ง ๔ ภูมิภาคขึ้น เพื่อสนับสนุนจังหวัดและกลุ่มจังหวัดให้สามารถใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

๑. แนวคิดและหลักการ

๑.๑ ยึดแนวคิดการพัฒนาตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ให้เกิดการพัฒนาที่สมดุล เป็นธรรมและมีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ควบคู่กับกับแนวคิด “การพัฒนาแบบองค์รวม” ที่ยึด คน ผลประโยชน์ของประชาชน ภูมิสังคม ยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา ยึดหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคภาคีการพัฒนา และหลักธรรมาภิบาล เพื่อให้สังคมสมานฉันท์ และอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน

๑.๒ หลักการ มุ่งสร้างความเชื่อมโยงกับแผนระดับชาติต่าง ๆ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อสร้างโอกาสทางการพัฒนา สอดคล้องกับภูมิสังคมของพื้นที่ โดย

(๓) กำหนดรูปแบบการพัฒนาเชิงพื้นที่ของประเทศและภาค รวมถึงชุมชน

(๔) กำหนดบทบาทและยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคให้สอดคล้องกับศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

๒. ทิศทางการพัฒนาเชิงพื้นที่

ภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา สภาพแวดล้อมภายนอกเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ เป็นผลให้จำเป็นต้องเตรียมการรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวให้เหมาะสม การพัฒนาที่สมดุล ดังนั้นจึงกำหนดทิศทางการพัฒนาพื้นที่ของประเทศ ดังนี้

๒.๑ พัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อเป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการแปรรูปการเกษตร และการท่องเที่ยวของภูมิภาค โดยเฉพาะ

๒.๑.๑ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวตะวันออก – ตะวันตก (East West Economic Corridor) เช่น พื้นที่เขตเศรษฐกิจแม่สอด-สุโขทัย-พิษณุโลก-ขอนแก่น-มุกดาหาร แนวสะพานเศรษฐกิจพื้นที่อรัญประเทศ-สระแก้ว-ปราจีนบุรี พื้นที่เศรษฐกิจระนอง-ชุมพร-บางสะพาน แนวสะพานเศรษฐกิจพังงา-กระบี่-สุราษฎร์ธานี-นครศรีธรรมราช และแนวสะพานเศรษฐกิจสตูล-สงขลา

๒.๑.๒ พัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงทางเศรษฐกิจตามแนวเหนือ-ใต้ (North South Economic Corridor) ได้แก่ แนวเศรษฐกิจเชียงของ-เชียงราย-พิษณุโลก-นครสวรรค์-จังหวัดปริมณฑล แนวเศรษฐกิจหนองคาย-อุดรธานี-ขอนแก่น-นครราชสีมา-จังหวัดปริมณฑล พื้นที่แหลมฉบัง-ชลบุรี-ฉะเชิงเทรา-สระแก้ว-บุรีรัมย์-มุกดาหาร

๒.๒ พัฒนาบริการพื้นฐานของชุมชนเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจเชื่อมโยงระหว่างประเทศ โดยเน้นพื้นที่ชุมชนตามแนวเขตเศรษฐกิจเหนือ-ใต้ และตะวันออก-ตะวันตก โดยเฉพาะชุมชนเศรษฐกิจชายแดน

๒.๓ พัฒนาระบบโลจิสติกส์และโครงข่ายคมนาคมขนส่งเพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเชิงพื้นที่ เช่น การพัฒนาระบบราง เพิ่มประสิทธิภาพการขนส่งทางน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพการ เชื่อมโยงโครงข่ายการคมนาคมบริเวณจุดตัด เช่น พิษณุโลก และขอนแก่น

๒.๔ สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้ยั่งยืน ได้แก่ พัฒนาแหล่งน้ำให้เพียงพอต่อการเกษตร พัฒนาสิ่งแวดล้อมเมืองและแหล่งอุตสาหกรรม และการจัดให้มีการจัดการใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

(๑) เพิ่มศักยภาพการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ โดยการยกมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต การเกษตร การพัฒนาศักยภาพการประกอบการด้านอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว การตั้ง องค์การร่วมภาครัฐและเอกชนระดับพื้นที่เพื่อส่งเสริมอำนวยความสะดวกด้านการค้าการลงทุน และส่งเสริมความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) สร้างคนให้มีคุณภาพ เพื่อพัฒนาคนให้มีสุขภาพที่ดีทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา รอบรู้ เท่่า ท้นการเปลี่ยนแปลง สามารถดำรงชีพได้อย่างมีคุณภาพ

(๓) สร้างสังคมและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง เพื่อสร้างความมั่นคงด้านอาหาร แก้ไขปัญหาความ ยากจน หนี้สิน และการอมของครัวเรือน มีสัมมาอาชีพที่มั่นคง สามารถพึ่งพาตนเองและดูแลครอบครัว ได้อย่าง อบอุ่น

(๔) พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมบูรณ์ โดยเร่งอนุรักษ์และฟื้นฟูพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ ๑๕.๙ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๕ ของพื้นที่ภาค ป้องกันการรุกพื้นที่ชุ่มน้ำ พัฒนาแหล่งน้ำและระบบชลประทาน พื้นฟู ดิน ยับยั้งการแพร่กระจายดินเค็ม และเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการโดยส่งเสริมทำเกษตรอินทรีย์

๒. ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดและจังหวัด

(๑) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑ ประกอบด้วยอุดรธานี หนองคาย หนองบัวลำภู และเลย) เน้นการฟื้นฟูระบบนิเวศเพื่อรักษาสมดุลธรรมชาติ การปรับโครงสร้างการผลิตด้านการเกษตรการ ส่งเสริมการค้า การลงทุนและการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน

(๒) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย สกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เน้นให้ความสำคัญกับความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ส่งเสริมพื้นที่ชลประทาน การทำปศุสัตว์โดยเฉพาะโคเนื้อ

(๓) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง ประกอบด้วย ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม และ ร้อยเอ็ด เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของเมืองรองรับการเป็นศูนย์กลางการค้าบริการ และการลงทุนของภาค การใช้ประโยชน์พื้นที่ชลประทานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การทำการเกษตรก้าวหน้า การเตรียมการรองรับ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) ควบคู่กับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

(๔) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑ ประกอบด้วย นครราชสีมา ชัยภูมิ บุรีรัมย์ สุรินทร์ มุ่งเน้นการพัฒนาระบบชลประทานให้เต็มศักยภาพ การเตรียมการรองรับอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน (Ethanol) พัฒนาการท่องเที่ยวทั้งการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและอารยธรรมขอมด้วยการสร้างคุณค่าเพิ่ม และพัฒนาเส้นทาง

(๕) กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ ประกอบด้วย อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร และ อำนาจเจริญ มุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งน้ำ และระบบบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหา น้ำท่วมและขาดแคลนน้ำ การ สร้างงานและรายได้จากการท่องเที่ยวให้มากขึ้น

๓. โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(๑๕) โครงการผลิตข้าวหอมมะลิอินทรีย์ในทุ่งกุลาร้องไห้เพื่อการส่งออก

(๑๖) โครงการพัฒนาเมืองมุกดาหารเป็นประตูสู่อินโดจีน

(๑๗) โครงการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวอารยธรรมขอม

(๑๘) โครงการจัดการผลิตเอทานอลในภาคอีสาน

(๑๙) โครงการยกมาตรฐานการเรียนการสอนด้วยระบบศึกษาทางไกล

(๒๐) โครงการเกษตรยั่งยืนเพื่อชุมชนเข้มแข็ง

(๒๑) โครงการฟื้นฟูลุ่มน้ำชีตอนบนและลุ่มน้ำมูลตอนบนแบบบูรณาการเพื่อการผลิตที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

: วิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ประเด็นยุทธศาสตร์

วิสัยทัศน์จังหวัดชัยภูมิ

“เมืองคุณภาพด้านสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยวในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ”

พันธกิจการพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

๑. พัฒนาผลิตภาพการผลิตภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืนรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
๒. พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน
๔. สร้างสังคมอยู่ดีมีสุข เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์รวม

๑. ผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๓. คนมีคุณภาพ ครอบครัวยั่งยืน ชุมชนเข้มแข็ง
๔. สภาพพื้นที่ป่าคงความอุดมสมบูรณ์และมีพื้นที่ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐ พื้นที่จังหวัด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนา (KPI)

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดภาคการเกษตร
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตทั้งหมดรวมจังหวัดภาคอุตสาหกรรม
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
๔. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น
๕. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ และยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ผลิตภาพการผลิตของภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น
๒. ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๓. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น
๔. สินค้าและบริการมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตภาคการเกษตร
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ของมันสำปะหลังและอ้อย
๓. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้มาตรฐาน
๔. ร้อยละของผลิตภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น
๕. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของมูลค่าสินค้าเกษตร

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

- ๑.๑ การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๑.๒ พัฒนาผลิตภาพการผลิตสินค้าการเกษตร ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน พริก ยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงการตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร
- ๑.๓ พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน
- ๑.๔ พัฒนาพื้นที่การเกษตร และการถือครองที่ดิน

๒. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคอุตสาหกรรม

- ๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตการเกษตร
- ๒.๒ พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ
- ๒.๓ พัฒนาและส่งเสริมการทำเหมืองแร่โปแตช และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคบริการ

- ๓.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่และผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้มีคุณภาพ
- ๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

เป้าประสงค์

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
๒. สินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
๓. แหล่งท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยว
๒. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของรายได้จากสินค้าและบริการการท่องเที่ยว
๓. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

๑. ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๑.๑ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพให้มีคุณภาพ มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

๑.๒ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

๒. ส่งเสริมการตลาดและการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

๒.๑ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยว ที่มีศักยภาพ ไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๒.๒ ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๒.๓ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๒.๔ พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูล

การท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยว ทั้งชาวไทย และชาวต่างประเทศ

๓. ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน

๓.๑ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามาบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต วัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

๓.๒ สนับสนุน พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๓ สนับสนุนชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อให้เกิดความยั่งยืน

๓.๔ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๓.๕ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลและยั่งยืน

๒. การใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงานอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. สัดส่วนของพื้นที่ป่าสมบูรณ์ต่อพื้นที่จังหวัดเพิ่มขึ้น

๒. สัดส่วนพื้นที่ป่าที่ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้คงสภาพสมบูรณ์

๓. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการภัยพิบัติ

๕. ระดับความสำเร็จของการบริหารจัดการใช้พลังงานทดแทน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๑.๓ ควบคุมการใช้ประโยชน์ที่ดินต้นน้ำ และการใช้สารเคมีการเกษตรในพื้นที่ต้นน้ำอย่างเข้มงวด

๑.๔ พัฒนาและฟื้นฟูคุณภาพดิน การแก้ไขปัญหาดินเค็ม ดินขาดอินทรีย์วัตถุและการชะล้างพังทลายของหน้าดิน ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เหมาะสม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตร

๑.๕ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำ และการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

๒.๑ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๒.๒ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดการรวมกลุ่มและการสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการกำจัดขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

๒.๔ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

๒.๕ พัฒนาระบบฐานข้อมูล ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ การจัดการองค์ความรู้ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวางแผนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๖ การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่ม ตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒.๗ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่น วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่ดินรกร้าง เพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๓. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๑ การจัดทำแผนที่ เพื่อบ่งชี้พื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และจังหวัด โดยจัดลำดับความสำคัญพื้นที่เสี่ยง เพื่อกำหนดแนวทางเฝ้าระวัง และแนวทางบรรเทาและป้องกันผลกระทบ

๓.๒ พัฒนาการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ สามารถรองรับการเกิดภัยพิบัติที่รุนแรงในอนาคต โดยให้ความสำคัญกับการบูรณาการและสร้างเอกภาพในการบริหารจัดการ

๓.๓ พัฒนาระบบงานอาสาสมัคร โดยวางระบบเพื่อส่งเสริมการดำเนินงานของภาคส่วนต่างๆ ให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

๓.๔ สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อมจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

๓.๕ พัฒนาศักยภาพชุมชน ให้เข้มแข็งมีขีดความสามารถในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน

๓.๖ การถ่ายทอดองค์ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้ทุกภาคส่วนได้ทราบ เพื่อสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนในการร่วมกันดำเนินการแก้ไขและบรรเทาผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น

๒. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้

๓. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละประชากรวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพ
๒. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
๔. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชน
๕. ร้อยละที่ลดลงของการเกิดคดีอาชญากรรมในพื้นที่

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการปลูกฝังคุณธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

๑.๒ สร้างเครือข่ายชุมชน/ท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ ความสามารถด้านวัฒนธรรม ได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๑.๖ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

๑.๗ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

๑.๘ ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

๑.๙ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

๑.๑๐ ส่งเสริมและพัฒนา กีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๑.๑๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๒ การพัฒนาการศึกษา

๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับสู่มาตรฐานสากล ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอน เพื่อการมีงานทำให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับคนทุกช่วงวัย

๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษามุ่งสู่สากล พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๒.๕ สนับสนุนสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันการศึกษากับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่วงศ์ท้องถิ่น ทักษะอาชีพสู่ชุมชน รวมทั้งการรองรับและตรวจสอบคุณภาพสินค้าชุมชน

๒.๖ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

๓. การพัฒนาการสาธารณสุข

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓.๒ พัฒนาระบบบริการ วิชาการและบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุข ให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งการดูแลสุขภาพของคนในชุมชนโดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาระบบการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๓.๕ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๔.๑ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๔.๒ ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมของชุมชน

๔.๓ ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของชุมชน ในการประยุกต์ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาชุมชน ผ่านกลไกการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน

๔.๔ ส่งเสริมและพัฒนากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ให้มีการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล

๕. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕.๑ พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕.๒ พัฒนาสมรรถนะข้าราชการให้มีจิตสำนึกสาธารณะ มาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ธรรม

มาภิบาล และทัศนคติ ที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๕.๓ สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยคุณธรรม จริยธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในระดับชุมชน ตำบล และอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๕.๕ ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้ พัฒนาประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

๖ การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๖.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟูผู้ติดยาเสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๖.๓ เสริมสร้างสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระงับข้อพิพาท เบื้องต้นรวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๖.๔ คุ่มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการมาร่วมในการอำนวยความสะดวก

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๓.๕ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑. วิสัยทัศน์ของอำเภอคอนสวรรค์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปที่ได้นำมาจาก “โครงการชัยภูมิ โหมแลง แงบ้านแปงเมือง” ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ (นายถาวร พรหมมีชัย) ประกอบด้วยข้าราชการในระดับอำเภอ ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนในพื้นที่ได้ร่วมกันเสนอปัญหาและความต้องการผ่านเวทีประชาคม การนำข้อมูลจากการโครงการฝึกอบรมปรับปรุงสร้างการเรียนรู้การจัดการชุมชนเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (แผนชุมชน) ภายใต้แผนงานอยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑โครงการจัดทำแผนชุมชนและแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอำเภอ โดยการอบรมกลุ่มเป้าหมายของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น วิทยากรแผนชุมชนประจำตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน และโครงการเยี่ยมเยียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชน ในหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้ง ๙ ตำบล เพื่อดำเนินการปรับแผนชุมชนและแผนพัฒนาอำเภอให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จึงสรุปเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑.วิสัยทัศน์อำเภอคอนสวรรค์

“คอนสวรรค์เมืองกลีกรรรม วัฒนธรรมเด่น องค์กรสมรรถนะสูง”

๒.พันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) สามารถกำหนดกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ ในประเด็นสำคัญได้ ๖ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือการคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ กรผังเมือง การควบคุมอาคาร

๒.๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต คือ การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา การสาธารณสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๒.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คือการส่งเสริมประชาธิปไตย/ความเสมอภาค/สิทธิภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว คือ การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒.๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การปกป้องคุ้มครอง/ควบคุม/ดูแลรักษาโบราณสถาน/โบราณวัตถุ/พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

๓.เป้าประสงค์รวม

๓.๑ พัฒนาศักยภาพ ผลผลิตด้านการเกษตร และด้านหัตถกรรมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

๓.๒ คนมีคุณภาพและคุณธรรม ครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

๓.๓ สภาพพื้นที่ป่ามีความอุดมสมบูรณ์

๓.๔ มีการคมนาคมและการขนส่งที่สะดวก/รวดเร็ว

๔.ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา

๔.๑ เศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี โดยที่การใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

๔.๒ การลงทุนขอภาคเอกชนขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๔.๓ พื้นที่กักเก็บน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น

๔.๔ มีการฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม

๔.๕ เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๔.๖ เกษตรได้รับการถ่ายทอดความรู้ร้อยละ ๘๐

๕.ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

จากความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ และพันธกิจ สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมองอำเภอ ระยะ ๔ ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ได้ดังนี้

๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
เป้าประสงค์

๑.อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วม

ร่วมของทุกภาคส่วน

๒.ภาคการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน มั่นคง มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
กลยุทธ์และแนวทาง

๑.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

๑.๑.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างยั่งยืน

๑.๑.๒ ฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำผิวดินใต้ดิน โดยการก่อสร้างระบบชลประทาน เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำรวมทั้งศึกษาเป็นไปได้ของระบบผันน้ำ

๑.๒ พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

๑.๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อเหมาะสม และการกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมการวิจัยพัฒนามุ่งทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

๑.๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

๑.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรร่วมกับภาคเอกชน ตามแนวทางการตลาดนำการผลิต และระบบการจัดการเครือข่ายการตลาด

๑.๓ พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

๑.๓.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชน

และการทำเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

๑.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกรและพัฒนากำหนดงานขององค์กรการเกษตร โดยมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑.ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตและมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น

๒.บริการจัดการด้านแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ละสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น

๔.ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์และแนวทาง

๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแปรรูปผลผลิตการเกษตร

๒.๑.๑ พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตภาพการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

๒.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ

๒.๑.๓ เตรียมความพร้อมให้กับคนหางาน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๒.๑.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

๒.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

- ๒.๒.๑ เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง
- ๒.๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น
- ๒.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน
- ๒.๒.๔ เสริมสร้างชุมชนให้มีองค์ความรู้ มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งตนเองได้ และนำเอกลักษณ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า

๒.๓ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

- ๒.๓.๑ พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาด ตลาดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง
- ๒.๓.๒ จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมระดับอำเภอ

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- ๑. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน
- ๒. แหล่งท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน
- ๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

- ๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสู่ความเป็นเลิศ
- ๓.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่
- ๓.๑.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล
- ๓.๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในภูมิภาค

๓.๒ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยว

- ๓.๒.๑ พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม
- ๓.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่มาตรฐานและบริการระดับสากล
- ๓.๒.๓ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ
- ๓.๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับอำเภอเข้ากับการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ
- ๓.๒.๖ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดขอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย
- ๓.๒.๗ สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชน และบริการเพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ๓.๒.๘ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
๒. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนตลอดชีวิต มีศักยภาพในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในท้องถิ่น
๓. สถานศึกษาและบุคลากรด้านการศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
๔. ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค
๕. การบริการและบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน
๖. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุมและปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก
๗. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
๘. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม
๙. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์และแนวทาง

- ๔.๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
 - ๔.๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทหลักในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้
 - ๔.๑.๒ การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงามภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๔.๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออกเผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
 - ๔.๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองและอารมณ์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - ๔.๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับ ชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของประชาชนควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด
 - ๔.๑.๖ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

๔.๒ การพัฒนาการศึกษา

- ๔.๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๒.๒ สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับทุกช่วงวัย
- ๔.๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๔.๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงการบริการศึกษา แลและสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๔.๒.๕ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันกับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบภาพและตรวจคุณภาพสินค้าชุมชน

๔.๓ การพัฒนาการสาธารณสุข

๔.๓.๑ เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการคุณภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๔.๓.๒ จัดระบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครบวงจรทั้งการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค และการฟื้นฟูสภาพ

๔.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๔.๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นฐานการแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๔.๓.๕ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค รวมทั้งภัยสุขภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๔.๓.๖ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓.๗ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงถึงกีฬาและนันทนาการ

๔.๓.๘ ส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาและนันทนาการทางกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๕.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ป่าต้นน้ำ และทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตนเอง

๖. แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบตามกฎหมาย

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๕.๑ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๑.๑ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕.๑.๒ การพัฒนาองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการ

แก้ไขปัญหาของชุมชน

๕.๑.๓ เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกระบวนการชุมชน โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕.๒.๑ ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕.๒.๒ พัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๕.๒.๓ สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๕.๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการในระดับอำเภอเชื่อมโยงกับการทำแผนระดับอำเภอ เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของอำเภอสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

๕.๒.๕ สร้างความโปร่งใสใสของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ

๕.๓ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหาเสพติดในเชิงรุกและพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๕.๓.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๓.๓ ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระดับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๕.๓.๔ เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน

๕.๓.๕ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

๕.๓.๖ คัดกรองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

๕.๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

๕.๔ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔.๑ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

๕.๔.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรับเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๕.๔.๓ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า และไม้เศรษฐกิจ อนุรักษ์พันธุ์พืชและน้ำ เพื่อป้องกันกาบุกรุกทำลายป่า การเผาป่าและพื้นที่การเกษตร

๕.๔.๔ การควบคุมมลพิษในส่วนของชุมชนเกษตรกรรม และการบริการพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจำกัดขยะและน้ำเสีย

๕.๔.๕ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกพืชทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๕.๔.๖ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ข้อเสนอแนะในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

๖.๑ ระดับนโยบาย

๖.๑.๑ กำหนดเป็นนโยบายและทิศทางการพัฒนาอำเภอ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน นำพาไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของทุกภาคส่วน และแปลงไปสู่การปฏิบัติในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปี

๖.๑.๒ ให้มีการบูรณาการแผนยุทธศาสตร์อำเภอ เป็น แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ของอำเภอ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และนำเสนอคณะกรรมการบริหารอำเภอแบบบูรณาการ (กอบ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๖.๒ ระดับบริหาร

๖.๒.๑ การผลักดันทิศทางการพัฒนาอำเภอให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริงในทุกระดับโดยใช้กลไกหรือองค์กรจากทุกภาคส่วนขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการประจำปี และคำของบประมาณประจำปี ๒๕๕๗

๖.๒.๒ ให้มีการบูรณาการจัดทำแผนเฉพาะด้านในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอำเภอที่ยั่งยืน อาทิ เช่น แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาถนน แผนพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านขึ้น รับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และบุคลากรและปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่เป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ในทางปฏิบัติต่อไป

๖.๒.๓ กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ในห้วงระยะเวลา ๓ เดือน และหนึ่งปี เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๓.๕ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑. วิสัยทัศน์ของอำเภอคอนสวรรค์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปที่ได้นำมาจาก “โครงการชัยภูมิ โหมแลง แงบ้านแปงเมือง” ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ (นายถาวร พรหมมีชัย) ประกอบด้วยข้าราชการในระดับอำเภอ ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนในพื้นที่ได้ร่วมกันเสนอปัญหาและความต้องการผ่านเวทีประชาคม การนำข้อมูลจากการโครงการฝึกอบรมปรับปรุงสร้างการเรียนรู้การจัดการชุมชนเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (แผนชุมชน) ภายใต้แผนงานอยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑โครงการจัดทำแผนชุมชนและแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอำเภอ โดยการอบรมกลุ่มเป้าหมายของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น วิทยากรแผนชุมชนประจำตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน และโครงการเยี่ยมเยียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้ง ๙ ตำบล เพื่อดำเนินการปรับแผนชุมชนและแผนพัฒนาอำเภอให้สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จึงสรุปเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑.วิสัยทัศน์อำเภอคอนสวรรค์

“คอนสวรรค์เมืองกลีกรม วัฒนธรรมเด่น องค์กรสมรรถนะสูง”

๒.พันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) สามารถกำหนดกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ในประเด็นสำคัญได้ ๖ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือการคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ กรผังเมือง การควบคุมอาคาร

๒.๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต คือ การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา การสาธารณสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๒.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คือการส่งเสริมประชาธิปไตย/ความเสมอภาค/สิทธิภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว คือ การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒.๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การปกป้องคุ้มครอง/ควบคุม/ดูแลรักษาโบราณสถาน/โบราณวัตถุ/พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

๓.เป้าประสงค์รวม

๓.๑ พัฒนาศักยภาพ ผลผลิตด้านการเกษตร และด้านหัตถกรรมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น

๓.๒ คนมีคุณภาพและคุณธรรม ครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง

๓.๓ สภาพพื้นที่ป่ามีความอุดมสมบูรณ์

๓.๔ มีการคมนาคมและการขนส่งที่สะดวก/รวดเร็ว

๔.ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา

๔.๑ เศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี โดยที่การใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

๔.๒ การลงทุนขอภาคเอกชนขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี

๔.๓ พื้นที่กักเก็บน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น

๔.๔ มีการฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม

๔.๕ เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น

๔.๖ เกษตรได้รับการถ่ายทอดความรู้ร้อยละ ๘๐

๕.ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

จากความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ และพันธกิจ สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมองอำเภอ ระยะ ๔ ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ได้ดังนี้

๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
เป้าประสงค์

๑.อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๒.ภาคการเจริญเติบโตโดยที่ยั่งยืน มั่นคง มีความเข้มแข็งและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
กลยุทธ์และแนวทาง

๑.๓ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

๑.๑.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างยั่งยืน

๑.๑.๒ ฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำผิวดินใต้ดิน โดยการก่อสร้างระบบชลประทาน เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำรวมทั้งศึกษาเป็นไปได้ของระบบผันน้ำ

๑.๔ พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

๑.๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อเหมาะสม และการกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมการวิจัยพัฒนามวมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

๑.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

๑.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรร่วมกับภาคเอกชน ตามแนวทางการตลาดนำการผลิต และระบบการจัดการเครือข่ายการตลาด

๑.๓ พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

๑.๓.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชน

และการทำเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

๑.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกรและ พัฒนาการดำเนินงานขององค์กรการเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑.ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตและมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น

๒.บริการจัดการด้านแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ละสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น

๔.ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์และแนวทาง

๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแปรรูปผลผลิตการเกษตร

๒.๑.๑ พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

๒.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ

๒.๑.๓ เตรียมความพร้อมให้กับคนหางาน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๒.๑.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

๒.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

๒.๒.๑ เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง

๒.๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

๒.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๒.๔ เสริมสร้างชุมชนให้มีความรู้ มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งตนเองได้ และนำเอกลักษณ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า

๒.๓ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

๒.๓.๑ พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาด ตลาดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง

๒.๓.๒ จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมระดับอำเภอ

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

๑. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

๒. แหล่งท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสู่ความเป็นเลิศ

๓.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่

๓.๑.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แบบครบ

วงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

๓.๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในภูมิภาค

๓.๒ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยว

๓.๒.๑ พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่มาตรฐานและบริการระดับสากล

๓.๒.๓ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๓.๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับอำเภอเข้ากับการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๓.๒.๖ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดขอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๓.๒.๗ สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชน และบริการเพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓.๒.๘ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต
๒. ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนตลอดชีวิต มีศักยภาพในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในท้องถิ่น
๓. สถานศึกษาและบุคลากรด้านการศึกษามีการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
๔. ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค
๕. การบริการและบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน
๖. ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุมและปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก
๗. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต
๘. เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม
๙. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกการประกอบอาชีพ

กลยุทธ์และแนวทาง

- ๔.๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
 - ๔.๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทหลักในการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้
 - ๔.๑.๒ การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดีงามภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - ๔.๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง
 - ๔.๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองและอารมณ์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว
 - ๔.๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับ ชุมชน สามารถวางและจัดทำผังเมือง การจัดการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของประชาชนควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด
 - ๔.๑.๖ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

๔.๒ การพัฒนาการศึกษา

- ๔.๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
- ๔.๒.๒ สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับทุกช่วงวัย
- ๔.๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบ

บริหารจัดการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๔.๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงการบริการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๔.๒.๕ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันกับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น รวมทั้งการรับรองและตรวจสอบภาพและตรวจคุณภาพสินค้าชุมชน

๔.๓ การพัฒนาการสาธารณสุข

๔.๓.๑ เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการคุณภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๔.๓.๒ จัดระบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครบวงจรทั้งการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค และการฟื้นฟูสภาพ

๔.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๔.๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นฐานการแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๔.๓.๕ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค รวมทั้งภัยสุขภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๔.๓.๖ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓.๗ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงถึงกีฬาและนันทนาการ

๔.๓.๘ ส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาและนันทนาการทางกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๕.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑.ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒.ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓.หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๔.การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ป่าต้นน้ำ และทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๕.องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตนเอง

๖.แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบตามกฎหมาย

กลยุทธ์และแนวทาง

๕.๑ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๑.๑ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕.๑.๒ การพัฒนาองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน

๕.๑.๓ เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกระบวนการชุมชน โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๕.๒.๑ ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕.๒.๒ พัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๕.๒.๓ สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๕.๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการในระดับอำเภอเชื่อมโยงกับการทำแผนระดับอำเภอ เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของอำเภอสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

๕.๒.๕ สร้างความโปร่งใสใสของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ

๕.๓ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุกและพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๕.๓.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๓.๓ ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระดับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๕.๓.๔ เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน

๕.๓.๕ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

๕.๓.๖ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

๕.๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

๕.๔ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔.๑ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

๕.๔.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรับเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๕.๔.๓ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า และไม้เศรษฐกิจ อนุรักษ์พันธุ์พืชดินและน้ำ เพื่อป้องกันกาบุกรุกทำลายป่า การเผาป่าและพื้นที่การเกษตร

๕.๔.๔ การควบคุมมลพิษในส่วนของชุมชนเกษตรกรรม และการบริการพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจำกัดขยะและน้ำเสีย

๕.๔.๕ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกพืชทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๕.๔.๖ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ข้อเสนอแนะในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

๖.๑ ระดับนโยบาย

๖.๑.๑ กำหนดเป็นนโยบายและทิศทางการพัฒนาอำเภอ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน นำพาไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของทุกภาคส่วน และแปลงไปสู่การปฏิบัติในรูปแบบของแผนปฏิบัติการประจำปี

๖.๑.๒ ให้มีการบูรณาการแผนยุทธศาสตร์อำเภอ เป็น แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ของอำเภอ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และนำเสนอคณะกรรมการบริหารอำเภอแบบบูรณาการ (กอบ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๖.๒ ระดับบริหาร

๖.๒.๑ การผลักดันทิศทางการพัฒนาอำเภอให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริงในทุกระดับโดยใช้กลไกหรือองค์กรจากทุกภาคส่วนขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการประจำปี และคำของบประมาณประจำปี ๒๕๕๗

๖.๒.๒ ให้มีการบูรณาการจัดทำแผนเฉพาะด้านในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอำเภอที่ยั่งยืน อาทิ เช่น แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาถนน แผนพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านขึ้น รับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และบุคลากรและปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่เป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ในทางปฏิบัติต่อไป

๖.๒.๓ กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ในห้วงระยะเวลา ๓ เดือน และหนึ่งปี เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

นโยบายองค์กรบริหารส่วนตำบลโคกมั่งมอย

๑. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

๑.๒ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

๑.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชมรม ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

๒. นโยบายการศึกษา

๒.๑ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการเรียนการสอน โรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

๓. นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ใน ชีวิตประจำวัน

๓.๒ พื้นฟู สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและ สนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

๔. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม พื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

๔.๒ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่และการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อ การเกษตร พื้นฟูสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

๔.๓ จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลาย สภาพแวดล้อม

๕. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลัก ความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงยรรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขต พื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

๕.๒ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรร งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

๕.๓ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการทำงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการ ใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

๕.๕ ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

๕.๖ ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และ สนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

๕.๗ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบัน พระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๕.๘ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๕.๙ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

๖. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๖.๑ สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงานองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

๖.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

๗. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณูปโภค

๗.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

๗.๒ จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะดวก และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภคบริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

๘. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

๘.๑ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

๘.๒ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ในชุมชน และการค้า

๘.๔ ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

๘.๕ ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูลเพื่อนำไปใช้ในการกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อม

ภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

๑. จุดเด่น

๑.๑ ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชนตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

๑.๒ ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่างสามหมอและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ความพร้อมด้านผังเมืองเป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

๑.๔ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตรเนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

๒. จุดด้อย

๒.๑ สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิมจึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

๒.๒ เส้นทางคมนาคมหลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

๒.๓ ขาดงบประมาณและบุคลากรในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

๒.๔ ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำสำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๓. โอกาส

๓.๑ สภาพพื้นที่เหมาะสมแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

๓.๒ เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

๓.๓ นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔ เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อ

สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

๓.๔ ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงจังกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

๑. จุดแข็ง

๑.๑ สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมืองเส้นทางการคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

๑.๒ จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้ก่อเกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

๑.๓ แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูง และโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๔ การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP, และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

๑.๕ ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนชิต เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชนหรือผู้ค้ารายย่อย เพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

๒.๒ พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอกับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับทำการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้น้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

๓. โอกาส

๓.๑ ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

๓.๒ ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

๓.๓ การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

๔. อุปสรรค

๔.๑ ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

๔.๒ การขาดการให้องค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

๔.๓ ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔.๔ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

๔.๕ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเกินไป อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

๑. จุดแข็ง

๑.๑ ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม ๓ โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม ๒ แห่งในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑.๒ ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยมีสถานอนามัยประจำตำบล ๑ แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลเกษตรกรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

๒.๒ ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

๒.๓ มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

๓. โอกาส

๓.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

๓.๒ แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

๔.๒ มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็มีความสามารถในการด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิต และมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนาในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนซิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติด้อย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

" ถิ่นเกษตรก้าวหน้ามุ่งพัฒนาสู่สังคมมีสุข บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง "

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ในช่วงสามปี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาจะจัดลำดับความสำคัญเป็นลักษณะของประเด็นการพัฒนา โดยดูจากการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการนโยบายและศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งสามารถเรียงลำดับก่อน - หลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิต <u>ผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ</u>	๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร ๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด ๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมความสะอาด ด้าน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม ๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
๓. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลัก ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ๒. การพัฒนาการศึกษา ๓. การพัฒนาสาธารณสุข ๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔. การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม
๖. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการ บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน ๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล ไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๗การบริหารจัดการสร้างสุข ๓ ดินแดน ๑ หมู่บ้านต้นแบบ	๑.ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ๒.ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓.รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔.ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

พันธกิจหลักในตำบลโคกมั่งงอย

ภารกิจที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การประปา ไฟฟ้า และปรับปรุงแหล่งน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

ภารกิจที่ ๒ สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้ง อาชีพหลัก อาชีพเสริม และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด

ภารกิจที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาทุกระดับ ทั้ง กีฬา นันทนาการ งานสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ภารกิจที่ ๔ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสภาพแวดล้อม ให้เป็นท้องถิ่นน่าอยู่ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย

ภารกิจที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนพร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น

ภารกิจที่ ๖ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เอกชน ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลาง
จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑. การคมนาคมสะดวก
๒. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง
๓. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล
๔. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
๕. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
๖. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี
๗. ประชาชนมีสุขภาพ อยู่ดีมีสุข
๘. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน
๙. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๐. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๑๑. พัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูปทางการเกษตร
๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น
๒. จำนวนกลุ่มอาชีพและการมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกปี

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร
๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความสะอาด ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ

เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะอาด
๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ
๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำมีเส้นทางเพิ่มขึ้นทุกปี
๒. จำนวนขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะและมีใช้ครบทุกครัวเรือน
๓. จำนวนระยะทางและประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

๑. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
๔. จำนวนผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และดูแลเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอุบัติเหตุภัยธรรมชาติ และห่างไกลสิ่งเสพติดและอบายมุข

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๒. การพัฒนาการศึกษา
๓. การพัฒนาสาธารณสุข
๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแลฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและระบบการบำบัดน้ำเสีย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีการดูแลต้นไม้และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
๒. มีการปลูกป่าทดแทน มีการพัฒนาแหล่งน้ำ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้การบริการลดน้อยลง

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ดำรงภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคศานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล
๓. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. หน่วยงานมีการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน
๒. ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน เพิ่มขึ้น
๓. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง
๔. สัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและของปัญหาความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไข ปัญหาและตรงกับความต้องการของชุมชน
๕. สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน
๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล ไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

๗การบริหารจัดการสร้างสุข ๓ ดินแดน ๑ หมู่บ้านต้นแบบ

เป้าประสงค์

๑. ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน
๒. ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๓. รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น
๔. ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ลดการพึ่งพา และเข้ารับการรักษาจาก สถานพยาบาล
๒. ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา ภาครัฐกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงทุน ช่องทางการตลาด
๓. ประชาชนในสังคมหมู่บ้านมีความรักความสามัคคี รักใคร่ปรองดอง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน
๔. สังคมการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. สร้างภูมิคุ้มกันด้านการส่งเสริมสุขภาพชุมชน
๒. ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง
๓. สร้างวัฒนธรรมชุมชน ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีระเบียบกฎเกณฑ์ และความเชื่อถือเป็นสำคัญร่วมกัน
๔. พัฒนา หมู่บ้านต้นแบบ เศรษฐกิจดี มั่งมี ศรีสุข

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคต
- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ก.ด้านเศรษฐกิจ

- **ปัญหา** ราษฎรว่างงานขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ ขาดเงินทุน ในการประกอบ อาชีพขาดการรวมกลุ่มอาชีพที่ชัดเจนและปัญหาภัยธรรมชาติ ขาดความมั่นใจที่ดินทำกินตลอด ถึงการไม่มีที่ดินทำกินของราษฎร
- **ความต้องการ** ราษฎรมีงานทำเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกร ในการประกอบอาชีพและให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง สนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพและส่งเสริมการ รวมกลุ่มการประกอบอาชีพที่ชัดเจนตลอดถึงการวางแผนการแก้ปัญหาภัยธรรมชาติ

ข. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- **ปัญหา** เส้นทางคมนาคมถนนเพื่อการเกษตรเป็นถนนมีหินผุและลูกรัง ซึ่งจะต้องทำการ ซ่อมแซมอยู่ตลอดและถนนชำรุดง่ายเมื่อเกิดอุทกภัย
- **ความต้องการ** เส้นทางได้มาตรฐาน ถาวร ไม่ชำรุดง่ายไม่สิ้นเปลือง งบประมาณในการซ่อมแซมการขนส่งไปมาสะดวกรวดเร็ว

ค. ด้านสังคม

- **ปัญหา** ชุมชนไม่เข้มแข็งพอ การประสานงานขององค์กร และหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้องยังน้อยขาดการส่งเสริมกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย
- **ความต้องการ** ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ให้ราษฎรมีบทบาทร่วมกับองค์กรหรือหน่วยงานราชการมากขึ้นและพัฒนาส่งเสริมให้กลุ่มเด็กและเยาวชน ตลอดถึงประชาชนทั่วไป มี สถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายอย่างทั่วถึง

ง.ด้านสิ่งแวดล้อม

- **ปัญหา** ขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นการปล่อยน้ำเสียที่เกิดจากปล่อยน้ำเสียจากครัวเรือน จากการเกษตรลงสู่จากแหล่งน้ำการเลี้ยงสัตว์ ริมลำคลองทำให้มูลสัตว์ลงสู่ลำคลองการใช้สารเคมีในการเกษตร ก่อให้เกิดการตกค้าง
- **ความต้องการ** จัดระบบการเก็บและทิ้งขยะให้ดีขึ้นป้องกันและควบคุมการบุกรุกที่ สาธารณะ และส่งเสริมการปลูกป่าถาวรส่งเสริมการเกษตรชีวภาพ จัดระบบการเลี้ยงสัตว์

จ.ด้านการบริหารจัดการองค์กรและการเปลี่ยนแปลง

- **ปัญหา** บุคลากรไม่เพียงพอขาดความพร้อม ทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ต่าง ๆ การบริการที่ล่าช้า ขาดความรู้ความเข้าใจในหน้าที่
- **ความต้องการ** เพิ่มและพัฒนาบุคลากรขององค์กร ตลอดถึงเครื่องมือเครื่องใช้ให้มี เครื่องใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถบริการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ด้านเศรษฐกิจ (๑) รายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ (๒) ว่างานนอกฤดูกาล (๓) กลุ่มเกษตรกรไม่มีอาชีพเสริม	- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามต้องการ - รายจ่าย มากกว่ารายรับ - ไม่มีงานทำ ปัญหาว่างงาน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - ไม่มีงานทำนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ไม่มีการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ - ไม่มีการปลูกพืชหมุนเวียน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล - ว่างานนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ - ขาดอุปกรณ์ - ไม่มีความรู้ - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
(๔) ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	- ผลผลิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาด - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ - ไม่มีตลาดกลางรับซื้อสินค้าประจำตำบล - ประชาชนไม่มีความรู้ทางการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตที่สูงได้ - ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อการต่อรองราคา - ได้ผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากขาดทักษะความรู้ ในการพัฒนาการเกษตร และผลผลิต - ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้รับการพัฒนามีรูปแบบที่ทันสมัย ขาดการพัฒนา ด้านคุณภาพ และการตลาด - ขาดอุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสมเพื่อใช้ใน กระบวนการผลิต ทำให้ผลผลิตสินค้าไม่ทันต่อความต้องการ ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
(๕) การประกอบอาชีพและการมีงานทำ	- ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม
(๖) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง	- ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ
(๗) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง	- ไม่มีงานทำในท้องถิ่น - ค่าจ้างในท้องถิ่นให้ค่าจ้างต่ำ ประชาชนจึงนิยมไปทำงานจังหวัดอื่น ที่ได้ค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าท้องถิ่น
(๘) การอพยพแรงงาน	
๑. ด้านสังคม	
(๑) ปัญหาความแตกแยกของสถาบันครอบครัว	- ขาดความใกล้ชิด และความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในครอบครัว - เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมยุคนี้ มีการแข่งขันหลายรูปแบบ ทำให้ทุกคนต้องรีบเร่ง ทำให้ไม่มีเวลาให้แก่ครอบครัว - คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น - ปัญญาครอบครัว พ่อ แม่ แยกทางกัน
ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา

(๒) ยาเสพติด	- เยาวชนถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด - การแพร่ระบาดของยาเสพติด - ปัญหาชีวิต ทำให้พึ่งพายาเสพติด - ขาดการส่งเสริมเล่นกีฬา - ใช้เวลาไม่เป็นประโยชน์
(๓) ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	- ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อร่างกาย - ความไม่ปลอดภัยในการสัญจรทางบก เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนนต่าง ๆ - สภาพเศรษฐกิจไม่ดีของประเทศทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ - ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไร้ที่พึ่ง - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ - ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง วาตภัย และอุทกภัย เป็นต้น
(๔) ปัญหาการว่างงาน	- การถูกยกเลิกจ้างงาน - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ ทำให้ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
-----------	-----------

๗. ปัญหาทางการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (๑) ด้านการศึกษา	- บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ - งบประมาณที่ได้รับด้านการศึกษาไม่เพียงพอ - ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับภาคบังคับ - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดสื่อการเรียนและการสอน - คุณภาพการศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร รวมทั้งไม่สามารถปรับตัวให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและวิทยาการสมัยใหม่
---	---

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
(๒) ด้านศาสนา และวัฒนธรรม	- เยาวชนไม่ให้ความสำคัญในประเพณี และวัฒนธรรม - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรมการศาสนา และงานประเพณี - อิทธิพลของวัฒนธรรมจากตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่มากขึ้น และได้ทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น - ประชาชนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นลู่ทางการทำมาหากิน ในทางที่ผิด จึงถูกมองศาสนาเสื่อม ทำให้ประชาชนขาดความเลื่อมใสและศรัทธา
๘. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม (๑) ปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลในชุมชน (๒) ปัญหาดินเสีย และเสื่อมคุณภาพ (๓) น้ำเสีย (๔) ชุมชนเจริญอย่างไม่มีแบบแผน (๕) การคุ้มครอง ดูแลที่สาธารณประโยชน์ (๖) ทรัพยากรป่าไม้	- การทิ้งขยะไม่เป็นที่และไม่ถูกหลักสุขาภิบาล - ขาดแคลนงบประมาณในการจัดเก็บและกำจัดขยะอย่างมีระบบ - ดินเค็มอันเนื่องมาจากการแพร่กระจายของเกลือใต้ผิวดิน - ดินเสื่อมคุณภาพ อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมี ในการเกษตรทำลาย ทำลายจุลินทรีย์ และสัตว์ต่าง ๆ ในดิน ทำให้ดินเกิดการแข็งตัว - ไม่มีวางระบายน้ำเสียภายในบ้าน - ไม่มีการวางผังเมืองรวมของชุมชน - ไม่มีการจัดชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ - การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ - ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง - การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

จากการวิเคราะห์ปัญหา / ความต้องการของประชาชน โดยใช้ข้อมูลจากการทบทวนปัญหา ความต้องการที่จัดแผนพัฒนาตำบล ๕ ปี แผนปี หรือสภาวะทั่วไปที่ผ่านมา และการเสนอของประชาคมหมู่บ้าน และตำบล ปรากฏว่า ตำบลโคกมิ่งมัยมีปัญหาเร่งด่วน จัดเรียงลำดับความสำคัญ ความรุนแรงของปัญหาและความต้องการ ดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๑.๑การประกอบอาชีพ และการมีงานทำ ๑.๒ผลผลิตทางการเกษตร ๑.๓การอพยพแรงงาน ๑.๔การทำงานเกษตรในฤดูแล้ง	- ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม - ได้ผลผลิตต่ำเนื่องจากขาดความรู้ในการพัฒนาการเกษตรและผลผลิต - ไม่มีงานทำ ค่าจ้างในท้องถิ่นต่ำ - ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ	- การฝึกอาชีพหลังฤดูการเก็บเกี่ยว - ส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ - ส่งเสริมงานหัตถกรรมพื้นตามโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” - ขุดลอกแหล่งน้ำ ขุดสระน้ำ และการจัดทำฝายกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
๒. ปัญหาด้านสังคม ๒.๑ การแพร่ระบาดของยาเสพติด ๒.๒ การว่างงาน	- ยาเสพติดมีแนวโน้มแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนและผู้ใช้แรงงาน - การเลิกจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม - การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง	- จัดโครงการแก้ไขป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอ สถานีตำรวจภูธร - การส่งเสริมอาชีพการใช้แรงงานในพื้นที่

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๒.๓ การรับรู้ข่าวสาร ๒.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- การรับรู้ข่าวสารข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง - ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย ภัยแล้ง	- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการเป็นประจำสม่ำเสมอ - จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อการระบายน้ำไม่ให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน และเพื่อใช้ในการเกษตร
๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ๓.๑ การคมนาคม ๓.๒ การระบายน้ำ ๓.๓ ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร ๓.๔ การมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน	- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลูกรังทำให้เกิดฝุ่นละอองในฤดูแล้ง และเป็นหลุมเป็นบ่อในฤดูฝน - ไม่มีรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน มีสภาพเน่าเหม็นเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง - การขยายตัวของชุมชนที่ย้ายออกจากชุมชนไปอยู่ตามพื้นที่การเกษตรทำให้ขาดแคลนไฟฟ้า - บางหมู่บ้านไม่มีน้ำประปาใช้เนื่องจากการประปาส่วนภูมิภาคไม่ขยายเขตจำหน่ายประปา และบางหมู่บ้านอยู่ห่างไกล ไม่มีแหล่งน้ำในการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน	- ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ครบทุกหมู่บ้าน - จัดสร้างรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน - ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร - ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และขอขยายเขตจำหน่ายระบบประปาส่วนภูมิภาคให้ครบทุกหมู่บ้าน
๔. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๔.๑ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	- มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ - มีสภาพตื้นเขิน	- ก่อสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๕. ปัญหาด้านสาธารณสุข ๕.๑ การบริการด้านสาธารณสุข ๕.๒ การบริโภคอาหาร ๕.๓ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ	- ประชาชนขาดความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย - ประชาชนขาดความรู้ในการปฏิบัติตนเพื่อรักษาสุขภาพ - การบริการด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง - ขาดงบประมาณสนับสนุน - การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ - การแพร่ระบาดของ โรคเลปโตสไปโรซิส - การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก	- จัดทำโครงการด้านสุขภาพ - ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชน - ขอบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ให้ความรู้ อบรมรณรงค์กิจกรรมด้านโภชนาการ - การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ - การรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ - ขอรับการสนับสนุนยาเพื่อหนูจากองค์การบริหารส่วนตำบล - จัดหาวัคซีน และสารเคมีกำจัดยุง
๖. ปัญหาด้านการเมือง ๖.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชน ๖.๒ ไม่ทราบถึงบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๖.๓ การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง	- ขาดความสนใจในการมีส่วนร่วมในการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคม ทั้งในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล - ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล - บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย	- ส่งเสริม อบรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคมทุกระดับ - การประชาสัมพันธ์ในบทบาทหน้าที่ การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล - ปรับปรุงระบบการทำงานด้านการบริการให้มีประสิทธิภาพสะดวก รวดเร็ว และการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอในการดำเนินงาน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๗. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ๗.๑ การส่งเสริมและสนับสนุน ด้านการศึกษา ๗.๒ การส่งเสริมและสนับสนุน การศาสนา วัฒนธรรม และ งานประเพณี	- งบประมาณไม่เพียงพอ - ขาดแคลนสื่อการเรียน การสอน - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรม การศาสนา และงานประเพณี	- ขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล - ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนทุกระดับ - จัดกิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และงานประเพณีอย่างต่อเนื่อง
๘. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๘.๑ การคุ้มครอง ดูแลที่ สาธารณะประโยชน์ ๘.๒ การจัดการขยะมูลฝอยและ สิ่งปฏิกูล ๘.๓ ทรัพยากรป่าไม้	- การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ - การทิ้งขยะไม่เป็นที่ - ไม่มีที่ทิ้งขยะที่ถูกสุขลักษณะ - ไม่มีที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล - ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง - การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า	- สำรวจ รังวัด แนวเขตที่สาธารณะประโยชน์ - จัดทำที่ทิ้งขยะมูลฝอยและที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล - ดำเนินการปลูกป่าทดแทนให้มากขึ้น - การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ ทรัพยากรป่าไม้ - จัดทำโครงการป่าชุมชน

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analasis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคตได้อย่าง

ถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

๑. จุดเด่น

๑.๑ ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชนตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้نانาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

๑.๒ ความได้เปรียบของการคมนาคมทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบาย โดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทาง คือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช้องสามหมอ และ ถนน รพช. สายไทรงาม - หนองแดงน้อย - ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้ จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมตลอดถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ความพร้อมด้านผังเมืองเป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

๑.๔ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตรเนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่ง และการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

๒ . จุดด้อย

๒.๑ สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิมจึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

๒.๒ เส้นทางคมนาคม หลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

๒.๓ ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

๒.๔ ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๓. โอกาส

๓.๑ สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตรและสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

๓.๒ เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

๓.๓ นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔ เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อ

สนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

๓.๔ ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ซึ่งเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็ว แต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชน เหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรก ปัญหา ขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาลปัจจุบันภาครัฐมีการปรับเปลี่ยนประมาณใหม่ทั้ง กระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชน ที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การ กระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงิน งบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสน ของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

๑. จุดแข็ง

๑.๑ สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมืองเส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และ เดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

๑.๒ จากนโยบายของรัฐบาลในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับ ประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมี ระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

๑.๓ แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูงและโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการ ทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะ ให้ ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้าน เกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชน มีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๔ การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP,และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

๑.๕ ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือน จะมีการประกอบอาชีพ อุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัว และท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบพระ หมอนขิด เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชนหรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่ จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

๒.๒ พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำพื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตร และอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอ กับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจาก ระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้

ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเส้อยู่

๓. โอกาส

๓.๑ ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

๓.๒ ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัด และต่างจังหวัด

๓.๓ การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

๔. อุปสรรค

๔.๑ ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

๔.๒ การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

๔.๓ ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔.๔ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

๔.๕ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

๑. จุดแข็ง

๑.๑ ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม ๓ โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม ๒ แห่ง ในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษา อุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑.๒ ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย มีสถานีนานามัยประจำตำบล ๑ แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจนมีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูการเกษตรก็จะว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

๒.๒ ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

๒.๓ มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

๓. โอกาส

๓.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคนในชุมชน

การพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

๓.๒ แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับ ทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

๔.๒ มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย

(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลคือมีความสามารถในการด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนาในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนซิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน

บทที่ ๔

วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๔.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑. นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

๑.๒ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

๑.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชุมรม ของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งในการแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการจัดสรรเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ให้มีความครอบคลุม เสมอภาค

๒. นโยบายการศึกษา

๒.๑ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการการเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

๓. นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ อุปถัมภ์ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตรประจำวัน

๓.๒ พัฒนา สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

๔. นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม พัฒนาสภาพป่าเสื่อมโทรมใช้มาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

๔.๒ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่และการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร พัฒนาสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

๔.๓ จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

๕. นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ นำหลักธรรมาภิบาล อันประกอบด้วย หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาใช้ในการบริหารจัดการองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงอยรวมถึงจัดตั้งหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบในเขตพื้นที่เพื่อรองรับเป็นศูนย์เรียนรู้ภายในตำบลและผู้สนใจทั่วไป

๕.๒ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่ และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่ บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

๕.๓ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

๕.๕ ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

๕.๖ ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

๕.๗ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

๕.๘ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๕.๙ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

๖. นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๖.๑ สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงานองค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

๖.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางด้านการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด จัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬาและการออกกำลังกาย

๗. นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

๗.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

๗.๒ จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะอาด และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

๘. นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

๘.๑ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

๘.๒ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

๘.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของ โรคและศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร อาทิเช่น การสนับสนุนส่งเสริมให้มีการผลิต และคัดแยกเมล็ดพันธุ์ข้าวพันธุ์ดีไว้ใช้ในชุมชน และการค้า

๘.๔ ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตร อินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

๘.๕ ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analysis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อม ภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ อุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับ สถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

๑. จุดเด่น

๑.๑ ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

๑.๒ ความได้เปรียบของการคมนาคม ทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่างสามหมอและ ถนน รพช.สายไทรงาม - หนองแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อ มีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้ จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความ สะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

๑.๔ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่

การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยั่งยืนและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

๒. จุดด้อย

๒.๑ สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

๒.๒ เส้นทางคมนาคม หลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

๒.๓ ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

๒.๔ ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๓. โอกาส

๓.๑ สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตรและสังคม ยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

๓.๒ เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบายและใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

๓.๓ นโยบายสนับสนุนของรัฐบาลแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔ เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

๓.๔ ความไม่พร้อมของชุมชนตำบลโคกมั่งงอย ช่องเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนา ชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

๑. จุดแข็ง

๑.๑ สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมือง เส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

๑.๒ จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับ

ประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้เกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

๑.๓ แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูง และโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอดโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๔ การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP, และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

๑.๕ ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบ พระหมอนขัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

๒.๒ พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตรและอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้น้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเสียอยู่

๓. โอกาส

๓.๑ ความไม่พร้อมของชุมชนชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

๓.๒ ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

๓.๓ การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

๔. อุปสรรค

๔.๑ ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัวเนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

๔.๒ การขาดการให้องค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดินการใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

๔.๓ ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔.๔ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

๔.๕ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมากเช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

๑. จุดแข็ง

๑.๑ ด้านการศึกษามีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม ๓ โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม ๒ แห่งในการไป

ศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษา มีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้
อินเตอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

๑.๒ ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วงมีสถานอนามัยประจำตำบล ๑ แห่ง
นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเองเช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ทุก
หมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูการเกษตรก็จะ
ว่างงานไม่มีรายได้เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลักหรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

๒.๒ ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

๒.๓ มีปัญหายาเสพติดบ้างแต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

๓. โอกาส

๓.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุขของคน
ในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

๓.๒ แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่
หลากหลาย

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

๔.๒ มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกม่วง(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็คือมีความสามารถในการผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิต
และมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด

ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อ
นำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้น โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา
ในการบริหารทรัพยากรเหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การทอผ้าห่ม และ หมอนขิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ
ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็น
สถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ
อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิด
ประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของ
การเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพเพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้น โดยการประสาน
และกำหนดทิศทางขั้นตอนการ

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาลการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหายาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน
- มีการเคลื่อนย้ายแรงงานต่างชาติดังอย่างเสรี ทำให้เกิดปัญหาในการติดต่อสื่อสารและการรับประเพณีนิยมเข้ามาทำให้ประเพณีท้องถิ่นค่อยๆ หายไป

วิสัยทัศน์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

" ถิ่นเกษตรก้าวหน้ามุ่งพัฒนาสู่สังคมมีสุข บนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง "

ยุทธศาสตร์ และแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ในช่วงสามปี ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๘-๒๕๖๐ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการพัฒนาจะจัดลำดับความสำคัญเป็นลักษณะของประเด็นการพัฒนา โดยดูจากการวิเคราะห์ปัญหาความต้องการนโยบายและศักยภาพของท้องถิ่น ซึ่งสามารถเรียงลำดับก่อน - หลัง ยุทธศาสตร์การพัฒนาได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๑. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ	๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร ๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด ๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
๒. การพัฒนาสิ่งแวดล้อมความสะอาด ด้าน สาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม ๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น

๓.การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ๒. การพัฒนาการศึกษา ๓. การพัฒนาสาธารณสุข ๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๔.การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๕. การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม
๖. การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน ๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล ไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ
ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา
๗การบริหารจัดการสร้างสุข ๓ ดินแดน ๑ หมู่บ้านต้นแบบ	๑.ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีทั่วหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ๒.ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓.รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ชาติพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔.ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

พันธกิจหลักในตำบลโคกมั่งงอย

ภารกิจที่ ๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ การประปา ไฟฟ้า และปรับปรุงแหล่งน้ำให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้ได้มาตรฐานและเพียงพอกับความต้องการของประชาชนตามศักยภาพของ อบต. ควบคู่กับการวางผังเมืองที่ดี

ภารกิจที่ ๒ สร้างเศรษฐกิจชุมชนให้เข้มแข็ง สมดุลและยั่งยืน โดยการส่งเสริมการประกอบอาชีพ ทั้งอาชีพหลัก อาชีพเสริม และส่งเสริมเศรษฐกิจฐานราก ตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ของยุทธศาสตร์อยู่ดีมีสุขจังหวัด

ภารกิจที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาระบบการศึกษาทุกระดับ ทั้ง กีฬา นันทนาการ งานสังคมสงเคราะห์ สวัสดิการ และการสาธารณสุขขั้นพื้นฐาน

ภารกิจที่ ๔ พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการสภาพแวดล้อม ให้เป็นท้องถิ่นน่าอยู่ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์ และพืชผักปลอดสารพิษรวมถึงการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืนกำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย

ภารกิจที่ ๕ ส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาคุณภาพการศึกษา สาธารณสุข เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนพร้อมทั้งอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาอันดีงามภายในท้องถิ่น

ภารกิจที่ ๖ ปรับปรุงและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภายในองค์กร โดยยึดหลักการบริหารกิจการ

บ้านเมืองที่ดี เน้นการมีส่วนร่วมและความร่วมมือระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับประชาชน เอกชน ตลอดจนเสริมสร้างศักยภาพขององค์กรให้พร้อมรองรับการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่จากหน่วยงานส่วนกลาง จุดมุ่งหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๑๒. การคมนาคมสะดวก

๑๓. ระบบสาธารณสุขปึก ๑๓ สาธารณูปการ เพียงพอและทั่วถึง

๑๔. การบริหารจัดการมีประสิทธิภาพ ตามแนวธรรมาภิบาล

๑๕. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

๑๖. ประชาชนดำเนินชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

๑๗. ส่งเสริมการศึกษา อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๑๘. ประชาชนมีสุขภาพ อยู่ดีมีสุข

๑๙. จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่ให้เกิดมลพิษและมีความยั่งยืน

๒๐. ชุมชนมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒๑. ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๒๒. พัฒนาเกษตรกรรมแบบยั่งยืน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิตผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมศักยภาพและขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร และการแปรรูป
ทางการเกษตร

๒. เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือนและกลุ่มอาชีพ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนครัวเรือนและกลุ่มอาชีพที่มีทักษะในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น

๒. จำนวนกลุ่มอาชีพและการมีทักษะเพิ่มขึ้นทุกปี

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร

๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด

๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมความสะอาด ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ เป้าประสงค์

๑. ก่อสร้างและปรับปรุงบำรุงถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำให้เป็นไปด้วยความสะอาด

๒. ก่อสร้างขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะ

๓. ก่อสร้างและขยายเขตการบริการประปา

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนการก่อสร้างและปรับปรุงถนนทางระบายน้ำมีเส้นทางเพิ่มขึ้นทุกปี

๒. จำนวนขยายเขตไฟฟ้าและไฟฟ้าสาธารณะและมีใช้ครบทุกครัวเรือน

๓. จำนวนระยะทางและประชาชนมีประปาใช้ทุกครัวเรือน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม
๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ
๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น
๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป้าประสงค์

๑. ดัชนีมวลรวมความสุขของประชาชนเพิ่มขึ้น
๒. ประชาชนและชุมชนเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้
๓. สังคม ชุมชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ร้อยละประชากรก่อนวัยเรียนได้รับการศึกษาที่ดีและมีคุณภาพได้มาตรฐาน
๒. ร้อยละของประชากรมีหลักประกันสุขภาพที่ดีมีมาตรฐานและทั่วถึง
๓. จำนวนชุมชนที่ดำเนินการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพิ่มสูงขึ้น
๔. จำนวนผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาสได้รับการสงเคราะห์และดูแลเพิ่มขึ้น
๕. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินอุบัติเหตุภัยธรรมชาติ และห่างไกลสิ่งเสพติดและอบายมุข

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต
๒. การพัฒนาการศึกษา
๓. การพัฒนาสาธารณสุข
๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกในการมีส่วนร่วมดูแลฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสิ่งปฏิกูลและระบบการบำบัดน้ำเสีย

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. จำนวนชุมชนที่มีสิ่งแวดล้อมที่ดีมีการดูแลต้นไม้และพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มขึ้น
๒. มีการปลูกป่าทดแทน มีการพัฒนาแหล่งน้ำ และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่วมกัน
๓. จำนวนปริมาณขยะมูลฝอยที่ให้บริการลดน้อยลง

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

๑. การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชน/ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ตังามภูมิปัญญาท้องถิ่น

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. เด็กและเยาวชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดีงาม

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม ประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรม มีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐานและธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. หน่วยงานมีการปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่ๆ มาใช้ในการให้บริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๒. ข้าราชการและบุคลากรภาครัฐได้มีการพัฒนาให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน เพิ่มขึ้น

๓. สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๔. สัดส่วนร้อยละที่เพิ่มขึ้นจากแผนพัฒนาหมู่บ้านและของปัญหาความต้องการของประชาชน ได้รับการแก้ไข ปัญหาและตรงกับความต้องการของชุมชน

๕. สร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ เพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ ประชาชน

๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคล ไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ

๗การบริหารจัดการสร้างสุข ๓ ดินแดน ๑ หมู่บ้านต้นแบบ

เป้าประสงค์

๑. ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน

๒. ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ขาดิพนธ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย

๑. ประชาชนมีสุขภาพร่างกายแข็งแรง ลดการพึ่งพา และเข้ารับการรักษาจาก สถานพยาบาล

๒. ส่งเสริมผู้ประกอบการรายย่อย โดยประสานงานกับสถาบันการศึกษา ภาคธุรกิจเอกชน หน่วยงานของรัฐ เช่น

ความรู้ด้านการบริหารจัดการ ประสานงานการลงทุน ช่องทางการตลาด

๓. ประชาชนในสังคมหมู่บ้านมีความรักความสามัคคี รักใคร่ปองดอง เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

๔. สังคมการพึ่งพาตนเอง

กลยุทธ์และแนวทางพัฒนา

๑. สร้างภูมิคุ้มกันด้านการส่งเสริมสุขภาพชุมชน

๒. ส่งเสริมและพัฒนา คุณภาพด้านการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตและการตลาด โดยให้ความรู้กับประชาชนอย่างทั่วถึงและสอดคล้องกับวิถีชีวิตจริง

๓. สร้างวัฒนธรรมชุมชน ร่วมกัน มีความสัมพันธ์กัน พึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีระเบียบกฎเกณฑ์ และความเชื่อถือเป็นสำคัญร่วมกัน

๔. พัฒนา หมู่บ้านต้นแบบ เศรษฐกิจดี มั่งมี ศรีสุข

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๑. การคมนาคมทั้งทางบกมีความสะดวก รวดเร็ว	ร้อยละของครัวเรือนที่มีความสะดวก รวดเร็ว	- ครัวเรือนที่มีความสะดวกรวดเร็ว มี ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๑๐๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
๒. จัดให้มีการบริหารจัดการระบบประปา อย่างทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่มีประปาใช้	- ครัวเรือนที่มีประปาใช้ ร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๗๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๓. จัดให้มีระบบไฟฟ้าครอบคลุมทุกหมู่บ้าน	ร้อยละของครัวเรือนที่มีไฟฟ้า สาธารณะใช้	- ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้ร้อยละ ๙๐ของ ครัวเรือนทั้งหมด	๙๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%	๘๐%	๙๐%
		- ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าสาธารณะร้อยละ ๗๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๗๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๔. พัฒนาปรับปรุงก่อสร้างแหล่งน้ำ เพื่อ อุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตรให้ เพียงพอ	ร้อยละของครัวเรือนที่มีแหล่งน้ำให้ เพื่อการอุปโภค บริโภค	- ครัวเรือนที่มีการจัดทำความสะอาด บริเวณที่อยู่อาศัย มีร้อยละ ๖๐ ของ ครัวเรือนทั้งหมด	๖๐%	๒๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%
๕. ให้มีการบำรุงรักษา ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	ร้อยละของครัวเรือนมีการบำรุงรักษา ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ ฯลฯ	- ครัวเรือนที่มีไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ จัดทำการบำรุงรักษาเครื่องไฟฟ้า ฯลฯ ตามที่อยู่อาศัยของตนเอง มีร้อยละ ๑๐๐ของครัวเรือนทั้งหมด	๑๐๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
๖. ให้มีการบำรุงรักษาทางระบายน้ำ	๑.) ร้อยละของครัวเรือนมีการจัดทำ ความสะอาดทางระบายน้ำ	๑.) ครัวเรือนที่มีทางระบายน้ำของตนเอง จัดทำความสะอาด มีร้อยละ ๖๕ ของครัวเรือนทั้งหมด	๖๕%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๗. ขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ และสร้าง คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร	ร้อยละของประชาชนที่มี คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่ การเกษตร	- ประชาชนที่มีคลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่ การเกษตร มีร้อยละ ๓๕ ของ ประชาชนทั้งหมด	๓๕%	๒๕%	๓๐%	๓๕%	-	-
๘. ขยายเขตการให้บริการระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ ให้ทั่วถึง (รวมถึง ไฟฟ้าสาธารณะ, โทรศัพท์สาธารณะ)	ร้อยละของหมู่บ้านมี การขยายเขตการ ให้บริการไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์	- หมู่บ้านทั้งหมดที่มีไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ มีร้อยละ ๗๐ ของหมู่บ้าน ทั้งหมด	๗๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๑๑. พัฒนาปรับปรุงก่อสร้างแหล่งน้ำเพื่อ อุปโภค บริโภค และเพื่อการเกษตร	ร้อยละของหมู่บ้านมี การขุดสระน้ำ และขุด ลอกแหล่งน้ำเพื่อใช้ อุปโภค รวมถึงใช้งานเพื่อการ เกษตรกรรม	- หมู่บ้านที่มีสระน้ำ และขุดลอกแหล่ง น้ำแล้ว มีร้อยละ ๗๐ ของหมู่บ้าน ทั้งหมด	๗๐%	๓๐%	๔๐%	๕๐%	๖๐%	๗๐%
๑๒. รมรงค์และประชาสัมพันธ์ให้ใช้ปุ๋ย ชีวภาพในการเกษตร	ร้อยละของประชากรที่ ได้ใช้ปุ๋ยชีวภาพใน การเกษตร	ประชากร ที่ได้ใช้ปุ๋ยชีวภาพใน การเกษตร มีร้อยละ ๘๐ ของ ประชากรทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๑๓. ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	ร้อยละของประชากรที่พัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงตามแนวพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	- ประชากรที่พัฒนาเศรษฐกิจแบบพอเพียงมีร้อยละ ๖๐ ของประชากรทั้งหมด	๖๐%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%
๑๔. มีการใช้ระบบหอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย รวมทั้งการใช้สื่อท้องถิ่น อาจเป็นสื่อหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์เป็นต้น	ร้อยละของหมู่บ้าน มีการใช้ระบบหอกระจายข่าว หรือเสียงตามสาย รวมทั้งการใช้สื่อท้องถิ่น	- หมู่บ้านที่ใช้ระบบหอกระจายข่าวหรือเสียงตามสาย มีร้อยละของหมู่บ้านทั้งหมด	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%
๑๕. จัดให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมการบริหารงาน โดยผ่านกระบวนการประชาคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ และสิทธิประโยชน์ของตนเอง	ร้อยละของประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมการบริหาร ในบทบาทหน้าที่และสิทธิประโยชน์ของตนเอง	- ประชาชนที่มีส่วนร่วมในการบริหารงาน โดยผ่านกระบวนการประชาคม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่และสิทธิประโยชน์ของตนเอง	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%	๑๐๐%
๑๖. ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือระหว่างประชาชน หน่วยงานภาครัฐเอกชน และอื่นๆ เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายการพัฒนา	ร้อยละของประชาชนมีความร่วมมือระหว่าง หน่วยงานภาครัฐ และเอกชนเพื่อพัฒนาท้องถิ่น	- ประชาชนได้มีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีร้อยละ ๖๕ ของประชาชนทั้งหมด	๖๕ %	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕ %

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๑๗. ส่งเสริมและเผยแพร่ให้ความรู้แก่ประชาชนในการเลือกตั้งทุกระดับ	ร้อยละของประชาชนใช้สิทธิไปเลือกตั้งทุกระดับ	- ประชาชนใช้สิทธิในการเลือกตั้งทุกระดับ มีร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนทั้งหมด	๑๐๐%	๖๕%	๗๕%	๘๕%	๙๕%	๑๐๐%
๑๘. ประชาชนมีอาชีพและมีรายได้พอเพียง	- ร้อยละของประชากรในวัยทำงานที่มีรายได้เพิ่มขึ้น	- ครีวเรือนที่ประชากรในวัยทำงานมีงานทำร้อยละ ๗๕ ของครัวเรือนทั้งหมด	๗๕%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%
	- ร้อยละของประชากรในวัยทำงาน (๑๕-๖๐) ที่ว่างงาน	- ประชากรในวัยทำงานว่างงานมีร้อยละ ๐ ของประชากรในวัยทำงานทั้งหมด	๐%	๒๐%	๑๕%	๑๐%	๕%	๐%
	- ร้อยละของประชากรอพยพแรงงาน วัยทำงานไปทำงานต่างถิ่นในฤดูแล้ง	- ประชากรอพยพแรงงานมีร้อยละ ๒๕ ของประชากรทั้งหมด	๒๕%	๔๕%	๔๐%	๓๕%	๓๐%	๒๕%
๑๙. เพิ่มพูนรายได้ให้ท้องถิ่น	- ร้อยละของประชาชนที่มีรายได้เพิ่มนอกจากรายได้ประจำ	- ประชาชนที่มีรายได้เพิ่มนอกจากรายได้ประจำ มีร้อยละ ๘๐ ของประชาชนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
๒๐. การบำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพ	- ร้อยละของประชาชนที่มีฝีมือพัฒนาอาชีพ อย่างสร้างสรรค์	- ประชาชนที่มีฝีมือพัฒนาอาชีพ มีเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐๐ ของประชาชนทั้งหมด	๑๐๐%	๕๕%	๖๕%	๗๕%	๘๕%	๑๐๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๒๑. ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว	ร้อยละของครัวเรือนที่มีอุตสาหกรรมในครอบครัว	- ครัวเรือนที่มีอุตสาหกรรมในครอบครัว มีร้อยละ ๓๕ ของครัวเรือนทั้งหมด	๓๕%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	๓๐%	๓๕%
๒๒. ส่งเสริมและพัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพให้แก่ประชาชน	ร้อยละของประชาชนที่ได้พัฒนาฝีมือในการประกอบอาชีพ	- ประชาชนที่มีฝีมือในการประกอบอาชีพ มีร้อยละ ๒๕ ของประชาชนทั้งหมด	๒๕%	๕%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๕%
๒๓. ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น	- ประชาชนที่มีรายได้เพิ่มขึ้น มีร้อยละ ๘๕ ของประชาชนทั้งหมด	๘๕%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
๒๔. ส่งเสริมอาชีพตามโครงการ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	ร้อยละของครัวเรือนที่ทำหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์	- ครัวเรือนที่ทำหนึ่งตำบลมีร้อยละ ๖๐ ของครัวเรือนทั้งหมด	๖๐%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%
๒๕. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่ ตามแนวพระราชดำริขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	ร้อยละของประชากรทำเกษตรทฤษฎีใหม่	- ประชากรที่แนวการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ มีร้อยละ ๗๕ ของครัวเรือนทั้งหมด	๗๕%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%
๒๖. จัดตั้งกลุ่มอาชีพ กลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร เพื่อส่งเสริมอาชีพของประชาชน	ร้อยละของประชาชนที่มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกร	- ประชาชนที่มีการจัดตั้งกลุ่มแม่บ้าน กลุ่มเกษตรกรมีร้อยละ ๓๕ ของประชาชนทั้งหมด	๓๕%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	๓๐%	๓๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๒๗. การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เน้นการใช้แรงงานส่วนท้องถิ่นเพื่อกระจายรายได้ให้แก่ท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชนในท้องถิ่นที่ได้เข้ามาดำเนินงานให้กับองค์การบริหาร ส่วนตำบล	- ประชาชนที่ได้เข้ามาดำเนินงานให้กับองค์การบริหารส่วนตำบล มีร้อยละ ๖๕ ของประชาชนทั้งหมด	๖๕%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%
๒๘. ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้สูงอายุ และ คนพิการ ให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่และมีความเป็นอยู่ดีขึ้น	ร้อยละของประชากรที่ได้รับการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ผู้สูงอายุและคนพิการให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่และมีความเป็นอยู่ดีขึ้น	ประชากรที่ได้รับการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสทางสังคมผู้สูงอายุ และคนพิการให้ได้รับการดูแลเอาใจใส่และมีความเป็นอยู่ดีขึ้นคิดเป็นร้อยละ ๔๐ ของประชากรทั้งหมด	๔๐%	๒๐%	๒๕%	๓๐%	๓๕%	๔๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๒๙. สร้างรายได้ แก้ปัญหาให้กับคนว่างงาน	ร้อยละของครัวเรือนที่มีว่างงาน	ครัวเรือนที่มีการว่างงาน มีร้อยละ ของครัวเรือนทั้งหมด	๐%	๖๕%	๕๕%	๓๕%	๑๕%	๐%
๓๐. พื้นฟูชีวิตเกษตรกรไทย	ร้อยละของประชากรที่มีอาชีพเกษตรกรมีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น	ประชากรที่มีอาชีพเกษตรกรได้มีชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น มีร้อยละ ๖๐ของประชากรทั้งหมด	๖๐%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%
๓๑. ประชาชนได้รับการศึกษาที่ดี และเพียงพอ	- อัตราเฉลี่ยประชาชนที่จบปริญญาตรีครัวเรือน	- จำนวนประชาชนที่เรียนจบปริญญาตรี อัตราร้อยละ ๓ ต่อจำนวนครัวเรือนร้อยละ ๕๐ ทั้งหมด	๕๐%	๑๐%	๒๐%	๓๕%	๔๐%	๕๐%
	- เพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนที่ด้อยโอกาส	- จำนวนประชาชนที่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือการศึกษาที่เพียงพอของครัวเรือนทั้งหมด	๙๐%	๒๐%	๓๐%	๕๐%	๗๐%	๙๐%
๓๒. มุ่งให้เยาวชนมองเห็นคุณค่า และคุณประโยชน์ต่อการศึกษา	ร้อยละของเยาวชนที่สนใจต่อการศึกษา เพื่อนำไป ศึกษาต่อและประกอบ อาชีพในอนาคต	- เยาวชนที่สนใจต่อการศึกษา เพื่อนำไปศึกษาต่อและประกอบอาชีพในอนาคต มีร้อยละ ของเยาวชนทั้งหมด	๑๐๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
๓๓. ส่งเสริมการขยายโอกาสทางการศึกษา	ร้อยละของประชากรที่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติม	ประชากรที่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติม มีร้อยละของประชากรทั้งหมด	๘๕%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	ปี ๒๕๕๖ - ๒๕๖๐					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๓๓. ส่งเสริมการขยายโอกาสทางการศึกษา	ร้อยละของประชากรที่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติม	ประชากรที่ได้รับการศึกษาเพิ่มเติม มีร้อยละของประชากรทั้งหมด	๘๕%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
๓๔. ส่งเสริมโครงการทุนการศึกษาแก่เด็กที่ยากจนและเรียนดี	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับทุนยากจนและเรียนดี	- เด็กนักเรียนที่ได้รับทุนยากจนและเรียนดี มีร้อยละของประชาชนทั้งหมด	๘๕%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%
๓๕. การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้แก่ประชาชน	ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้เพิ่มมากขึ้น	- ประชาชนที่มีความรู้เพิ่มมากขึ้น มีร้อยละของประชาชนทั้งหมด	๖๐%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%
๓๖. กระตุ้นความสนใจของประชาชนเกี่ยวกับสิทธิหน้าที่ของตนเองในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เหตุการณ์ การบ้านการเมือง ในการปราบปรามทุจริต คอรัปชั่น รวมถึงด้านอื่น ๆ	ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์การบ้านการเมือง	- ประชาชนที่มีความรู้เกี่ยวกับเหตุการณ์ การบ้าน การเมือง มีร้อยละของประชาชนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
๓๗. การจัดทำวารสาร ด้านความรู้ต่าง ๆ แจกจ่ายแก่ประชาชนตามระยะเวลาที่สมควร	ร้อยละของประชาชนที่มีความรู้ตามวารสารที่แจกจ่าย	- ประชาชนที่มีความรู้ตามวารสารที่แจกจ่าย มีร้อยละของประชาชนทั้งหมด	๖๕%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%
๓๘. การจัดตั้งห้องสมุดประจำตำบล ที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	ร้อยละของหมู่บ้าน ที่มีห้องสมุดประจำตำบล และที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน	- หมู่บ้านที่มีห้องสมุดประจำตำบล และที่อ่านหนังสือหมู่บ้าน มีร้อยละของหมู่บ้านทั้งหมด	๓๐%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	๓๐%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๓๙. ช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยของประชาชนเพิ่มขึ้น	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัยเพิ่มขึ้น	- ประชาชนที่มีได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารมีร้อยละ ๖๕ ของประชาชนทั้งหมด	๖๕%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	-	-
๔๐. จัดให้มีโครงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแก่เยาวชน	ร้อยละของเยาวชนที่ได้เข้าอบรมโครงการเรียนรู้ภาษา อังกฤษ	- เยาวชนที่ได้เข้าอบรมโครงการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ มีร้อยละของเยาวชนทั้งหมด	๒๐%	๑๐%	๑๕%	๒๐%	-	-
๔๑. การพัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชากรที่ได้พัฒนาและอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม	- ประชากรที่ได้พัฒนา และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมีร้อยละ ของประชากรทั้งหมด	๖๐%	๔๐%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%
๔๒. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัด ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล	ร้อยละของประชากรที่รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย	- ประชากรที่รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยมีร้อยละ ของประชากรทั้งหมด	๗๕%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%
๔๓. เสริมโครงการอาหารกลางวัน และอาหารเสริม (นม) แก่เด็กนักเรียน	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับอาหารกลางวัน และอาหารเสริม	- ประชาชนมีอาหารกลางวัน และอาหารเสริม(นม)มีร้อยละของประชาชนทั้งหมด	๗๕%	๗๕%	-	-	-	-

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๔๔. สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ	๑.) จำนวนครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะอย่างถูกสุขหลักอนามัย	๑.) ครัวเรือนที่ไม่มีการกำจัดขยะอย่างถูกหลักอนามัย มีร้อยละ ของครัวเรือนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
	๒.) จำนวนโรงงานที่ไม่ก่อให้เกิดปัญหาน้ำเสีย	๒.) โรงงานที่เกิดปัญหาน้ำเสีย มีจำนวน โรงงาน จากทั้งหมด โรงงาน	๐ โรง	๐ โรง	-	-	-	-
	๓.) การควบคุมดูแลโรงสีข้าวไม่ให้เกิดมลพิษทางเสียงและฝุ่นละออง	๓.) โรงสีข้าวในพื้นที่ ที่มีระบบป้องกันเหตุทางเสียงและฝุ่นละอองไม่ดี จำนวน โรงงาน จากทั้งหมด โรงงานทั้งหมด	๙ โรง	๙ โรง	-	-	-	-
	๔.) จำนวนหมู่บ้านที่มีสถานที่กำจัดขยะที่ได้มาตรฐาน	๔.) ยังไม่มีหมู่บ้านที่มีระบบกำจัดขยะที่ได้มาตรฐาน มีร้อยละ ของหมู่บ้านทั้งหมด	๒๕%	๑๕%	๒๐%	๒๕%	-	-

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๔๕. คุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ร้อยละของประชากรที่ได้ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	- ประชากรที่ได้ดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
๔๖. การควบคุมการเลี้ยงสัตว์	ร้อยละของครัวเรือนที่มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ได้	- ครัวเรือนที่มีการควบคุมการเลี้ยงสัตว์ได้ คิดเป็นร้อยละของครัวเรือนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
๔๗. การควบคุมอนามัย และความสะอาดปลอดภัย ในร้านจำหน่ายอาหาร โรงมหรสพ และสถานบริการอื่น ๆ	ร้อยละของหมู่บ้าน ที่ถูก ควบคุมอนามัย ความสะอาด ปลอดภัยในอาหาร	- หมู่บ้าน ที่ควบคุมถูกอนามัย ความสะอาดปลอดภัยในอาหาร มีร้อยละ ของหมู่บ้านทั้งหมด	๗๐%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%
๔๘. การบำบัดและจัดการขยะ	ร้อยละของครัวเรือน ที่ได้มีการกำจัดขยะ	- ครัวเรือน ที่ได้มีการกำจัดขยะ มีร้อยละของครัวเรือนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%
๔๙. จัดการให้ประชาชนรณรงค์ปลูกต้นไม้ เพื่อความร่มเย็นให้แก่ท้องถิ่น	ร้อยละของประชาชน ได้ปลูกต้นไม้ให้แก่ท้องถิ่น	- ประชาชน ได้ปลูกต้นไม้ให้แก่ท้องถิ่น คิดเป็นร้อยละ ของประชาชนทั้งหมด	๔๕%	๒๕%	๓๐%	๓๕%	๔๐%	๔๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๕๐. จัดทำโครงการบ้านสะอาดน่าอยู่	ร้อยละของครัวเรือนที่ได้จัดทำโครงการบ้านสะอาด น่าอยู่	- ครัวเรือน ที่ได้จัดทำโครงการบ้านสะอาดน่าอยู่ มีร้อยละ ๗๐ของครัวเรือนทั้งหมด	๗๐%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%	๗๐%
๕๑. ยกระดับคุณภาพการศึกษาของประชาชนทุกระดับอย่างทั่วถึง	ร้อยละของประชาชนที่ได้รับการศึกษา	- ประชาชนที่ได้รับการศึกษา มีร้อยละ ของประชาชนทั้งหมด	๑๐๐%	๘๐%	๘๕%	๙๐%	๙๕%	๑๐๐%
๕๒. จัดให้มีการออกกำลังกาย ทุกหมู่บ้าน เพื่อสร้างสุขภาพอนามัยที่ดีต่อร่างกาย และความสามัคคีภายในหมู่บ้าน	ร้อยละของหมู่บ้าน ที่ได้มีการออกกำลังกาย	- หมู่บ้านที่ได้มีการออกกำลังกาย มีร้อยละ ของหมู่บ้านทั้งหมด	๔๕%	๒๕%	๓๐%	๓๕%	๔๐%	๔๕%
๕๓. ดำเนินกิจกรรมรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติด และจัดให้มีการแข่งขัน กีฬา เพื่อต่อต้านยาเสพติด	ร้อยละของประชากรที่ได้มีการเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดและได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาแล้ว	- ประชากรที่ได้มีการเดินรณรงค์เพื่อต่อต้านยาเสพติดและได้มีการจัดการแข่งขันกีฬาแล้ว มีร้อยละของประชากรทั้งหมด	๘๕%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา (Goals)	ตัวชี้วัด (KPLS)	ข้อมูลพื้นฐาน (Baseline Data)	เป้าหมาย (Targets)					
			ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๕๔	ปี ๒๕๖๕
๕๔. ส่งเสริมและสนับสนุนดำเนินการเพื่อความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	ร้อยละของหมู่บ้านที่มี ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน	๑.) หมู่บ้านที่มีความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน มีร้อยละ ของหมู่บ้านทั้งหมด	๙๐%	๗๐%	๗๕%	๘๐%	๘๕%	๙๐%
๕๕. จัดให้มีการป้องกันแก้ไขปัญหาสังคม และความยากจนของประชาชน	๑.) ร้อยละของประชาชน ที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน	๑.) ประชาชน ที่ได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาสังคมและความยากจน คิดเป็นร้อยละ ของประชาชนทั้งหมด	๖๕%	๔๕%	๕๐%	๕๕%	๖๐%	๖๕%
๕๖. เพิ่มศักยภาพของคน ในด้านการมีส่วนร่วมต่าง ๆ ให้มากขึ้น	๑.) ร้อยละของประชาชนที่ได้มีส่วนร่วมในด้านต่างๆ มากขึ้น	๑.) ประชาชนที่ได้มีส่วนร่วมในด้านต่างๆ มากขึ้น คิดเป็นร้อยละ ของประชาชนทั้งหมด	๘๐%	๖๐%	๖๕%	๗๐%	๗๕%	๘๐%

บทที่ ๕

ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	แนวทางการพัฒนา	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑. การพัฒนาขีดความสามารถด้านการผลิต ผลผลิตทางการเกษตร ให้มีคุณภาพ	๑. พัฒนาการผลิตสินค้าทางการเกษตร ๒. การเสริมสร้างอาชีพในชุมชนให้มีรายได้ที่มั่นคง มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา โครงสร้างพื้นฐานเพื่อเข้าสู่แหล่งผลิตและออกสู่ตลาด ๔. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	กองส่งเสริมการเกษตร กองช่าง
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ด้านสาธารณูปโภค และสาธารณูปการ	๑. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา เส้นทางคมนาคม ๒. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษาการระบายน้ำ ๓. ก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม บำรุงรักษา การประปา ไฟฟ้าและสาธารณูปโภคอื่น	กองช่าง
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	๑. พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต ๒. การพัฒนาการศึกษา ๓. การพัฒนาสาธารณสุข ๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	กองสวัสดิการสังคม กองการศึกษาฯ กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม สำนักปลัด
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๑. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๒. การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองส่งเสริมการเกษตร
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การบริหารจัดการศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	๑. สนับสนุนและส่งเสริมอนุรักษ์และสืบสานศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ๒. สนับสนุนภาคีเครือข่ายด้านศิลปวัฒนธรรม	กองการศึกษาฯ

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การบริหารจัดการองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี	๑. เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ๒. พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐแก่ประชาชน ๓. ส่งเสริมและพัฒนาหน่วยงานไปสู่องค์กรแห่งการเรียนรู้พัฒนา ประสิทธิภาพในการบริหารทรัพยากรบุคคลไปสู่ระบบที่เป็นสากลและมีประสิทธิภาพ	สำนักปลัด กองการศึกษาฯ กองคลัง
ยุทธศาสตร์ที่ ๗.การบริหารจัดการสร้างสุข ๓ ดินแดน ๑ หมู่บ้านต้นแบบ	๑.ด้านการพัฒนาฐานสุขภาพดีถ้วนหน้าอย่างยั่งยืน เน้นการมีขีดความสามารถ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ๒.ด้านการพัฒนาอาชีพกลุ่มเกษตรกรตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๓.รื้อฟื้น คุณค่า วัฒนธรรมประเพณีของชุมชน เช่น ขาดิพันธุ์ วัฒนธรรมวิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น ๔.ด้านการส่งเสริมหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ	กองสวัสดิการสังคม กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม กองการศึกษาฯ

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา
ท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ
และการติดตามประเมินผล

บทที่ ๖

การนำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น ไปสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง

การติดตามถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่จำเป็นในการปรับปรุงประสิทธิภาพของโครงการที่ดำเนินอยู่โดยที่ “การติดตาม” (monitoring) หมายถึงกิจกรรมภายในโครงการซึ่งถูก ออกแบบมา เพื่อให้ได้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) เกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการปัญหาที่กำลังเผชิญอยู่และประสิทธิภาพของวิธีการดำเนินงานหากไม่มีระบบติดตามของโครงการแล้วย่อมส่งผลให้เกิดความล่าช้าในการดำเนินงานให้ลุ่ล่งค่าใช้จ่ายโครงการสูงเกินกว่าที่กำหนดไว้กลุ่มเป้าหมายหลักของโครงการไม่ได้รับประโยชน์หรือได้รับน้อยกว่าที่ควรจะเป็นเกิดปัญหาในการควบคุม คุณภาพของการดำเนินงานเสียเวลาในการตรวจสอบความขัดแย้งในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานหรือระหว่างหน่วยงานกับกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับประโยชน์จากโครงการ ในทางตรงกันข้ามหากโครงการมีระบบติดตามที่ดีแล้วจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการใช้ต้นทุน(Cost-effective) ดำเนินงานด้านต่างๆ

ในส่วนของ “การประเมินผล” นั้นเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำเนินการเช่นเดียวกับการติดตามเพราะผลที่ได้จากการประเมินจะใช้ในการปรับปรุง แก้ไข การขยายขอบเขตหรือการยุติการดำเนินการซึ่งขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการประเมินการประเมินผลแผนงานจึงเป็นสิ่งที่บ่งชี้ว่าแผนงานที่กำหนดไว้ได้มีการปฏิบัติหรือไม่อย่างไรอันเป็นตัวชี้วัดว่าแผนหรือโครงการที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นให้ผลเป็นอย่างไรนำไปสู่ความสำเร็จตามแผนงานที่กำหนดไว้หรือไม่ อีกทั้งการติดตามและประเมินผลยังเป็นการตรวจสอบดูว่ามีความสอดคล้องกับการใช้ทรัพยากร (งบประมาณ)เพียงใด ซึ่งผลที่ได้จากการติดตามและประเมินผลถือเป็นข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ที่สามารถนำไปในการปรับปรุงและการตัดสินใจต่อไป นอกจากนี้การประเมินผลยังถือเป็นกระบวนการตัดสินใจคุณค่าและการตัดสินใจอย่างมีหลักเกณฑ์โดยใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบมีความเที่ยงตรง เป็นปรนัย เชื่อถือได้

องค์กรรับผิดชอบในการติดตามและประเมินผล

องค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง ได้มีคำสั่งที่ ๕๓๑/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๙

แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกม่วง ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ ดังนี้

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งออย

ที่ ๕๓๑ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งออย

เพื่อให้การปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ ข้อ ๒๘ เป็นไปด้วยความต่อเนื่องเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ทางราชการและเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งออย จึงขอยกเลิกคำสั่ง ๕๓๓/๒๕๕๗

ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ และขอแต่งตั้งผู้มีรายนามดังต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งออย แทนคำสั่งเดิม

๑ นางเข็มพร เมืองขวา	สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๓	กรรมการ
๒ นางพูนทรัพย์ ประกอบดี	สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๔	กรรมการ
๓ นายชัยสวัสดิ์ จอกแก้ว	สมาชิกสภาอบต. หมู่ที่ ๑๐	กรรมการ
๔ นายสุคม มูลกะตก	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๙	กรรมการ
๕ นายมนตรี อุทุมทรัพย์	ผู้แทนประชาคม หมู่ที่ ๑๓	กรรมการ
๖ นายวิชาญ มาตโค	ผู้แทนภาคส่วนราชการ	กรรมการ
๗ นางสาวรัชนี ช่วงไธสง	ผู้แทนภาคส่วนราชการ	กรรมการ
๘ นายประพันธ์ ขวาทไทย	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๙ นางทองคำ คงสตรี	ผู้ทรงคุณวุฒิ	กรรมการ
๑๐ นางสาววาสนา ทับทิม	ผอ.กองคลัง	กรรมการ
๑๑ นายชัยยัณต์ ไพศาลฤทธิ์	ผอ.กองช่าง	กรรมการ

ให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. กำหนดแนวทาง วิธีการในการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๒. ดำเนินการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

๓. รายงานผลและเสนอความเห็นซึ่งได้จากการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาต่อผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอต่อสภาท้องถิ่นคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นและประกาศผลการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นทราบโดยทั่วกันอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง ภายในเดือนธันวาคมของทุกปี ทั้งนี้ให้ปิดประกาศโดยเปิดเผยไม่น้อยกว่าสามสิบวัน

๔. แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่ได้เห็นสมควรทั้งนี้

ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๓ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายสมารถ หิรัญคำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งมัย

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ที่ ๕๔๑ / ๒๕๕๙

เรื่อง แต่งตั้งประธานและเลขานุการคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา
องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

.....

ตามที่ได้มีคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ที่ ๕๓๑ / ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๓
ธันวาคม ๒๕๕๙ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลโคกมั่งงอย ไปแล้วนั้น

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กร
ปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๒๔ และมติการประชุมคณะกรรมการติดตามและประเมินผล
แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๙ จึงแต่งตั้ง
ประธานและเลขานุการคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคก
มั่งงอย ดังนี้

๑.นายประพันธ์ ขวาทไทย	ประธานกรรมการ
๒.นายสุคม มุกกะศก	กรรมการ/เลขานุการ
๓.นางจิราวรรณ สีภูห้ำ	ผู้ช่วยเลขานุการ
๔.นายพิเชตชัย ฟิ่งกุล	ผู้ช่วยเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๒ เดือน ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ)

(นายสามารถ หิรัญดำ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

บทที่ ๓

การวิเคราะห์ศักยภาพท้องถิ่น

บทที่ ๓ การวิเคราะห์ศักยภาพพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ หลักการและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตขององค์กร โดยกำหนดสถานภาพความต้องการและแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย บนพื้นฐานของการรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลอย่างเป็นระบบ สอดคล้องกับศักยภาพ ปัญหาและความต้องการของชุมชน ยุทธศาสตร์ในระดับชาติ จังหวัด เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตาม เป้าหมาย โดยสามารถแก้ไขปัญหาและสามารถตอบสนองความต้องการชุมชนครอบคลุม ทุกด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย จึงจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขึ้น

อำนาจ บทบาทหน้าที่และทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นจากการกระจายอำนาจของรัฐบาลสู่องค์กรบริหารส่วนตำบลในปัจจุบัน ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลจำเป็นต้องมีการวางแผนการใช้ทรัพยากรอย่างเป็นระบบ รัดกุม เพื่อให้คุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ท้องถิ่นของตนเองเนื่องจากการวางแผนเป็นกลไกหนึ่งในการพิจารณาอย่างเป็นระบบเพื่อตัดสินใจเลือกแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับอนาคตเพื่อให้องค์กรบรรลุเป้าหมายที่พึงประสงค์ ซึ่งหลักและแนวคิดในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยทั่วไปนั้น อ้างอิงมาจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาจังหวัด และแผนพัฒนาอำเภอเพื่อให้แนวทางการพัฒนามุ่งหน้าไปในทิศทางเดียวกัน พร้อมกับพิจารณานโยบายริเริ่มของท้องถิ่นร่วมกับผลการพัฒนาที่ผ่านมา มาปรับปรุงให้แนวทางการพัฒนานั้นเหมาะสมกับท้องถิ่นและสรุปรวมเป็นแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยขึ้น ซึ่งรายละเอียดของแต่ละแนวคิดที่นำมาประกอบการพิจารณาดังต่อไปนี้

๓.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙

๑. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๙) แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มุ่งพัฒนาภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกระดับ ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ให้ความสำคัญกับการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม พัฒนาประเทศสู่ความสมดุลในทุกมิติอย่างบูรณาการ และเป็นองค์รวม และยึดวิสัยทัศน์ปี พ.ศ. ๒๕๗๐ ดังนี้

“คนไทยภาคภูมิใจในความเป็นไทย มีมิตรไมตรีบนวิถีชีวิตแห่งความพอเพียง ยึดมั่นในวัฒนธรรมประชาธิปไตยและหลักธรรมาภิบาล การบริการสาธารณะขั้นพื้นฐานที่ทั่วถึงมีคุณภาพ สังคมมีความปลอดภัยและมั่นคง อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ดี เกื้อกูลและเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน ระบบการผลิตเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน อยู่บนฐานทางเศรษฐกิจที่พึ่งตนเองและแข่งขันได้ในเวทีโลก สามารถอยู่ในประชาคมภูมิภาคและโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

วิสัยทัศน์และพันธกิจ การพัฒนาประเทศในระยะ ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ ฉบับ ๑๑ ได้กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงดังนี้

วิสัยทัศน์

“สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง”

พันธกิจ

๑) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาค ทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

๒) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิตอย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

๓) พัฒนาการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ ทางธรรมชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมทางสังคม

การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ส่งเสริมให้ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและ

ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างคุณภาพและยั่งยืน

-**การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ** เสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

-**การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนาภายในประเทศตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น** มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้เตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ

-**การเตรียมความพร้อมรองรับภัยพิบัติทางธรรมชาติ** ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกระดับการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศไทยอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐานตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

แผนการบริหารราชการแผ่นดิน

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอกพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคีปรองดอง ให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตรการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวได้แนวทางพื้นฐานหลัก ๓ ประการ คือ

หนึ่ง เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนการพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัย ถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

สอง เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

สาม เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์โดยด้านความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

นโยบายที่ ๑ นโยบายเร่งด่วนที่จะที่เริ่มดำเนินการในปีแรก

๑.๑ สร้างความปรองดองสมานฉันท์คนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย

เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและสร้างความตระหนักให้แก่ประชาชนทุกระดับเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๑.๒ กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาอาชญากรรมเป็นวาระแห่งชาติ

กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหาอาชญากรรมเป็นวาระแห่งชาติ

-ช่วยเหลือ ฟื้นฟู และพัฒนาผู้เสพ/ผู้ติดและผู้ค้าที่ผ่านกระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติและพฤติกรรมไม่ให้กลับไปกระทำผิดซ้ำ

๑.๓ ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน
เกิดกลไกในการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบบูรณาการทุกระดับโดยมีการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน
-จำนวนแหล่งน้ำที่ดำเนินการพัฒนาเพิ่มน้ำต้นทุน
-บูรณาการและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนให้มีการใช้ทรัพยากรน้ำ
เป็นฐานในการพัฒนาประเทศและคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน และพัฒนาฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุน

๑.๔ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน

๑. องค์การสตรี/คณะกรรมการพัฒนาสตรีมีกองทุนที่ธรรมาภิบาลในการบริหาร
๒. เด็ก เยาวชน ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มีคุณภาพและมาตรฐานด้วยรูปแบบและ
กระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความต้องการสภาพแวดล้อมและวัฒนธรรม
ที่หลากหลาย
๓. เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหมู่บ้านชุมชนในการพัฒนาแก้ไขปัญหาของชุมชนตามหลัก
ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๑.๕ สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์ในการ ผลิตสินค้าในท้องถิ่น

กลยุทธ์

บริหารจัดการโครงสร้างการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพ ด้วยการสนับสนุนให้ชุมชนวิสาหกิจชุมชน
ใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพสินค้า

-พัฒนาผู้ผลิตผู้ประกอบการเครือข่ายOTOPให้มีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการ พัฒนา
ผลิตภัณฑ์ OTOP ให้มีมาตรฐานสูงขึ้น ด้วยภูมิปัญญา องค์ความรู้และนวัตกรรมส่งเสริมเยาวชนให้เรียนรู้และ
พัฒนาเป็นผู้ประกอบการOTOPและส่งเสริมเพิ่มช่องทางการตลาดเชิงรุก

นโยบายที่ ๓ เศรษฐกิจ

นโยบายสร้างรายได้

เป้าประสงค์เชิงนโยบายและตัวชี้วัด

๑. จำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
-แหล่งท่องเที่ยวเดิมและใหม่ได้รับการพัฒนาให้มีคุณภาพ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวคุณภาพ
๒. เสริมสร้างกระบวนการสร้างอาชีพ สร้างงานที่มีคุณภาพและมีรายได้สูงให้แก่ประชาชนอย่าง
ทั่วถึง เป็นระบบ
- จัดทำ แผนส่งเสริมการพัฒนาอาชีพของประชาชนในระดับหมู่บ้าน

นโยบายสร้างเสริมปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ

๑. ภาคเกษตร

๑. เพิ่มประสิทธิภาพและการผลิตสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพมาตรฐาน และเพียงพอต่อความต้องการ
๒. มูลค่าสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้น
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพืช โดยการวิจัยและพัฒนาสายพันธุ์ พัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเพื่อให้
ได้การผลิตสูง ต้านทานต่อโรคและแมลงศัตรูพืช สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของ
ภูมิอากาศโลก และถ่ายทอดองค์ความรู้จากการวิจัยไปสู่เกษตรกรเพื่อให้มีการใช้พันธุ์ดีใช้เทคโนโลยีที่
เหมาะสมกับสภาพพื้นที่โดยเฉพาะการใช้ปุ๋ยตามคุณสมบัติของดินแต่ละชนิด ทั้งนี้ เพื่อลดต้นทุนการผลิต
และพัฒนาคุณภาพผลผลิต

๔. ส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาพันธุ์ดำเนินการฟื้นฟูสภาพแวดล้อม เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคเกษตรและสร้างความมั่นคงทางอาหารเพื่อเผชิญกับวิกฤตอาหารโลก สร้างความสมดุลระหว่างพืชอาหารและพืชพลังงาน ส่งเสริมเกษตรอินทรีย์และเกษตรทางเลือก ปรับโครงสร้างและจัดหาที่ทำกินให้แก่เกษตรกรผู้ยากไร้และดำเนินการฟื้นฟูคุณภาพดินให้คงความอุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน ตลอดจนการคุ้มครองที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

๒.ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา

การพัฒนาการท่องเที่ยว

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านโครงข่ายทางหลวงสนับสนุนแหล่งท่องเที่ยว
๒. เสริมสร้างการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่อง สิ่งอำนวยความสะดวก ความปลอดภัย และสุขอนามัย โดยคำนึงถึงการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว
๓. พัฒนา บุคลากร และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่ แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในเชิงกลุ่มพื้นที่ที่ศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรม และวิถีชีวิตของชุมชนตามแผนการท่องเที่ยว
๔. ส่งเสริมกิจกรรมรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยวพัฒนาคุณภาพการบริการท่องเที่ยว

การพัฒนากีฬา

จัดหาและพัฒนาโครงการพื้นฐานด้านการกีฬาให้เพียงพอ โดยเฉพาะสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น สนามกีฬาวัสดุ อุปกรณ์ที่ทันสมัย และจัดให้มีผู้สอนและอาสาสมัครการกีฬาประจำศูนย์และสนามกีฬา

นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานระบบขนส่ง
๒. ขยายการให้บริการน้ำสะอาดเพื่อการอุปโภค บริโภคให้ครอบคลุมประชาชนในทุกพื้นที่และสร้าง การเข้าถึงบริการน้ำสะอาดอย่างเท่าเทียมกันทั่วประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต
 - พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อปริมาณน้ำต้นทุน เพื่อประสิทธิภาพการกระจายน้ำและบูรณาการให้ได้ ดิน รวมทั้งกำหนดมาตรฐานระบบน้ำสะอาดเพื่ออุปโภคบริโภค
๓. พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ
 - พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกตามถนนเพื่อรองรับการขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ

นโยบายพลังงาน

- ส่งเสริมและผลักดันให้มีกรพัฒนาแหล่งพลังงานในประเทศตามศักยภาพ ทั้งในภาคธุรกิจ ภายในประเทศ และในระดับท้องถิ่นและชุมชน
- พัฒนาแหล่งพลังงานทางเลือกอื่นที่มีความเหมาะสมกับประเทศ

นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

มีศูนย์บริการเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสาธารณะที่ได้มาตรฐานครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ

- เทศบาลเมืองทุกจังหวัด มีการให้บริการโทรคมนาคม ที่สามารถรับรองอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ไม่น้อยกว่า ๑๐๐ mbps

นโยบายที่ ๔ นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

นโยบายการศึกษา

๑. เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษา โดยการปฏิรูประบบความรู้ของสังคมไทย อันประกอบด้วยการยกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากลจัดให้มีโครงการตำราแห่งชาติที่บรรจุความรู้ที่ก้าวหน้าและได้มาตรฐานทั้งความรู้ที่เป็นสากลและภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒. ปฏิบัติครู ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง โดยปฏิรูประบบการผลิตครูให้คุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ

๓. พัฒนาศักยภาพผู้เรียน

นโยบายพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๑. ลงทุนด้านบริการสุขภาพ โดยการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบอย่างมีบูรณาการเชื่อมโยงในทุกระดับจัดให้มีระบบสารสนเทศทางสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ

-พัฒนาระบบสุขภาพ คุณภาพให้บริการ ศักยภาพของสถานพยาบาล

-พัฒนาระบบข้อมูล สุขภาพและระบบสารสนเทศสาธารณสุขให้มีความเชื่อมโยงระหว่างระบบหลักประกันสุขภาพในแต่ละระดับบริการ

๒. พัฒนานโยบายสาธารณะ สิ่งแวดล้อม และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพ

๓. พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุข (อสม.) ในการดำเนินกิจกรรมด้านสุขภาพ และสร้างเสริมเครือข่ายในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขชุมชน

๔. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยพัฒนาสุขภาพอนามัย พัฒนาเครือข่ายสถาบันบริการระบบบริการ ระบบการฟื้นฟูสภาพโดยเฉพาะเด็กสตรี ผู้สูงอายุ และคนพิการ

๕. พัฒนาการจัดการความรู้ด้านสุขภาพทั้งการสร้าง การจัดการ การสื่อสาร และการเผยแพร่ความรู้ด้านสุขภาพที่หลากหลายและเหมาะสมในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

๖. ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสออกกำลังกายและเล่นกีฬาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพและพลานามัยที่ดี

นโยบายศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม อย่างมีมาตรฐานตามหลักวิชาการ

๑. อนุรักษ์ทำนุบำรุง และบูรณปฏิสังขรณ์ แหล่งศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมอย่างมีมาตรฐานหลักวิชาการ

๒. นำวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมเชิงสร้างสรรค์ และนำรายได้สู่ชุมชน

นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

๑. ส่งเสริมการพัฒนาให้ครอบครัวและสังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น โดยเพิ่มสัมพันธภาพที่ดีระหว่างสมาชิกในครอบครัวเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายครอบครัวจะส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น โดยประสานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัว

-ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดกิจกรรมสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างครอบครัวของประชาชนในชุมชนท้องถิ่น

๒. ส่งเสริมให้มีสถานที่ดูแลเด็กในที่ทำงานภาครัฐและเอกชนจนถึงระดับชุมชน รวมทั้งเพิ่มและพัฒนาศักยภาพของศูนย์พึ่งได้เพื่อช่วยเหลือเด็กและผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว

๓. เสริมสร้างให้ผู้สูงอายุ คนพิการ และผู้ด้อยโอกาสมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ด้วยการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกสาธารณะต่างๆสำหรับรองรับผู้สูงอายุและคนพิการ

-ปรับปรุงและสร้างสภาพแวดล้อมทางกายภาพสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส

๔. ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุและจราจรให้เหลือน้อยที่สุด

-ส่งเสริมและพัฒนาระบบขนส่งให้มีความปลอดภัยและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในระบบ

ขนส่ง

นโยบายที่ ๕ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ

๑. เพิ่มประสิทธิภาพการบริการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืนสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และวิถีชุมชน

-มีแผนผังนโยบาย โครงการ มาตรการภายใต้ผังเมืองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำมาใช้ลดผลกระทบสิ่งแวดล้อม

๒. เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียของชุมชน ส่งเสริมการพัฒนาเมืองและกิจกรรมที่ลดการผลิตก๊าซเรือนกระจก โดยใช้หลักการบุคคลที่ทำให้เกิดภาวะมลพิษต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

-เพิ่มศักยภาพองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและพัฒนาความรู้ในการจัดการมลพิษและของเสีย รวมทั้งเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อสังคมแก่ผู้ก่อมลพิษ

สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ

๑. ปฏิรูปการจัดการที่ดินโดยมีการกระจายสิทธิที่ดินอย่างเป็นธรรมและยั่งยืนโดยใช้มาตรการทางภาษีและจัดตั้งธนาคารที่ดินให้แก่คนจนและเกษตรกรรายย่อย พิจารณาให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ที่ดินที่ร้างทางราชการ ปกป้องที่สาธารณะประโยชน์ ที่ดินทุ่งเลี้ยงสัตว์ห้ามการปิดกั้นขายขาดสาธารณะ

-องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนที่ (GIS) มาตรฐานส่วน ๑:๔,๐๐๐

๒. จังหวัดและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนผังนโยบาย โครงการ มาตรการเพื่อดำเนินและปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของผังเมือง

๓. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีผังเมืองเป็นกรอบพัฒนา

ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ

พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มน้ำต้นทุนเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำ บูรณาการน้ำผิวดิน ได้ดิน และกำหนดมาตรฐานพัฒนาระบบน้ำสะอาด

นโยบายที่ ๖ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

นโยบายที่ ๗ การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

นโยบายที่ ๘ การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน

๑. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการดำเนินงานเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพโปร่งใสมีการเชื่อมโยงบูรณาการแผนท้องถิ่นกับแผนชุมชน และแผนระดับต่างๆในพื้นที่ และสามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน

-สัดส่วนภารกิจที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้รับการถ่ายโอนต่อเป้าหมายของการปฏิบัติการ

การกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐

- สัดส่วนรายได้ที่จัดเก็บขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต่อรายรับทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- สัดส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการให้บริการได้คุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- สัดส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่นที่มีการบรรจุโครงการ/กิจกรรมของแผนชุมชน ไว้อย่างน้อยร้อยละ ๒๐ ของแต่ละแผน

- ประชาชนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ มีความพึงพอใจในคุณภาพการบริการและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒. สนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถให้บริการสาธารณะตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ตามความคาดหวังรวมทั้งส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายๆ แห่งร่วมกันจัดการสาธารณะบางอย่างซึ่งโดยสภาพหรือประสิทธิภาพควรที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องร่วมกันทำ โดยคำนึงถึงความจำเป็นและความเหมาะสมและตามศักยภาพของท้องถิ่น ให้มีการเชื่อมโยงและบูรณาการภารกิจกับแผนชุมชนและแผนระดับต่างๆ ในพื้นที่เพื่อเป็นฐานสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชาธิปไตยในท้องถิ่นให้เข้มแข็งปรับปรุงระบบความสัมพันธ์ของราชการบริหารส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้มีความเหมาะสม ตลอดจนเพิ่มขีดความสามารถในการบริหารจัดการงบประมาณและบุคลากรของท้องถิ่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ที่เหมาะสม และมีระบบบริหารงานบุคคลที่มีประสิทธิภาพพร้อมรองรับภารกิจและให้บริการที่ดีแก่ประชาชน ตลอดจนเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่เป็นบัญญัติเป็นหลักการไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หมวด ๑๔ การปกครองส่วนท้องถิ่น

- พัฒนาขีดความสามารถการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในด้านการคลัง วิธีการงบประมาณ และการบริหารงานบุคคลให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ทันสมัยและประชาชนมีส่วนร่วม

- ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหลายแห่งจัดบริการสาธารณะร่วมกันตามความเหมาะสม ความจำเป็นและศักยภาพของพื้นที่

- สนับสนุนเชื่อมโยงบูรณาการแผนท้องถิ่นแผนชุมชน และแผนระดับต่างๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- กำหนดบทบาทกระทรวง กรม จังหวัด และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนไม่ซ้ำซ้อนสามารถทำงานที่เชื่อมโยงหนุนเสริมซึ่งกันและกัน และใช้ทรัพยากรร่วมกัน

- สนับสนุนการจัดทำกฎหมาย เกี่ยวกับการสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ฉบับชั่วคราว พ.ศ.๒๕๕๗

๒. ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมกำหนดนโยบายและวางแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมทั้งในระดับชาติและท้องถิ่น

๒.๓ แผนพัฒนาจังหวัด

การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

วิสัยทัศน์จังหวัดชัยภูมิ

“เป็นเมืองที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ ควบคู่กับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

พันธกิจ

๒.๑ พัฒนาศักยภาพการผลิตทางการเกษตรและชุมชนและอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพและมาตรฐานเพื่อสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว

๒.๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมบูรณ์และยั่งยืน

๒.๔ สร้างสังคมอยู่ดีมีสุข เข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดชัยภูมิ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการผลิต การจัดการสินค้าและบริการเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอย่างมีประสิทธิภาพ สมดุลและยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

๑. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคการเกษตร

๑.๑ การพัฒนาทรัพยากรการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน

อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรการเกษตรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างยั่งยืน

๑.๒ พัฒนาศักยภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

๑.๒.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร การกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

๑.๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการใช้เทคโนโลยีด้านการเกษตรที่เหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดต้นทุนการผลิต พัฒนาคุณภาพผลผลิต และรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

๑.๒.๓ ส่งเสริมการผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชพลังงานทดแทนในที่รกร้างว่างเปล่า และสนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนจากผลผลิตทางการเกษตร

๒. พัฒนาฝีมือแรงงานและบริหารจัดการแรงงานอย่างเป็นระบบ

๒.๒.๑ สนับสนุนการฝึกอบรมแรงงานให้มีความรู้และพัฒนาทักษะฝีมือที่ได้มาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เพื่อเตรียมการรองรับการตลาดเปิดการค้าเคลื่อนย้ายแรงงานเสรี ภายใต้อ

๓. การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคบริการ

๓.๑ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

๓.๑.๑ เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง พัฒนาบุคลากรและผู้ประกอบการให้มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ สามารถตอบสนองต่อความต้องการของภาคผลิตและบริการ

๓.๑.๒ ส่งเสริมการดำเนินงานวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น โดยใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นควบคู่กับองค์ความรู้สมัยใหม่ ส่งเสริมกิจกรรมการแข่งขันการประยุกต์ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในกลุ่มเยาวชนและผู้ประกอบการ

๓.๑.๓ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน สนับสนุนให้มีศูนย์กระจาย

และแสดงสินค้า และพัฒนาช่องทางทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๓.๑.๔ เสริมสร้างชุมชนให้มีการใช้ความคิดสร้างสรรค์ผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นองค์ความรู้ เอกลักษณ์ วัฒนธรรมในการสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มของสินค้า มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งพาตนเองได้

๓.๒ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

๓.๒.๑ พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาดโดยเพิ่มบทบาทศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้ครอบคลุมสินค้าและบริการ เพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแข่งขันได้ ตลอดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชน(SMEs)ให้เกิดความเข้มแข็ง และเข้าถึงแหล่งทุนได้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพได้มาตรฐาน

กลยุทธ์และแนวทาง

๑. ปรับปรุงพัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๑.๑ พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเดิม และส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ศักยภาพให้มีความคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดเพื่อให้เป็นจังหวัดท่องเที่ยวชั้นนำของภาคอีสาน

๑.๒ ส่งเสริมธุรกิจการท่องเที่ยวและสนับสนุนกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

๑.๓ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

๑.๔ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดของแหล่งท่องเที่ยวที่ศักยภาพไปยังตลาดการท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๒. บริหารจัดการการท่องเที่ยวให้เกิดความสมดุลยั่งยืน

๒.๑ พัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ปรับปรุงมาตรฐานสิ่งแวดล้อมความสะอาด ความปลอดภัย และสุขอนามัย ตลอดจนให้ความสำคัญกับการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวของผู้พิการและผู้สูงอายุ

๒.๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน และวิสาหกิจชุมชน ให้เข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวที่บูรณาการเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตวัฒนธรรม และทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาท่องเที่ยวสู่ความยั่งยืน

๒.๓ พัฒนาระดับมาตรฐานสินค้าชุมชน และบริการ เพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์วัฒนธรรมท้องถิ่นโดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๒.๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว และบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับจังหวัดเข้ากับการท่องเที่ยวในระดับชาติ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๒.๖ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๒.๗ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว

๓.๑ พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามีส่วนร่วม

๓.๒ สนับสนุนชุมชนในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

**กลยุทธ์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืน
กลยุทธ์และแนวทาง**

๑. การอนุรักษ์ พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

๑.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและทุกภาคส่วน ในการอนุรักษ์ พื้นฟู พัฒนา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพ

๑.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรัฐเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๑.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรกลุ่มน้ำและองค์กรท้องถิ่นในการจัดการน้ำและการจัดทำแผนบริหารจัดการน้ำในแต่ละลุ่มน้ำอย่างบูรณาการที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนาท้องถิ่นอำเภอและจังหวัด/กลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพการจัดการน้ำ

๒. พัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ

๒.๑ พัฒนาชุมชนให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสิทธิชุมชนในการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสมดุลและยั่งยืน ตลอดจนสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมและพัฒนาศักยภาพของท้องถิ่นและชุมชนเพื่อให้เกิดความเป็นหุ้นส่วนในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๒.๒ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายด้านการอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความตระหนักและทัศนคติที่เป็นมิตรกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการกำจรวจข้อมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน

๒.๔ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการกำหนดเขตและการจัดการเชิงพื้นที่อย่างมีส่วนร่วมในพื้นที่อนุรักษ์ที่มีความสำคัญในการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ ใ้คนกับป่าอยู่ร่วมกันอย่างยั่งยืน

๒.๕ การสร้างรายได้จากการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพโดยการอนุรักษ์ การวิจัยและพัฒนาพันธุ์กรรมท้องถิ่นและพืชพื้นบ้าน เพื่อสร้างนวัตกรรมในการผลิตสินค้าและบริการที่มีมูลค่าเพิ่มตามแนวทางการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒.๖ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพืชพลังงานทดแทน การปลูกพืชงานทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๓. การเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียน และท้องถิ่น ให้มีการเตรียมความพร้อม จัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ และการซักซ้อมรับมือภัยพิบัติอย่างสม่ำเสมอ

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์และแนวทาง

๑. การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีบทบาทนำในการสร้างคุณธรรมจริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยมครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

๑.๒ เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น และทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม เฝ้าระวังทางวัฒนธรรมที่มีผลกระทบต่อการเบี่ยงเบนทางวัฒนธรรมและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชน และฟื้นฟูเผยแพร่สืบสานคุณค่าของวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม ซึ่งเป็นวิถีชีวิตที่ดีงาม

๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนผู้มีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆทั้งในระบบชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาความรู้ทางวิชาการและสติปัญญาทางอารมณ์ที่เข้มแข็ง รู้ทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อปกป้องและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยเสริมสร้างให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชนสามารถจัดทำวางและจัดทำผังเมืองที่และ การจัดบริการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่และความต้องการของประชาชน ควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๑.๖ ส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

๑.๗ ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินวัฒนธรรมไทยสายใยชุมชนจากสภาวัฒนธรรมหมู่บ้านสู่สภาวัฒนธรรมตำบล

๑.๘ ส่งเสริมให้เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมทางศาสนา มีคุณธรรมตำบล

๑.๙ ขยายโอกาสมีงานทำและเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพ

๑.๑๐ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมในทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมโดยเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงกีฬาและนันทนาการ

๑.๑๑ ส่งเสริมพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาอาชีพโดยการพัฒนาและนำวิทยาศาสตร์ทางกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๑.๑๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกกลุ่มวัยมีการออกกำลังกายและเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อเสริมสร้างสุขภาพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๑๓ ส่งเสริม สนับสนุนดำเนินงานของท้องถิ่นในงานเมืองน่าอยู่อย่างต่อเนื่อง

๒. การพัฒนาการศึกษา

๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ สร้างโอกาสทางการเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการการศึกษา และแหล่ง

เรียนรู้ ปลุกฝังจิตสำนึกค่านิยม ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตชีวิตอย่างต่อเนื่องให้กับทุกคนช่วงวัย

๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ เพื่อการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงบริการการศึกษา และสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้และผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการและช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๒.๕ ส่งเสริมการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน

๓. การพัฒนาการสาธารณสุข

๓.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบหลักประกันสุขภาพให้ประชาชนเข้าถึงได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการสุขภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๓.๒ พัฒนาระบบการวิชาการและการบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีคุณภาพ ประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓.๓ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมโรค รวมทั้งดูแลสุขภาพของคนในชุมชน โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๓.๔ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขเพื่อรองรับการขยายภารกิจด้านการปฏิบัติงานด้านพฤติกรรมสุขภาพและลดปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔. การรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน/ประชาชนในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเชิงรุก และพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๔.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ตลอดจนบำบัดฟื้นฟูผู้เสพติดให้สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคมได้ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕. การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๑ เสริมสร้างให้ประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการและมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสังคมชุมชน

๖. การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖.๑ พัฒนาคุณภาพการให้บริการของหน่วยงานของรัฐแก่ประชาชน โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและเครื่องมืออันทันสมัยมาใช้ในการให้บริการเชิงรุก เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๖.๒ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้ง

เสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการแผนพัฒนาในชุมชนตำบลและอำเภอ ให้สามารถเชื่อมโยงกับการพัฒนาจังหวัดเพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของจังหวัดสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ได้ตรงตามความต้องการของประชาชน

๓.๕ แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑. วิสัยทัศน์ของอำเภอคอนสวรรค์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพทั่วไปที่ได้นำมาจาก “โครงการชัยภูมิ โสมแลง แบ่งบ้านแบ่งเมือง” ตามนโยบายของผู้ว่าราชการจังหวัดชัยภูมิ (นายถาวร พรหมมีชัย) ประกอบด้วยข้าราชการในระดับอำเภอ ผู้นำท้องถิ่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้านและประชาชนในพื้นที่ได้ร่วมกันเสนอปัญหาและความต้องการผ่านเวทีประชาคม การนำข้อมูลจากการโครงการฝึกอบรมปรับปรุงสร้างการเรียนรู้การจัดการชุมชนเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน (แผนชุมชน) ภายใต้แผนงานอยู่ดีมีสุขระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๕๑ โครงการจัดทำแผนชุมชนและแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาอำเภอ โดยการอบรมกลุ่มเป้าหมายของหมู่บ้าน/ชุมชน เช่น วิทยากรแผนชุมชน ประจำตำบล คณะกรรมการหมู่บ้าน และโครงการเยี่ยมเยียนและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน เพื่อรับฟังปัญหาและความต้องการของประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน ทั้ง ๙ ตำบล เพื่อดำเนินการปรับแผนชุมชนและแผนพัฒนาอำเภอให้

สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จึงสรุปเป็นวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗ - ๒๕๖๐) ดังนี้

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

๑.วิสัยทัศน์อำเภอคอนสวรรค์

“คอนสวรรค์เมืองกลีกรรรม วัฒนธรรมเด่น องค์กรสมรรถนะสูง”

๒.พันธกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์

จากวิสัยทัศน์การพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) สามารถกำหนดกิจการพัฒนาอำเภอคอนสวรรค์ ในประเด็นสำคัญได้ ๖ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน คือการคมนาคมการขนส่ง สาธารณูปโภค/สาธารณูปการ กรผังเมือง การควบคุมอาคาร

๒.๒ ด้านการส่งเสริมคุณภาพชีวิต คือ การส่งเสริมอาชีพ งานสวัสดิการสังคม นันทนาการ การศึกษา การสาธารณสุข การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย

๒.๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย คือการส่งเสริมประชาธิปไตย/ความเสมอภาค/สิทธิภาพของประชาชนและส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๒.๔ ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรม และการท่องเที่ยว คือ การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

๒.๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ/การคุ้มครองดูแลบำรุงรักษาป่า การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ การดูแลรักษาที่สาธารณะ

๒.๖ ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ การปกป้องคุ้มครอง/ควบคุม/ดูแล

แล้งรักษาโบราณสถาน/โบราณวัตถุ/พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

๓.เป้าประสงค์รวม

- ๓.๑ พัฒนาศักยภาพ ผลผลิตด้านการเกษตร และด้านหัตถกรรมให้มีคุณภาพเพิ่มขึ้น
- ๓.๒ คนมีคุณภาพและคุณธรรม ครอบครัวที่อบอุ่น ชุมชนเข้มแข็ง
- ๓.๓ สภาพพื้นที่ป่ามีความอุดมสมบูรณ์
- ๓.๔ มีการคมนาคมและการขนส่งที่สะดวก/รวดเร็ว

๔.ตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนา

๔.๑ เศรษฐกิจมีการขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี โดยที่การใช้จ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓

- ๔.๒ การลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่น้อยกว่าร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๔.๓ พื้นที่กักเก็บน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น
- ๔.๔ มีการฟื้นฟูแหล่งน้ำต้นทุนเพิ่มขึ้น เพื่อการเกษตรกรรม
- ๔.๕ เส้นทางขนส่งผลผลิตทางการเกษตรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้น
- ๔.๖ เกษตรได้รับการถ่ายทอดความรู้ร้อยละ ๘๐

๕.ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอ

จากความสัมพันธ์ระหว่างวิสัยทัศน์ และพันธกิจ สามารถนำมากำหนดเป็นประเด็นยุทธศาสตร์ในภาพรวมของอำเภอ ระยะ ๔ ปี พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ได้ดังนี้

๕.๑ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถด้านการเกษตร
เป้าประสงค์

๑.๑ อนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

๑.๒ ภาครัฐและเอกชนร่วมพัฒนาแหล่งน้ำเพิ่มน้ำต้นทุนและบรรเทาปัญหาน้ำขาดแคลนและอุทกภัยโดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

กลยุทธ์และแนวทาง

๑.๑ การบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตร

๑.๑.๑ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อให้สามารถใช้ประโยชน์จากทรัพยากรที่มีอยู่ได้อย่างยั่งยืน

๑.๑.๒ ฟื้นฟูและขุดลอกแหล่งน้ำธรรมชาติ เพื่อเพิ่มพื้นที่ชลประทาน พัฒนาแหล่งน้ำผิวดินใต้ดิน โดยการก่อสร้างระบบชลประทาน เพื่อบรรเทาอุทกภัย ภัยแล้ง และเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายน้ำรวมทั้งศึกษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๒ พัฒนาคุณภาพสินค้าการเกษตร การตลาด และเครือข่ายสินค้าเกษตร

๑.๒.๑ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร เพื่อลดต้นทุนการผลิตโดยส่งเสริมการใช้ปัจจัยการผลิตทางการเกษตรเพื่อเหมาะสม และการกระจายทรัพยากรการผลิตทางการเกษตรในระดับชุมชน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการเกษตรที่สอดคล้องกับท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ

๑.๒.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งพัฒนาระบบการจัดการด้านการตลาด

๑.๒.๓ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรร่วมกับภาคเอกชน ตามแนวทางการตลาดนำการผลิต และระบบการจัดการเครือข่ายการตลาด

๑.๓ พัฒนาเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน

๑.๓.๑ ส่งเสริมการเรียนรู้ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง การทำการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ในระดับชุมชนและการทำเกษตรแบบยั่งยืนเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร

๑.๓.๒ เพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงาน และการบริหารจัดการของสถาบันเกษตรกรและพัฒนากิจการดำเนินงานขององค์กรการเกษตร โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๒ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์

๑. ภาคอุตสาหกรรมมีการเจริญเติบโตและมีประสิทธิภาพการผลิตสูงขึ้น

๒. บริการจัดการด้านแรงงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. ผลิตภัณฑ์ชุมชนมีคุณภาพ มีศักยภาพเชิงพาณิชย์ ละสามารถจำหน่ายได้มากขึ้น

๔. ผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนสามารถดำเนินธุรกิจอย่างต่อเนื่อง มีการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง

กลยุทธ์และแนวทาง

๒.๑ พัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอและแปรรูปผลผลิตการเกษตร

๒.๑.๑ พัฒนาประสิทธิภาพและผลผลิตการผลิต (Productivity) ของภาคอุตสาหกรรม

๒.๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่และโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมเพื่อรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพ เช่น อุตสาหกรรมสิ่งทอ

๒.๑.๓ เตรียมความพร้อมให้กับคนหางาน และสนับสนุนการพัฒนาทักษะความชำนาญให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

๒.๑.๔ พัฒนาระบบบริหารจัดการด้านแรงงานให้มีประสิทธิภาพและมีการพัฒนาระบบค่าจ้าง

๒.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น (OTOP)

๒.๒.๑ เสริมสร้างศักยภาพองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง

๒.๒.๒ ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่น

๒.๒.๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการผลิตภัณฑ์ชุมชน

๒.๒.๔ เสริมสร้างชุมชนให้มีความรู้ มีการรวมกลุ่มผู้ผลิตเชิงธุรกิจพึ่งตนเองได้ และนำเอกลักษณ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการพัฒนาสินค้า

๒.๓ พัฒนาผู้ประกอบการและเครือข่ายด้านการตลาด

๒.๓.๑ พัฒนาองค์ความรู้ด้านการตลาด ตลาดจนเสริมสร้างองค์กรวิสาหกิจชุมชนให้เกิดความเข้มแข็ง

๒.๓.๒ จัดตั้งศูนย์ประสานการลงทุนด้านอุตสาหกรรมระดับอำเภอ

๕.๓ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

๑. แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานสามารถรองรับนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืน

๒. แหล่งท่องเที่ยวสามารถสร้างรายได้และมีการขยายตัวอย่างยั่งยืน

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนให้เกิดท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์และแนวทาง

๓.๑ ปรับปรุงและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสู่ความเป็นเลิศ

๓.๑.๑ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพเพื่อเพิ่มทางเลือกให้มีความหลากหลายมากขึ้นเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวชั้นนำของพื้นที่

๓.๑.๒ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว แบบครบวงจรและท่องเที่ยวได้ตลอดปีและทุกฤดูกาล

๓.๑.๓ พัฒนาและปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานสู่แหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและเชื่อมโยงกับแหล่งท่องเที่ยวอื่นๆในภูมิภาค

๓.๒ พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการท่องเที่ยว

๓.๒.๑ พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ โดยสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม

๓.๒.๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ธุรกิจสินค้า และบริการด้านการท่องเที่ยวพัฒนาสู่มาตรฐานและบริการระดับสากล

๓.๒.๓ การดูแลรักษาความปลอดภัยและให้บริการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒.๔ พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวและบริการให้มีคุณภาพและปริมาณที่เพียงพอ

๓.๒.๕ พัฒนาและปรับปรุงศูนย์สารสนเทศด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงข้อมูลการท่องเที่ยวระดับอำเภอเข้ากับการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

๓.๒.๖ ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจกรรมการตลาดขอแหล่งท่องเที่ยวที่มีศักยภาพไปยังตลาดท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย

๓.๒.๗ สนับสนุนการรวมกลุ่มสินค้าชุมชน และบริการเพื่อพัฒนาสินค้าการท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์จากเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยใช้ความรู้และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม

๓.๒.๘ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งศูนย์จำหน่ายสินค้าชุมชนเพื่อการท่องเที่ยว เพื่อเพิ่มทางเลือกในการประกอบอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่น

๕.๔ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป้าประสงค์

๑.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เด็กเยาวชนได้รับการพัฒนาทั้งทักษะชีวิต และมีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัย อยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ และมีหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิต

๒.ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย ได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพได้มาตรฐานสากลทันต่อการเปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนตลอดชีวิต มีศักยภาพในการดำรงชีวิตและประกอบอาชีพในท้องถิ่น

๓.สถานศึกษาและบุคลากรด้านการศึกษาได้รับการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น

๔.ประชาชนมีหลักประกันสุขภาพอย่างครอบคลุม มีคุณภาพและเข้าถึงบริการได้อย่างไม่เป็นอุปสรรค

๕.การบริการและบริหารจัดการสาธารณสุข มีประสิทธิภาพครอบคลุม มีคุณภาพมาตรฐาน

๖.ประชาชนมีสุขภาพอนามัยดี มีพฤติกรรมสุขภาพเหมาะสม สามารถควบคุมและปัจจัยเสี่ยงต่อโรคเรื้อรัง รวมทั้งมีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคเชิงรุก

๗.เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ออกกำลังกายเล่นกีฬาเป็นประจำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต

๘.เด็ก เยาวชนและประชาชนได้ปฏิบัติตามหลักธรรมของศาสนา มีคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมที่ดี

งาม

๙. ขยายโอกาสการมีงานทำและเพิ่มทางเลือกการประกอบอาชีพ
กลยุทธ์และแนวทาง

๔.๑ การพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต

๔.๑.๑ เพิ่มศักยภาพและส่งเสริมให้สถาบันศาสนาเข้ามามีบทบาทหลักในการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรมให้แก่ประชาชน รวมทั้งร่วมกับครอบครัว ชุมชน และสถาบันการศึกษา ในการสร้างค่านิยม ครอบครัวอบอุ่น และการพัฒนาเด็กและเยาวชน ให้เป็นคนดี มีคุณธรรมนำความรู้

๔.๑.๒ การปลูกจิตสำนึกและกระตุ้นให้คนในชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการฟื้นฟูเผยแพร่และสืบสานคุณค่าความหลากหลายของวัฒนธรรมที่เป็นวิถีชีวิต ประเพณี ค่านิยมที่ฝังรากลึกในท้องถิ่น

๔.๑.๓ สร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชน และประชาชนมีความรู้ความสามารถด้านวัฒนธรรมได้มีเวทีแสดงออก เผยแพร่ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกลุ่มวัฒนธรรมต่างๆ ทั้งในระดับชุมชนและระดับท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง

๔.๑.๔ พัฒนาศักยภาพของเด็กและเยาวชนให้มีขีดความสามารถที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพัฒนาการของสมองและอารมณ์ รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว

๔.๑.๕ เสริมสร้างสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่โดยส่งเสริมให้ภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับชุมชน สามารถวางแผนและจัดทำผังเมือง การจัดการขั้นพื้นฐาน และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เหมาะสมในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพพื้นที่ และความต้องการของประชาชนควบคู่กับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องความปลอดภัยสาธารณะ และสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด

๔.๑.๖ ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้ และส่งเสริมการออม เพื่อให้ประชาชนมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต

๔.๒ การพัฒนาการศึกษา

๔.๒.๑ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ ปลูกฝังจิตสำนึกค่านิยม คุณธรรม วัฒนธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๔.๒.๒ สร้างโอกาสและทางเลือกสำหรับประชาชนในการเข้าถึงบริการศึกษา และแหล่งเรียนรู้ ตลอดจนสร้างปัจจัยและสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องให้กับทุกช่วงวัย

๔.๒.๓ ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษา พัฒนาระบบบริหารจัดการเรียนรู้ให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

๔.๒.๔ สร้างความเสมอภาคและเพิ่มโอกาสเข้าถึงการบริการศึกษา แอละสร้างหลักประกันโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ รวมทั้งพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการให้บริการ และช่วยเหลือทางการศึกษาให้กับผู้ยากไร้และผู้ด้อยโอกาส

๔.๒.๕ สนับสนุนการสร้างเครือข่ายร่วมกันระหว่างสถาบันกับชุมชน/วิสาหกิจชุมชน ในการถ่ายทอดความรู้ให้แก่ช่างท้องถิ่น รวมทั้งการรับรองและตรวจสภาพและตรวจคุณภาพสินค้าชุมชน

๔.๓ การพัฒนาการสาธารณสุข

๔.๓.๑ เพิ่มคุณภาพของระบบประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้ประชาชนเข้าถึงบริการอย่างไม่มีอุปสรรค รวมทั้งพัฒนาระบบบริการคุณภาพให้มีคุณภาพมาตรฐาน

๔.๓.๒ จัดระบบบริหารจัดการทางการแพทย์และสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพและครบวงจรทั้งการวิจัยและการพัฒนาองค์ความรู้ การรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การควบคุมโรค และการฟื้นฟูสภาพ

๔.๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการประเมินความเสี่ยงและเตือนภัยสุขภาพ รวมทั้งพัฒนาคุณภาพมาตรฐานประสิทธิภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์สุขภาพ

๔.๓.๔ ส่งเสริมและพัฒนาการใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาการแพทย์แผนไทย การแพทย์พื้นฐาน การแพทย์ทางเลือก และสมุนไพรไทย เพื่อพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๔.๓.๕ พัฒนาระบบเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค รวมทั้งภัยสุขภาพ โดยมุ่งเน้นพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งของเครือข่าย

๔.๓.๖ สนับสนุนสร้างแรงจูงใจ ทักษะความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุข เพื่อรองรับการขยายภารกิจในการปฏิบัติงาน โดยเชื่อมโยงการดำเนินการร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๓.๗ ส่งเสริมและสร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โดยการจัดกิจกรรมและเพิ่มช่องทางให้ประชาชนเข้าถึงถึงกีฬาและนันทนาการ

๔.๓.๘ ส่งเสริมการพัฒนากีฬาสู่ความเป็นเลิศ และกีฬาและนันทนาการทางการกีฬามาใช้อย่างจริงจัง

๕.๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี เป้าประสงค์

๑. ส่งเสริมความเข้าใจของประชาชนให้เกิดความสมัคสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๒. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ระบบราชการมีความโปร่งใส ระบบงานยุติธรรมมีประสิทธิภาพตามหลักธรรมาภิบาล

๓. หน่วยงานของรัฐสามารถอำนวยความสะดวกและให้บริการประชาชน รวมทั้งยกระดับคุณภาพมาตรฐาน และธรรมาภิบาลเป็นที่ยอมรับของประชาชน

๔. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติทุกประเภทอย่างมีประสิทธิภาพ ป่าต้นน้ำ และทรัพยากรดินได้รับการฟื้นฟูและอนุรักษ์

๕. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน มีศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายในท้องถิ่นของตนเอง

๖. แรงงานต่างด้าวได้รับการจัดระบบตามกฎหมาย

กลยุทธ์และแนวทาง

๕.๑ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

๕.๑.๑ ส่งเสริมประชาชนให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการเมืองการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สร้างกลไกชุมชนในการส่งเสริมประชาธิปไตยเพื่อให้เกิดความสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๕.๑.๒ การพัฒนาองค์กรชุมชนและผู้นำชุมชนให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาของชุมชน

๕.๑.๓ เสริมสร้างกระบวนการชุมชนเข้มแข็งเชื่อมโยงกับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากด้วยกระบวนการแผนชุมชน โดยยึดแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๕.๒ การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

๕.๒.๑ ปรับปรุงรูปแบบการให้บริการประชาชนอำนวยความสะดวก ลดขั้นตอนการทำงาน และนำเทคโนโลยีใหม่มาใช้ในการบริการ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชน

๕.๒.๒ พัฒนาข้าราชการและบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะ ศักยภาพ ทักษะ ทักษะ และจิตสำนึกที่เอื้อต่อการบริการประชาชน

๕.๒.๓ สร้างจิตสำนึกค่านิยม จรรยาบรรณ ของข้าราชการ ในการปฏิบัติราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีคุณธรรม ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการอย่างต่อเนื่อง

๕.๒.๔ ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนพัฒนาในทุกระดับอย่างมีประสิทธิภาพรวมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของอำเภอในการประสานและบูรณาการในระดับอำเภอเชื่อมโยงกับการทำแผนระดับอำเภอ เพื่อให้ระบบแผนและงบประมาณของอำเภอสามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ให้ตรงกับความต้องการของชุมชน

๕.๒.๕ สร้างความโปร่งใสใสของการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐทุกระดับโดยการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารของทางราชการผ่านสื่อช่องทางต่างๆ

๕.๓ ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๓.๑ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน/ชุมชน ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหาอาชญากรรมในเชิงรุกและพัฒนาระบบการเฝ้าระวังการแพร่ระบาดของยาเสพติดในหมู่บ้าน/ชุมชน

๕.๓.๒ เร่งรัดปราบปรามการค้ายาเสพติด และผู้มีอิทธิพลในทุกๆด้าน ดำเนินการป้องกันมิให้กลุ่มเสี่ยงเป็นเหยื่อของยาเสพติด โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

๕.๓.๓ ส่งเสริมสมรรถนะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งและระดับข้อพิพาทเบื้องต้น รวมทั้งการรักษาความสงบเรียบร้อย เสริมสร้างความปลอดภัย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมในพื้นที่

๕.๓.๔ เพิ่มบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรเอกชน อาสาสมัครชุมชนและประชาชน ในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเป็นภาคีเครือข่ายในการบริหารจัดการสาธารณภัยทุกขั้นตอน

๕.๓.๕ พัฒนาศักยภาพและเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินงานของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย โดยเน้นการบริหารจัดการที่โปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

๕.๓.๖ คุ้มครองสิทธิและช่วยเหลือทางกฎหมายแก่ประชาชนและผู้บริโภคเชิงรุก เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและพัฒนาร่วมกันของประชาชนในการอำนวยความสะดวก

๕.๓.๗ พัฒนาระบบบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว

๕.๔ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๔.๑ เร่งรัดการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน

๕.๔.๒ การบริหารจัดการที่ดินของรับเพื่อให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม รวมทั้งแก้ปัญหาบุกรุกที่ดินของรัฐ และลดข้อพิพาทเกี่ยวกับแนวเขตที่ดินของรัฐ

๕.๔.๓ ส่งเสริมบทบาทของชุมชนในการบริหารจัดการป่าชุมชน ป่าต้นน้ำลำธาร การปลูกป่า และไม้เศรษฐกิจ อนุรักษ์ฟื้นฟูดินและน้ำ เพื่อป้องกันกาบุกรุกทำลายป่า การเผาป่าและพื้นที่การเกษตร

๕.๔.๔ การควบคุมมลพิษในส่วนของคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการบริการพร้อมทั้งเพิ่มขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจำกัดขยะและน้ำเสีย

๕.๔.๕ ส่งเสริมเกษตรกร ชุมชน และท้องถิ่นวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับท้องถิ่นในการใช้พลังงานทดแทน การผลิตพลังงานทดแทน การปลูกพืชทดแทนในที่ดินรกร้างเพื่อสร้างรายได้ และลดรายจ่ายด้านพลังงาน

๕.๔.๖ ส่งเสริมให้ชุมชน ท้องถิ่น และองค์กรภาคเอกชนเกิดความร่วมมือและสร้างเครือข่ายด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖. ข้อเสนอแนะในการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ

๖.๑ ระดับนโยบาย

๖.๑.๑ กำหนดเป็นนโยบายและทิศทางการพัฒนาอำเภอ เพื่อให้ส่วนราชการ หน่วยงาน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชน นำพาไปสู่การจัดทำแผนพัฒนาของทุกภาคส่วน และแปลงไปสู่การปฏิบัติในรูปของแผนปฏิบัติการประจำปี

๖.๑.๒ ให้มีการบูรณาการแผนยุทธศาสตร์อำเภอ เป็น แผนปฏิบัติราชการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) ของอำเภอ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน และนำเสนอคณะกรรมการบริหารอำเภอแบบบูรณาการ (กอบ.) เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

๖.๒ ระดับบริหาร

๖.๒.๑ การผลักดันทิศทางการพัฒนาอำเภอให้บังเกิดผลในการปฏิบัติอย่างแท้จริงในทุกระดับโดยใช้กลไกหรือองค์กรจากทุกภาคส่วนขับเคลื่อนแผนปฏิบัติการ ๔ ปี (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๖๐) และแผนปฏิบัติการประจำปี และค่าของงบประมาณประจำปี ๒๕๕๗

๖.๒.๒ ให้มีการบูรณาการจัดทำแผนเฉพาะด้านในทุกระดับ เพื่อให้เกิดการพัฒนาอำเภอที่ยั่งยืน อาทิ เช่น แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาดิน แผนพัฒนาสังคมและคุณภาพชีวิต เป็นต้น โดยแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะด้านขึ้น รับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และบุคลากรและปราชญ์ชาวบ้านในพื้นที่เป็นที่ปรึกษาให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในเรื่องของปัญหาและความต้องการในพื้นที่ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความครอบคลุมและสมบูรณ์ในทางปฏิบัติต่อไป

๖.๒.๓ กำหนดระบบการติดตามประเมินผล ในห้วงระยะเวลา ๓ เดือน และหนึ่งปี เพื่อให้การช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

๓.๖ นโยบายองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้กำหนดนโยบายและแนวทางในการพัฒนา ดังนี้

การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล นอกจากกำหนดประเด็นการพัฒนาตามในการจัดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาตำบล นอกจากกำหนดประเด็นการพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยได้กำหนดตำบลโคกมั่งงอย ได้กำหนดแผนงานตามนโยบายริเริ่มขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย ดังนี้

๑.นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

๑.๑ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วน สนับสนุนหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใช้วิถีของชุมชนในการป้องกัน แก้ไขปัญหา บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดและส่งเสริมให้กลับเข้าสู่ชุมชนอย่างสมศักดิ์ศรี

๑.๒ ช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสให้ได้รับการดำรงชีพที่เหมาะสม มีที่อยู่อาศัยตามสถานะภาพ

๑.๓ ส่งเสริมให้ประชาชนมีรายได้จากการจ้างงาน ค่าตอบแทนที่เหมาะสม ในส่วนของการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการแก้ไขปัญหาความยากจน

๑.๔ สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมและการดำเนินงานของคณะกรรมการ กลุ่ม องค์กร ชุมรมของผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส เด็ก สตรี เพื่อสร้างสรรค์สังคม รวมถึงการใช้แนวทางครอบครัวเข้มแข็งใน

การแก้ไขปัญหาสังคม

๑.๕ ขยายฐานการให้เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ที่ขาดการดูแลและมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการยังชีพ โดยเฉพาะผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ ๗๐ ปี และผู้ด้อยโอกาสประเภทต่าง ๆ ให้ได้รับการยังชีพตามความเหมาะสม

๒.นโยบายการศึกษา

๒.๑ พัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก สนับสนุนส่งเสริมการจัดการการเรียนการสอนโรงเรียนในเขตพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตนักเรียนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างเหมาะสม สนับสนุนแนวทางการศึกษานอกระบบและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ตลอดชีวิต

๒.๒ สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพ หรืออยู่ในสภาวะยากลำบาก ให้ได้รับโอกาสทางการศึกษา

๓.นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม

๓.๑ อุปลัมภ ทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าใจและนำหลักของศาสนามาใช้ในชีวิตประจำวัน

๓.๒ พัฒนาฟื้นฟู สืบสานงานประเพณี วัฒนธรรม วิถีชีวิต ภูมิปัญญาท้องถิ่น การนันทนาการ และสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวัฒนธรรมทุกระดับ

๔.นโยบายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน ให้มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปลูกป่า กำหนดให้มีการบำรุงรักษาอย่างเหมาะสม ฟื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม ใช้นามาตรการทางสังคมและกฎหมายกับผู้บุกรุกทำลายป่าไม้

๔.๒ อนุรักษ์ทรัพยากรดินและป่าไม้ ยุติการเผาไร่นาและการทำลายหน้าดิน ลดการใช้สารเคมีเพื่อการเกษตร ฟื้นฟูสภาพดินและการชะล้างทำลายดิน โดยการปลูกหญ้าแฝกตามแนวพระราชดำริ

๔.๓ จัดหาสถานที่และวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยโดยวิธีการที่เหมาะสม ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม

๕.นโยบายการบริหารจัดการที่ดี

๕.๑ จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของประชาชน กระจายงบประมาณให้ครอบคลุมทุกพื้นที่และครบถ้วนตามภารกิจอำนาจหน้าที่บนพื้นฐานของการจัดสรรงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดให้มีประสิทธิภาพ

๕.๒ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางและการดำเนินงานตามมาตรการประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ

๕.๓ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารงานขององค์กร ส่งเสริมการเป็นองค์กรและชุมชนแห่งการเรียนรู้

๕.๔ ให้ประชาชนเข้าถึงและใช้ระบบอินเทอร์เน็ตได้อย่างสะดวก

๕.๕ ปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพระบบการจัดเก็บภาษีให้มีประสิทธิภาพและสนับสนุนการจัดทำระบบแผนที่ภาษี

๕.๖ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการปกครองท้องถิ่นในระบอบประชาธิปไตย เทิดทูนไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ สร้างเสริมความรัก ความสามัคคีในชุมชน สนับสนุนส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานผ่านกระบวนการประชาคม เกี่ยวกับการวางแผนพัฒนา การดำเนินกิจกรรม การจัดทำ

งบประมาณ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๗ ปรับปรุงการให้บริการประชาชน โดยในรูปแบบและกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อลดภาระและอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

๕.๘ พัฒนาระบบงานและสมรรถนะของข้าราชการ เจ้าหน้าที่ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการ เสริมสร้างมาตรฐานด้านคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่ข้าราชการ เจ้าหน้าที่ กำหนดค่าตอบแทนที่เป็นธรรม เพื่อให้เกิดขวัญกำลังใจและแรงจูงใจในการพัฒนาผลงาน และการบริการประชาชน เพื่อให้เป็นหน่วยงานที่น่าเชื่อถือและไว้วางใจของประชาชน

๖.นโยบายการพัฒนาสุขภาพของประชาชน

๖.๑ สนับสนุนส่งเสริมให้มีการจัดการสาธารณสุขที่เหมาะสม การเข้าถึงการบริการด้านการรักษาพยาบาลอย่างสะดวก รวดเร็ว การฟื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรค การส่งเสริมสุขภาพ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่เสี่ยงต่อสุขภาพ มีระบบเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรค การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจากการจราจร และสนับสนุนหน่วยงาน องค์กรภาคประชาชน ให้มีส่วนร่วมดำเนินงาน

๖.๒ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับออกกำลังกาย เล่นกีฬา เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่แข็งแรง เพิ่มทักษะทางการแข่งขันและการกีฬา ส่งเสริมการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์เพื่อหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดจัดให้มีสวนสุขภาพเฉลิมพระเกียรติในระดับตำบล เพื่อเป็นสถานที่จัดแข่งขันกีฬา และการออกกำลังกาย

๗.นโยบายโครงสร้างพื้นฐานและการสาธารณสุข

๗.๑ พัฒนาเส้นทางคมนาคมสำหรับการสัญจรไปมา และการขนส่งผลผลิตทางการเกษตรให้ได้รับความสะดวก รวดเร็ว

๗.๒ จัดให้มีแสงสว่างเพื่อการดำรงชีพ การประกอบอาชีพ การเกษตรกรรม ความสะดวกและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๗.๓ สร้าง ซ่อม บำรุงรักษา แหล่งน้ำทางธรรมชาติและที่จัดสร้างขึ้น เพื่อให้มีน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภค และการเกษตรกรรมอย่างทั่วถึง

๘.นโยบายส่งเสริมอาชีพและการเกษตรกรรม

๘.๑ สนับสนุนส่งเสริมแนวทางการดำเนินงานตามโครงการ “หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์” เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการผลิต เข้าถึงแหล่งความรู้ แหล่งเงินทุน การบริหารจัดการและการตลาด

๘.๒ พัฒนาแหล่งน้ำธรรมชาติ ให้สามารถจัดเก็บและใช้น้ำสำหรับการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ๘.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต ลดต้นทุน มีระบบป้องกันและควบคุมการระบาดของโรค และศัตรูทางการเกษตรกรรม ตลอดจนสนับสนุนส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร

๘.๔ ส่งเสริมการทำเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ เสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ระบบเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน โดยยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินงาน และการดำเนินชีวิต

๘.๕ ส่งเสริมและสร้างกลุ่มอาชีพให้มีความหลากหลาย เกิดความมั่นคงในรายได้

๓.๗ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

- ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนา

ท้องถิ่นประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหาพื้นที่เป้าหมายกลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้ม

ในอนาคต

- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค)

จากการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ ดังนี้

ก. ด้านเศรษฐกิจ

▪ **ปัญหา** ราษฎรว่างงานขาดความรู้ในการประกอบอาชีพขาดเงินทุน ในการประกอบ อาชีพ ขาดการรวมกลุ่มอาชีพที่ชัดเจนและปัญหายาเสพติด ขาดความ มั่นใจในที่ดินทำกินตลอด ถึงการไม่มีที่ดินทำกินของราษฎร

▪ **ความต้องการ** ราษฎรมีงานทำ เพิ่มความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกร ในการประกอบอาชีพและให้มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง สนับสนุนเงินทุนในการประกอบอาชีพและส่งเสริมการ รวมกลุ่มการประกอบอาชีพที่ชัดเจน ตลอดถึงการวางแผนการแก้ปัญหาภัยธรรมชาติ

ข. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- **ปัญหา** เส้นทางคมนาคม ถนนเพื่อการเกษตรเป็นถนนมีหินผุและลูกรัง ซึ่งจะต้องทำการ ซ่อมแซมอยู่ตลอด และถนนชำรุดง่ายเมื่อเกิดอุทกภัย

- **ความต้องการ** เส้นทางได้มาตรฐานถาวร ไม่ชำรุดง่ายไม่สิ้นเปลืองงบประมาณในการซ่อมแซม การขนส่งไปมาสะดวกรวดเร็ว

ค. ด้านสังคม

▪ **ปัญหา** ชุมชนไม่เข้มแข็งพอ การประสานงานขององค์กร และหน่วยงาน ราชการที่เกี่ยวข้องยังน้อยขาดการส่งเสริมกลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งด้านสถานที่และอุปกรณ์ในการออกกำลังกาย

▪ **ความต้องการ** ส่งเสริมให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง ให้ราษฎรมีบทบาทร่วมกับองค์กร หรือหน่วยงานราชการมากขึ้นและพัฒนาส่งเสริมให้กลุ่มเด็กและเยาวชนตลอดถึงประชาชนทั่วไป มีสถานที่ และอุปกรณ์ในการออกกำลังกายอย่างทั่วถึง

ง. ด้านสิ่งแวดล้อม

▪ **ปัญหา** ขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นการปล่อยน้ำ เสียที่เกิดจากปล่อยน้ำเสียจาก ครั้วเรือนจากการเกษตรลงสู่จากแหล่งน้ำ การเลี้ยงสัตว์ ริมลำคลองทำให้มูลสัตว์ลงสู่ลำคลอง การใช้สารเคมี ในการเกษตรก่อให้เกิดการตกค้าง

▪ **ความต้องการ** จัดระบบการเก็บและทิ้งขยะให้ดีขึ้นป้องกันและควบคุมการบุกรุกที่ สาธารณะ และส่งเสริมการปลูกป่าถาวร ส่งเสริมการเกษตรชีวภาพ จัดระบบการเลี้ยงสัตว์

จ. ด้านการบริหารจัดการองค์กรและการเปลี่ยนแปลง

▪ **ปัญหา** บุคลากรไม่เพียงพอ ขาดความพร้อม ทั้งอุปกรณ์และเครื่องมือเครื่องใช้ ต่าง ๆ การบริการที่ล่าช้า ขาดความรู้ความเข้าใจในหน้าที่

- **ความต้องการ** เพิ่มและพัฒนาบุคลากรขององค์กร ตลอดถึงเครื่องมือเครื่องใช้ให้มี เครื่องใช้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถบริการอย่างมีประสิทธิภาพและรวดเร็ว

๓.๒ ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

๓.๒.๑ สภาพปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ด้านเศรษฐกิจ	
(๔) รายได้ไม่เพียงพอต่อการครองชีพ	- ขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพตามต้องการ - รายจ่าย มากกว่ารายรับ - ไม่มีงานทำ ปัญหาว่างงาน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
(๒) ว่างงานนอกฤดูกาล	- ไม่มีงานทำนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีเงินทุนในการประกอบอาชีพ - ไม่มีการฝึกอบรมอาชีพระยะสั้น เพื่อนำไปประกอบอาชีพ - ไม่มีการปลูกพืชหมุนเวียน - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
(๓) กลุ่มเกษตรกรไม่มีอาชีพเสริม	- ว่างงานนอกฤดูกาลเก็บเกี่ยว - ขาดแคลนเงินทุนในการประกอบอาชีพเสริม - ไม่มีศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ - ขาดอุปกรณ์ - ไม่มีความรู้ - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล
(๔) ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ	- ผลผลิตไม่ตรงกับความต้องการของตลาด - ผลผลิตไม่ได้คุณภาพ - ไม่มีตลาดกลางรับซื้อสินค้าประจำตำบล - ประชาชนไม่มีความรู้ทางการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตที่สูงได้ - ไม่มีการรวมกลุ่มของเกษตรกร เพื่อการต่อรองราคา - ได้ผลผลิตตกต่ำ เนื่องจากขาดทักษะความรู้ ในการพัฒนาการเกษตร และผลผลิต - ผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ได้รับการพัฒนาให้มีรูปแบบที่ทันสมัย ขาดการพัฒนา ด้านคุณภาพ และการตลาด - ขาดอุปกรณ์ และเทคโนโลยีในการผลิตที่เหมาะสมเพื่อใช้ใน กระบวนการผลิต ทำให้ผลผลิตสินค้าไม่ทันต่อความต้องการ - ทุกหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
(๕) การประกอบอาชีพและการมีงานทำ (๖) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง (๗) การทำการเกษตรในฤดูแล้ง (๘) การอพยพแรงงาน	- ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม - ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ - ไม่มีงานทำในท้องถิ่น - ค่าจ้างในท้องถิ่นให้ค่าจ้างต่ำ ประชาชนจึงนิยมไปทำงานจังหวัดอื่นที่ได้ค่าจ้างแรงงานที่สูงกว่าท้องถิ่น
๒.ด้านสังคม (๑) ปัญหาความแตกแยกของสถาบันครอบครัว	- ขาดความใกล้ชิด และความสัมพันธ์ที่ดีต่อสมาชิกในครอบครัว - เนื่องจากสภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมยุคนี้ มีการแข่งขันหลายรูปแบบ ทำให้ทุกคนต้องรีบเร่ง ทำให้ไม่มีเวลาให้แก่ครอบครัว - คนเห็นแก่ตัวมากขึ้น - ปัญญาครอบครัว พ่อ แม่ แยกทางกัน
(๒) ยาเสพติด	- เยาวชนถูกชักชวนให้ลองยาเสพติด - การแพร่ระบาดของยาเสพติด - ปัญหาชีวิต ทำให้พึ่งพายาเสพติด - ขาดการส่งเสริมเล่นกีฬา - ใช้เวลาไม่เป็นประโยชน์
(๓) ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน (๔) ปัญหาการว่างงาน	- ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อร่างกาย - ความไม่ปลอดภัยในการสัญจรทางบก เช่น อุบัติเหตุบนท้องถนนต่าง ๆ - สภาพเศรษฐกิจไม่ดีของประเทศทำให้เกิดปัญหาอาชญากรรม ต่าง ๆ - ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ไร้ที่พึ่ง - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ - ปัญหารัษฎธรรมชาติ เช่น ภัยแล้ง วาตภัย และอุทกภัย เป็นต้น - การถูกยกเลิกจ้างงาน - เยาวชนไม่เรียนหนังสือ ทำให้ไม่มีความรู้ในการประกอบอาชีพ

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๓.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน (๑) บริการสาธารณสุขไม่ทั่วถึง	- การให้บริการน้ำประปาไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน - โทรศัพท์สาธารณะไม่เพียงพอ - น้ำประปาไม่สะอาดเพียงพอ - ไม่มีวางระบายน้ำภายในหมู่บ้าน ทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน - สภาพเน่าเหม็น และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง - การขยายตัวของชุมชนที่ย้ายออกจากชุมชนที่อยู่ตามพื้นที่การเกษตร ขาดแคลนไฟฟ้า เพราะการไฟฟ้ายังขยายเขตไม่ทั่วถึง - กฎระเบียบในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะมีความซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจน - งบประมาณไม่เพียงพอ
(๒) ปัญหาการคมนาคมไม่สะดวก	- การให้บริการไฟฟ้ายังไม่ครอบคลุมทุกครัวเรือน - ถนนเข้าหมู่บ้านยังไม่ได้มาตรฐาน สภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ มีน้ำท่วมขัง และมีฝุ่นละออง - ถนนเพื่อการเกษตร ไม่ทั่วถึงทุกหมู่บ้าน ทำให้การลำเลียงผลผลิตทางการเกษตรเป็นไปอย่างลำบาก - รถบรรทุกหนักเกินขนาด เข้ามาวิ่งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ทำให้ถนนชำรุด มีสภาพเป็นหลุมเป็นบ่อ - กฎระเบียบในการใช้ประโยชน์จากพื้นที่สาธารณะ มีความซ้ำซ้อน ไม่ชัดเจน
๒.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ (๑) น้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคไม่เพียงพอ (๕) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ (๖) ขาดคลองส่งน้ำ	- ไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ เพื่อจัดทำระบบประปา - แหล่งน้ำตื้นเขิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ - ไม่มีระบบการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพสูงสุด - ไม่มีการก่อสร้างแหล่งน้ำใหม่เพิ่มเติม - คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรไม่เพียงพอ - ไม่มีการขุดลอกหน้าฝายเพื่อกักเก็บน้ำได้ - ฝายกั้นน้ำไม่เพียงพอ - ไม่มีระบบจัดการน้ำที่ดี - หน่วยงานภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ในการใช้น้ำ - คุณภาพของน้ำไม่ได้มาตรฐาน - ระบบน้ำประปายังให้บริการไม่ทั่วถึง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๔.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๑.น้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคไม่เพียงพอ ๒.แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ๓.ขาดคลองส่งน้ำ	- ไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ เพื่อจัดทำระบบประปา - แหล่งน้ำตื้นเขิน ไม่สามารถกักเก็บน้ำได้ - ไม่มีระบบการจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพสูงสุด - ไม่มีการก่อสร้างแหล่งน้ำใหม่เพิ่มเติม - คลองส่งน้ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตรไม่เพียงพอ - ไม่มีการขุดลอกหน้าฝายเพื่อกักเก็บน้ำได้ - ฝายกั้นน้ำไม่เพียงพอ - ไม่มีระบบจัดการน้ำที่ดี - หน่วยงานภาครัฐขาดการประชาสัมพันธ์ในการใช้น้ำ - คุณภาพของน้ำไม่ได้มาตรฐาน - ระบบน้ำประปายังให้บริการไม่ทั่วถึง
๕. ด้านสาธารณสุข (๑) ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่อ (๒) ปัญหาด้านสุขภาพ และอนามัยทั่วไป	- โรคระบาดต่าง ๆ มีแนวโน้มสูงมากขึ้น - หน่วยงานภาครัฐดูแลไม่ทั่วถึงในการกำจัดขยะและอื่น ๆ - ขาดประชาสัมพันธ์การแพร่ระบาดของโรค - ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในการดูแลสุขภาพของตนเอง - การคุ้มครองด้านการรักษาพยาบาลไม่ได้มาตรฐาน - ขาดการบริการด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง - ประชาชนขาดความรู้ในการปฏิบัติตน เพื่อรักษาสุขภาพ - การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - ขาดงบประมาณสนับสนุน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๖. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร (๑) ปัญหาด้านการปกครองท้องถิ่น (๒) ปัญหาด้านการบริหาร	- หน่วยงานของรัฐไม่มีการรณรงค์เผยแพร่ และการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง อย่างต่อเนื่อง - ประชาชนขาดความร่วมมือทางการเมืองอย่างแท้จริง - ประชาชนไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสิทธิ์ของตนเองในการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ - ประชาชนขาดความรู้ ในการปกครองส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำไม่ทราบ และไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขาดทักษะ และความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ - ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติหน้าที่ สนองความต้องการของประชาชน - การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง
๗. ปัญหาด้านการเมืองการบริหาร (๑) ปัญหาด้านการปกครองท้องถิ่น (๒) ปัญหาด้านการบริหาร	- หน่วยงานของรัฐไม่มีการรณรงค์เผยแพร่ และการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง อย่างต่อเนื่อง - ประชาชนขาดความร่วมมือทางการเมืองอย่างแท้จริง - ประชาชนไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของสิทธิ์ของตนเองในการเลือกตั้งระดับต่าง ๆ - ประชาชนขาดความรู้ ในการปกครองส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำไม่ทราบ และไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น - บุคลากรขาดทักษะ และความชำนาญในการปฏิบัติหน้าที่ - ขาดบุคลากรที่เชี่ยวชาญเฉพาะด้านมาปฏิบัติหน้าที่ สนองความต้องการของประชาชน - การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๖. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม (๑) ด้านการศึกษา	- บุคลากรทางการศึกษาไม่เพียงพอ และไม่มีประสิทธิภาพ - งบประมาณที่ได้รับด้านการศึกษาไม่เพียงพอ - ไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น โดยส่วนใหญ่จบการศึกษาภาคบังคับ - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษา ทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดสื่อการเรียนและการสอน - คุณภาพการศึกษาไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควร รวมทั้งไม่สามารถปรับตัวให้รู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและวิทยาการสมัยใหม่
(๒) ด้านศาสนา และวัฒนธรรม	- เยาวชนไม่ให้ความสำคัญในประเพณี และวัฒนธรรม - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรมการศาสนา และงานประเพณี - อิทธิพลของวัฒนธรรมจากตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อวิถีชีวิตคนรุ่นใหม่มากขึ้น และได้ทำลายวัฒนธรรมดั้งเดิมของท้องถิ่น - ประชาชนบางกลุ่มใช้ศาสนาเป็นลู่ทางการทำมาหากิน ในทางที่ผิด จึงถูกมองศาสนาเสื่อม ทำให้ประชาชนขาดความเลื่อมใสและศรัทธา
๗. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ๑.ปัญหาขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลในชุมชน ๒.ปัญหาดินเสีย และเสื่อมคุณภาพ ๓.น้ำเสีย ๔.ชุมชนเจริญอย่างไม่มีแบบแผน ๕.การคุ้มครอง ดูแลที่สาธารณประโยชน์ ๖.ทรัพยากรป่าไม้	- การทิ้งขยะไม่เป็นที่และไม่ถูกหลักสุขาภิบาล - ขาดแคลนงบประมาณในการจัดเก็บและกำจัดขยะอย่างมีระบบ - ดินเค็มอันเนื่องมาจากการแพร่กระจายของเกลือใต้ผิวดิน - ดินเสื่อมคุณภาพ อันเนื่องมาจากการใช้สารเคมี ในการเกษตรทำลาย ทำลายจุลินทรีย์ และสัตว์ต่าง ๆ ในดิน ทำให้ดินเกิดการแข็งตัว - ไม่มีรางระบายน้ำเสียภายในบ้าน - ไม่มีการวางผังเมืองรวมของชุมชน - ไม่มีการจัดชุมชนให้เป็นเมืองน่าอยู่ - การบุกรุกที่สาธารณประโยชน์ - ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง - การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการ

จากการวิเคราะห์ปัญหา/ความต้องการของประชาชนโดยใช้ข้อมูลจากการทบทวนปัญหา ความต้องการที่จัดแผนพัฒนาตำบล ๕ ปี แผนปี หรือสภาวะทั่วไปที่ผ่านมาและการเสนอของประชาคม หมู่บ้าน และตำบล ปรากฏว่า ตำบลโคกมั่งงอยมีปัญหาเร่งด่วน จัดเรียงลำดับความสำคัญ ความรุนแรงของ ปัญหาและความต้องการ ดังนี้

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๑.ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๘.๔ การประกอบอาชีพ และการมีงานทำ ๘.๕ ผลผลิตทางการเกษตร ๘.๖ การอพยพแรงงาน ๘.๗ การทำการเกษตรในฤดูแล้ง	-ประชาชนโดยส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม ไม่มีอาชีพเสริม -ได้ผลผลิตต่ำเนื่องจากขาดความรู้ในการพัฒนาการเกษตรและผลผลิต - ไม่มีงานทำ ค่าจ้างในท้องถิ่นต่ำ - ขาดแคลนน้ำ เนื่องจากแหล่งน้ำตื้นเขิน และไม่มีแหล่งน้ำเพียงพอ	- การฝึกอาชีพหลังฤดูการเก็บเกี่ยว - ส่งเสริมอาชีพให้กับกลุ่มอาชีพต่าง ๆ - ส่งเสริมงานหัตถกรรมพื้นตามโครงการ “ หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ ” - ขุดลอกแหล่งน้ำ ขุดสระน้ำ และ การจัดทำฝายกักเก็บน้ำไว้ในฤดูแล้ง
๒.ปัญหาด้านสังคม ๒.๑ การแพร่ระบาดของยาเสพติด ๒.๒ การว่างงาน	- ยาเสพติดมีแนวโน้มแพร่ระบาดในกลุ่มเยาวชนและผู้ใช้แรงงาน - การเลิกจ้างงานในภาคอุตสาหกรรม - การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง	- จัดโครงการแก้ไขป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ร่วมกับศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอำเภอ สถานีตำรวจภูธร - การส่งเสริมอาชีพการใช้แรงงานในพื้นที่

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๒.๓ การรับรู้ข่าวสาร ๒.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	- การรับรู้ข่าวสารข้อมูล ข่าวสารของทางราชการไม่ทั่วถึง - ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ เช่น อัคคีภัย อุทกภัย ภัยแล้ง	- การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของทางราชการเป็นประจำสม่ำเสมอ - จัดให้มีการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอย่างมีประสิทธิภาพ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขินเพื่อการระบายน้ำไม่ให้น้ำท่วมขังเป็นเวลานาน และเพื่อใช้ในการเกษตร
๓.ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน		
๓.๑ การคมนาคม	- ถนนภายในหมู่บ้านเป็นถนนลูกรังทำให้เกิดฝุ่นละอองในฤดูแล้ง และเป็นหลุมเป็นบ่อในฤดูฝน	- ก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กให้ครบทุกหมู่บ้าน
๓.๒ การระบายน้ำ	- ไม่มีรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านทำให้น้ำท่วมขังในฤดูฝน มีสภาพเน่าเหม็นเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ยุง	- จัดสร้างรางระบายน้ำภายในหมู่บ้านให้ได้มาตรฐาน
๓.๓ ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร	- การขยายตัวของชุมชนที่ย้ายออกจากชุมชนไปอยู่ตามพื้นที่การเกษตรทำให้ขาดแคลนไฟฟ้า	- ขยายเขตจำหน่ายไฟฟ้าแรงต่ำเข้าสู่พื้นที่การเกษตร
๓.๔ การมีน้ำประปาใช้ทุกครัวเรือน	- บางหมู่บ้านไม่มีน้ำประปาใช้เนื่องจากการประปาส่วนภูมิภาคไม่ขยายเขตจำหน่ายประปา และบางหมู่บ้านอยู่ห่างไกล ไม่มีแหล่งน้ำในการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน	- ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้าน และขอขยายเขตจำหน่ายระบบประปาส่วนภูมิภาคให้ครบทุกหมู่บ้าน
๓.ปัญหาด้านแหล่งน้ำ		
๓.๑ แหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	- มีไม่เพียงพอต่อความต้องการ - มีสภาพตื้นเขิน	- ก่อสร้างแหล่งน้ำให้เพียงพอ - ขุดลอกแหล่งน้ำที่ตื้นเขิน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๔.ปัญหาด้านสาธารณสุข ๔.๑ การบริการด้านสาธารณสุข ๔.๒ การบริโภคอาหาร ๔.๓ การแพร่ระบาดของโรคติดต่อ	- ประชาชนขาดความสนใจเกี่ยวกับสุขภาพอนามัย - ประชาชนขาดความรู้ในการปฏิบัติตนเพื่อรักษาสุขภาพ - การบริการด้านสาธารณสุขไม่ทั่วถึง - ขาดงบประมาณสนับสนุน - การบริโภคอาหารไม่ถูกหลักโภชนาการ - การแพร่ระบาดของโรคเอดส์ - การแพร่ระบาดของ โรคเลปโตสไปโรซิส - การแพร่ระบาดของโรคไข้เลือดออก	- จัดทำโครงการด้านสุขภาพ - ส่งเสริมการออกกำลังกายและการเล่นกีฬาของประชาชน - ขอบงบประมาณสนับสนุนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง - ให้ความรู้ อบรมรณรงค์กิจกรรมด้านโภชนาการ - การให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ การรณรงค์เรื่องโรคเอดส์ - ขอรับการสนับสนุนยาเพื่อหนูจากองค์การบริหารส่วนตำบล - จัดหาวัคซีน และสารเคมีกำจัดยุง
๕.ปัญหาด้านการเมือง ๕.๑ การมีส่วนร่วมของประชาชน ๕.๒ ไม่ทราบถึงบทบาท หน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล ๕.๓ การให้บริการแก่ประชาชนไม่ทั่วถึง	- ขาดความสนใจในการมีส่วนร่วมในการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคม ทั้งในระดับหมู่บ้าน และระดับตำบล - ขาดความรู้ ขาดความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล - บุคลากรในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีน้อย	- ส่งเสริม อบรมรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเข้าร่วมการประชุม การอบรม การจัดทำประชาคมทุกระดับ - การประชาสัมพันธ์ในบทบาทหน้าที่ การทำงานขององค์การบริหารส่วนตำบล - ปรับปรุงระบบการทำงานด้านการบริการให้มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอในการดำเนินงาน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา	ความต้องการของประชาชน
๖.ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม ๖.๑ การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการศึกษา ๖.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการศาสนา วัฒนธรรม และงานประเพณี	- งบประมาณไม่เพียงพอ - ขาดแคลนสื่อการเรียน การสอน - ประชาชนขาดโอกาสทางการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ - ขาดการต่อเนื่องทางวัฒนธรรม การศาสนา และงานประเพณี	- ขอรับการสนับสนุนจากองค์การบริหารส่วนตำบล - ส่งเสริมการศึกษานอกโรงเรียนทุกระดับ - จัดกิจกรรมส่งเสริมศาสนา วัฒนธรรม และงานประเพณีอย่างต่อเนื่อง
๗.ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๗.๑ การคุ้มครอง ดูแลที่สาธารณะประโยชน์ ๗.๒ การจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ๗.๓ ทรัพยากรป่าไม้	- การบุกรุกที่สาธารณะประโยชน์ - การทิ้งขยะไม่เป็นที่ - ไม่มีที่ทิ้งขยะที่ถูกสุขลักษณะ - ไม่มีที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล - ทรัพยากรป่าไม้ลดจำนวนลง - การลักลอบตัดไม้ทำลายป่า	- สำรวจ รังวัด แนวเขตที่สาธารณะประโยชน์ - จัดทำที่ทิ้งขยะมูลฝอยและที่ทิ้งสิ่งปฏิกูล - ดำเนินการปลูกป่าทดแทนให้มากขึ้น - การปลูกจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ - จัดทำโครงการป่าชุมชน

การวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาสและข้อจำกัด (SWOT Analasis)

ในการวิเคราะห์ศักยภาพ และโอกาสพัฒนา เป็นการนำเทคนิค SWOT มาใช้ในการพิจารณาข้อมูล เพื่อนำไปใช้สู่การกำหนดยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เทคนิค SWOT พิจารณาปัจจัยสถานะแวดล้อมภายในตำบล (จุดอ่อน Weakness จุดแข็ง Strength) ปัจจัยสถานะแวดล้อมภายนอก (โอกาส Opportunity และข้อจำกัด Threaten) การวิเคราะห์โดยใช้เทคนิค SWOT ทำให้สามารถตระหนักถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค เพื่อเป็นการประเมินศักยภาพ และกำหนดทิศทาง เป้าหมาย ในอนาคต ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ ดังนี้

ด้านศักยภาพ

๑. จุดเด่น

๑.๑ ความได้เปรียบด้านที่ตั้งชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยเป็นชุมชนที่อยู่กันเป็นกลุ่ม ตามเส้นทางคมนาคมหลักทำให้สะดวกต่อการติดต่อสื่อสารและการพัฒนา อีกทั้งยังอยู่ใกล้ตัวอำเภอจึงทำให้ข้อมูลข่าวสารและการรับรู้มีความสะดวกและรวดเร็วทันเวลา สภาพโดยรอบชุมชนยังมีความอุดมสมบูรณ์ไปด้วยพรรณไม้นานาชนิด สภาพสังคมจึงยังคงเป็นสังคม แบบดั้งเดิมอยู่มาก พื้นที่เหมาะแก่การทำเกษตรกรรมอย่างยิ่ง

๑.๒ ความได้เปรียบของการคมนาคม ทางบก มีเส้นทางคมนาคมติดต่อกับหลายพื้นที่และหลายตำบลที่สะดวกสบายโดยมีเส้นทางหลักสองเส้นทางคือถนนสายบ้านลาดใหญ่ - ช่างสามหมอกและ ถนนรพช.สายไทรงาม - หอนงแดงน้อย-ชัยภูมิและถนนสายลาดใหญ่ - แก้งคร้อมีลักษณะเป็นถนนลาดยาง เส้นทางหลักทั้งสองเส้นนี้จึงทำให้การเดินทางติดต่อระหว่างกันของคนในพื้นที่และใกล้เคียงรวมตลอดถึงผู้สัญจรไปมาอื่นๆ ได้รับความสะดวกสบายรวดเร็วและเชื่อถือกันได้ทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ความพร้อมด้านผังเมือง เป็นชุมชนแบบดั้งเดิมยังไม่มีมีการวางผังเมือง และสภาพชุมชนยังไม่มากมายซับซ้อน แต่ก็ยังคงมีพื้นที่ที่สามารถจัดวางผังเมืองเพื่อแบ่งโซนได้

๑.๔ เป็นพื้นที่ที่เหมาะสมทางการเกษตร เนื่องจากเป็นที่ราบสูง จึงเป็นสภาพพื้นที่ที่เหมาะสมแก่การเกษตร โดยเฉพาะการทำนาข้าวอย่างยิ่งและการเลี้ยงสัตว์ เช่น โค กระบือ เป็นต้น

๒ . จุดด้อย

๒.๑ สภาพสังคมเป็นแบบดั้งเดิม จึงทำให้เกิดปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนอยู่บ้าง เนื่องจากประชาชนบางส่วนยังไม่กล้าคิดกล้าแสดงออก ยังคงยึดติดกับการเป็นผู้ตาม และต้องเชื่อฟังผู้ทำอยู่

๒.๒ เส้นทางคมนาคม หลักซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบของ อบต. มีสภาพชำรุด เป็นหลุมเป็นบ่อ ทำให้การเดินทางไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร

๒.๓ ขาดงบประมาณและบุคลากร ในการจัดวางผังเมืองเพื่อรองรับชุมชนที่ขยายขึ้นทุกวัน

๒.๔ ไม่มีอ่างเก็บน้ำหรือฝายกั้นน้ำ สำหรับกักเก็บน้ำไว้ใช้เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างเพียงพอและทั่วถึงกัน

๓. โอกาส

๓.๑ สภาพพื้นที่เหมาะแก่การเกษตร และสังคมยังมีสภาพเป็นสังคมดั้งเดิมอยู่มาก จึงเหมาะแก่การพัฒนาและส่งเสริมทางด้านการเกษตร เช่น การเกษตรผสมผสาน การปลูกพืชผักปลอดสารพิษ และการใช้ปุ๋ยชีวภาพ ซึ่งเป็นแนวทางที่จะตอบสนองนโยบายตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด และนโยบายของรัฐบาลอย่างยิ่ง

๓.๒ เส้นทางคมนาคมค่อนข้างสะดวกสบาย และใกล้เมือง (อำเภอ) จึงเหมาะแก่การส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ จากพืชผลทางการเกษตร การแปรรูปผลิตภัณฑ์ การจำหน่ายสินค้า OTOP เพื่อนำไปขายให้กับนักท่องเที่ยวที่ผ่านไปมา

๓.๓ นโยบายสนับสนุนของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๔ เป็นต้นมาที่รัฐบาลเริ่มมีนโยบายกระจายความเจริญจากส่วนกลางสู่ส่วนภูมิภาค กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น รวมถึงนโยบายของรัฐบาลในปัจจุบันมองเห็นความสำคัญของประชาชนในฐานราก จึงมีการกระจายรายได้สู่รากหญ้า ดังจะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณ การจัดทำโครงการ และการอุดหนุนงบประมาณต่างๆ จำนวนมากสู่ท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นและการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ

๓.๔ ความไม่พร้อมของชุมชน ตำบลโคกมั่งงอยช่องเป็นท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในระหว่างชุมชนที่เจริญและไม่เจริญ ชุมชนที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ที่มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วแต่ไม่มีระบบหรือแผนพัฒนาที่ถูกทางการพัฒนาชุมชนเหล่านี้ ต้องประสบกับปัญหามากมายเพื่อจะจัดการกับชุมชน การขาดการวางผังเมืองรวมตั้งแต่เริ่มแรกปัญหาขยะและสิ่งปฏิกูล เช่นเดียวกับชุมชนที่ไม่มีการพัฒนาชุมชนอื่นๆซึ่งมีการอพยพแรงงานเข้าทำงานในเมืองหลวง เมืองใหญ่ สภาพพื้นที่ขาดความอุดมสมบูรณ์

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายสนับสนุนจากรัฐบาล ปัจจุบันภาครัฐมีการปรับงบประมาณใหม่ทั้งกระบวนการ หากเสนอแผนงานโครงการเป็นไปตามที่นโยบายรัฐบาลกำหนด ถึงแม้จะเป็นความต้องการของชุมชนที่แท้จริงก็ตาม ก็จะไม่ได้รับการพิจารณาสนับสนุนงบประมาณ อีกทั้งการถ่ายโอนงบประมาณตาม พรบ. การกระจายอำนาจ จากหน่วยงานต่างๆ ที่รับผิดชอบอยู่เดิม ขาดความจริงใจกล่าวคือ ถ่ายโอนงานแต่ไม่ถ่ายโอนเงินงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลมีรายได้น้อยจึงไม่สามารถดำเนินการได้ จึงทำให้เกิดความไม่เข้าใจและสับสนของพี่น้องประชาชนอย่างมาก

ด้านเศรษฐกิจ

๑. จุดแข็ง

๑.๑ สภาพที่ตั้งอยู่ใกล้เมือง เส้นทางคมนาคมสะดวกไม่ซับซ้อน ทำให้การขนส่งผลิตภัณฑ์และเดินทางติดต่อซื้อขายแลกเปลี่ยนสินค้ากันเกิดความสะดวกสบายและรวดเร็ว ซึ่งเป็นการลดต้นทุนอีกทางหนึ่ง

๑.๒ จากนโยบายของรัฐบาล ในเรื่องการส่งเสริมอาชีพเสริมรายได้ และกระจายรายได้ให้กับประชาชนและส่งเสริมในเรื่องเงินทุนประกอบอาชีพให้กับประชาชน ส่งผลให้ก่อเกิดการสร้างงาน สร้างเงิน และมีระบบการเงิน หมุนเวียนขึ้นในพื้นที่อย่างมาก

๑.๓ แรงงานมีอย่างเพียงพอและราคาไม่สูง และโดยภาพรวมประชาชนส่วนใหญ่จะคุ้นเคยกับการทำงานในภาคเกษตร งานฝีมือ และการค้าขายอยู่แล้ว ประกอบกับมีภูมิปัญญาท้องถิ่นในหลายด้านที่พร้อมจะให้ความรู้และแนวทางการประกอบอาชีพต่างๆ ซึ่งคงอยู่คู่กับวิถีการดำเนินชีวิตมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเกษตรกรรม มีการรวมกลุ่มกันเพื่อผลิตปุ๋ยชีวภาพเพื่อใช้ทดแทนปุ๋ยเคมีทำให้ต้นทุนการผลิตต่ำ และประชาชนมีรายได้เพิ่มมากขึ้น

๑.๔ การจำหน่ายสินค้า เช่น สินค้า OTOP, และผลิตผลทางการเกษตร สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ได้เป็นจำนวนมาก

๑.๕ ด้านอุตสาหกรรม โดยส่วนมาก จำนวนสมาชิกในครัวเรือนจะมีการประกอบอาชีพอุตสาหกรรมในครอบครัว ก่อให้เกิดรายได้ให้กับครอบครัวและท้องถิ่นเป็นอย่างมาก เช่น การทำกรอบพระหมอนชิต เย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปทอผ้า และทอเสื่อ เป็นต้น

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ขาดตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน หรือผู้ค้ารายย่อยเพราะตลาดหรือร้านค้าชุมชนส่วนใหญ่จะจำหน่ายเพื่อคนในชุมชน ทำให้สินค้าบางประเภทล้นตลาด และจำหน่ายได้ช้าลง

๒.๒ พื้นที่ทางการเกษตรบางส่วนขาดน้ำ พื้นที่ตำบลโคกมั่งงอย ส่วนมากเป็นพื้นที่ทางการเกษตร และอาศัยน้ำจากน้ำฝนเท่านั้น และไม่มีน้ำไหลผ่าน มีเพียงแหล่งน้ำธรรมชาติขนาดเล็ก เช่น ลำห้วยซึ่งไม่เพียงพอให้กับพื้นที่เพาะปลูก จึงทำให้ศักยภาพการผลิตไม่แน่นอน สำหรับทำการเกษตรในฤดูแล้งหรือทำนาปรังได้ เนื่องจากระบบการจัดส่งน้ำไปไม่ถึง ทำให้ผลผลิตที่ได้ไม่ดีเท่าที่ควรและหน่วยงานเองขาดงบประมาณที่จะดำเนินการให้ประชาชนได้มีน้ำใช้อย่างทัดเทียมกันให้กับประชาชนได้ จึงยังคงเป็นข้อจำกัดและข้อเสียอยู่

๓. โอกาส

๓.๑ ความไม่พร้อมของชุมชน ชุมชนยังไม่พัฒนา ซึ่งกลุ่มชุมชนหรือเมืองเหล่านั้นต้องไปแก้ปัญหาหรือพัฒนาความต้องการพื้นฐานก่อน

๓.๒ ผลผลิตจากสินค้า OTOP สามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในพื้นที่ โดยการจำหน่ายทั้งในพื้นที่ จังหวัดและต่างจังหวัด

๓.๓ การคมนาคมสะดวกสบายและรวดเร็ว

๔. อุปสรรค

๔.๑ ภาวะเศรษฐกิจมีการชะลอตัว เนื่องจากผลกระทบจากค่าเงินบาทผันผวน

๔.๒ การขาดการให้องค์กรความรู้เกี่ยวกับเรื่องดิน การใช้ดิน ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเช่น กรมพัฒนาที่ดินกรมผังเมืองและโยธา

๔.๓ ความไม่พร้อมของระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ

๔.๔ ขาดการประชาสัมพันธ์ที่ถูกต้อง

๔.๕ กฎระเบียบในการดำเนินธุรกิจด้านอาหารมีมาก เช่น อ.ย. ของกระทรวงสาธารณสุข

ด้านสังคม

๑. จุดแข็ง

๑.๑ ด้านการศึกษา มีโรงเรียนระดับประถมศึกษารวม ๓ โรงเรียน มีโรงเรียนมัธยม ๒ แห่ง ในการไปศึกษาต่อของเด็กในชุมชนระดับมัธยมศึกษาอุดมศึกษามีความสะดวกเพราะอยู่ในจุดศูนย์กลางที่จะเลือกการศึกษาได้ อินเทอร์เน็ตตำบลอยู่ท้องค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอย

๑.๒ ด้านสาธารณสุขในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโคกมั่งงอยมีสถานอนามัยประจำตำบล ๑ แห่ง นอกจากนี้ชุมชนมีตัวแทนของกระทรวงสาธารณสุข (อสม.) กระจายไปทุกหมู่บ้าน

๑.๓ ประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดตั้งกลุ่มในการพัฒนาตนเอง เช่น มีการตั้งกลุ่มออมทรัพย์ ทุกหมู่บ้าน เกิดการรวมกลุ่ม มีร้านค้าชุมชนทุกหมู่บ้าน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของชุมชน ถือเป็นชุมชนเข้มแข็ง

๒. จุดอ่อน

๒.๑ ประชาชนในชุมชนมีฐานะยากจน มีอาชีพหลักคือเกษตรกรรมเมื่อสิ้นสุดฤดูกาลเกษตร ก็ จะว่างงานไม่มีรายได้ เกิดการอพยพแรงงานเข้าสู่เมืองหลัก หรือเมืองหลวงในจังหวัดดังกล่าว

๒.๒ ป่าไม้เหลือน้อยเพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการปลูกพืชล้มลุก (ข้าว)

๒.๓ มีปัญหายาเสพติดบ้าง แต่ไม่มากยังอยู่ในวิสัยที่จะควบคุมได้

๓. โอกาส

๓.๑ การพัฒนาเส้นทางคมนาคมทางบก มีผลต่อการมีรายได้ การมีงานทำ การอยู่ดีมีสุข ของคนในชุมชนการพัฒนาเส้นทางคมนาคมจะเป็นประโยชน์ทั้งการขนส่งและการเดินทางอาจเป็นเส้นทางสายธุรกิจต่อไป

๓.๒ แรงงานแฝงในชุมชนหรือผู้ได้รับการศึกษาในทุกระดับทำให้มีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย

๔. ข้อจำกัด

๔.๑ การจ้างแรงงานอาจน้อยลงเพราะเครื่องจักรมาแทนที่

๔.๒ มีผู้จบการศึกษามากขึ้นไม่มีตำแหน่งงานรองรับช่วยลดปัญหาทางเศรษฐกิจทางสังคม

สรุปผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อการประเมินการพัฒนาตำบลโคกมั่งงอย

(SWOT)

ปัจจุบัน จุดเด่น ของตำบลก็มีความสามารถในด้านผลผลิตทางการเกษตร อันได้แก่ การมีพื้นที่ในการผลิตและมีผลผลิตที่หลากหลาย มีธรรมชาติที่งดงาม

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงาน มีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือ ขาดแนวร่วม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทางขั้นตอนการพัฒนา ในการบริหารทรัพยากร เหล่านี้ต่อไป

ปัจจุบัน จุดเด่น การท่องเที่ยว และ หมอนซิดเป็นสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ของจังหวัดชัยภูมิ ซึ่งสามารถพัฒนาคุณภาพ และการผลิต เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์เป็นสินค้าที่นำรายได้มาสู่ท้องถิ่น และเป็นสถานที่ ที่จำหน่ายสินค้า ซึ่งผลิตภัณฑ์ตำบลสามารถสร้างรายได้ให้กับประชาชนในท้องถิ่นได้เป็นอาชีพหลัก

จุดอ่อน ขาดการส่งเสริมในด้านการตลาด ขาดงบประมาณในการจัดหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือในการจัดทำ

โอกาส เป็นหน่วยงานที่มีความเป็นอิสระในการบริหารงานมีงบประมาณอยู่ใกล้ชิดประชาชนและปัญหา

จุดเสี่ยง ขาดความร่วมมือ ขาดแนวร่วม ขาดความสามัคคี ในการรวมกลุ่ม การแตกแยกของการเมืองท้องถิ่นองค์กรมีวิธีการเพื่อนำไปสู่การพัฒนาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้มากขึ้นต่อไป โดยการประสานและกำหนดทิศทาง ขั้นตอนการ

โอกาสการพัฒนาในอนาคต

- นโยบายของรัฐบาล/จังหวัด ที่สนับสนุนส่งเสริมด้านการเกษตร
- การท่องเที่ยว สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ตำบล
- การสร้างความเข้มแข็งตามระบบเศรษฐกิจแบบพอเพียง
- การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหาเสพติด ตามนโยบายของรัฐบาล

ปัญหาอุปสรรคหรือข้อจำกัด

- กฎหมายระเบียบ ข้อบังคับ มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา
- การจัดสรรงบประมาณและระยะการเบิกจ่ายไม่เหมาะสมกับเวลาดำเนินการ
- ภาระหน้าที่เพิ่มมากขึ้น ตามภารกิจที่ได้รับถ่ายโอน